

THÁNG 4, THÁNG 5, THÁNG 6 – NĂM 2019

BÀI HỌC SA-BÁT

NHỊP ĐIỆU
GIA ĐÌNH

FAMILY SEASONS

In tại nhà in Tiếng Nói Hy Vọng ©2019
El Monte, California, USA

MỤC LỤC

1. NHỊP ĐIỆU CỦA ĐỜI SỐNG	5
2. NHỮNG SỰ CHỌN LỰA CỦA CHÚNG TA	12
3. CHUẨN BỊ CHO SỰ THAY ĐỔI	19
4. KHI CHỈ MỘT MÌNH	26
5. CÁC LỜI KHÔN NGOAN CHO GIA ĐÌNH	33
6. KHÚC TÌNH CA HOÀNG GIA	40
7. CHÌA KHÓA CHO SỰ ĐOÀN KẾT TRONG GIA ĐÌNH	47
8. LÀM CHA MẸ	54
9. NHỮNG LÚC MẮT MẮT NGƯỜI THÂN YÊU	61
10. NHỮNG LÚC CÓ RẮC RỐI NHỎ NHỎ	68
11. GIA ĐÌNH CỦA ĐỨC TIN	75
12. HỌ THẤY GÌ TRONG NHÀ BẠN?	82
13. LÀM CHO LÒNG QUAY VỀ TRONG THỜI KỲ CUỐI CÙNG	89

Tác giả:

Ông Bà Claudio và Pamela Consuegra

Dịch giả:

Bà Nguyễn Thị Ngọc Liên

Ban hiệu đính:

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Kezia Tuyết Nguyễn

Trương Kimchi

Nguyễn Đăng Hưng

Trình bày:

Nguyễn Đăng Hưng

Website Trường Sa-bát:

giaohocodoc.org/truongsabat

Mọi liên lạc, thư từ xin gửi về:

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Tiếng Nói Hy Vọng

P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734

Tel. (626) 422-6841

www.TiengNoiHyVong.org

NHỮNG CHẶNG ĐƯỜNG CỦA CUỘC ĐỜI

Ngày thứ Sáu của tuần lễ Tạo Thế đã chấm dứt. Trong năm ngày đầu, thế giới đã biến dạng từ những khoảng không trống rỗng không gì được với nhau sang một thế gian đẹp tuyệt vời. Bóng đêm đã được thay thế bằng những ánh sáng vui tươi. Các đại dương đã thành hình và nước không tràn lan khắp chốn. Đất khô như một bức tranh tuyệt đẹp với đủ màu hòa hợp với nhau và thơm ngát mùi hương hoa. Chim đủ loại đủ màu bay lượn và ca hát vang lừng trong khi cá đủ loại lội nháy trên mặt nước giòn cười. Và ngoài đồng nội muôn thú đang đùa vui, chạy, nhảy hoặc đu chuyển trên các cành cây một cách thỏa thích, tùy theo chúng đã được Đấng Tạo Hóa cho khả năng nào. Và cuối cùng con người đã được chính tay Đức Chúa Trời nắn và tạo dựng giống như hình ảnh của Ngài.

Và trước khi Đức Chúa Trời bước vào Ngày Sa-bát, Ngài ngắm nhìn công trình sáng tạo của mình, và Ngài đã chúc phước cho tất cả và gọi hết thảy các vật thọ tạo và khung cảnh trần thế bấy giờ là mọi sự thì “rất tốt!” (Sáng thế Ký 1:31).

Phải chi đó là cuối cùng của một câu chuyện đẹp trong một thế giới toàn hảo, và cứ thế tiếp diễn. Tưởng tượng nếu A-đam và Ê-va có nhiều con, cháu, và hết thảy đều tốt lành hạnh phúc như khi Đức Chúa Trời mới dựng nên con người. Nhưng thế giới đã không được như vậy, và con người, suốt toàn lịch sử, đã phải sống trong hậu quả của một thế giới sa ngã với chu kỳ của cuộc đời mà chúng ta đã chứng kiến.

Bài học của ba tháng nầy là các chu kỳ ấy của đời người trong thế giới bất toàn nầy. Và chúng ta nhìn vào khía cạnh gia đình của đời sống con người.

Loài người được tạo dựng, từ trong Vườn Ê-đen, trong khuôn khổ của một gia đình; trước hết là người chồng và người vợ, rồi đến sinh con cái, rồi con cái có thêm con cái của chúng, và rồi chúng ta có lịch sử của thế giới mà ngày nay chúng ta đang sống trong ấy. Thật vậy, trong toàn các câu chuyện của Kinh Thánh trong thời các tổ phụ, bối cảnh của gia đình và của các mối tương quan trong gia đình đều đóng vai trò chính.

Cho dầu đã có những lực chống phá hệ thống gia đình, cả trong ngày nay cũng như trong quá khứ (chẳng hạn như đã có những tổ phụ lấy nhiều vợ và đã mang lại những điều nhiều nhượng cho gia đình họ), và cho dầu có những định nghĩa mới thế nào là một gia đình, tư tưởng “gia đình” vẫn tồn tại. Điều đó là cần thiết. Gia đình là nơi chúng ta bắt đầu, và đó thường là cái lực mạnh nhất (xấu hay tốt) đã uốn nắn đời sống của chúng ta và cách chúng ta đối đầu với những chu kỳ của đời người.

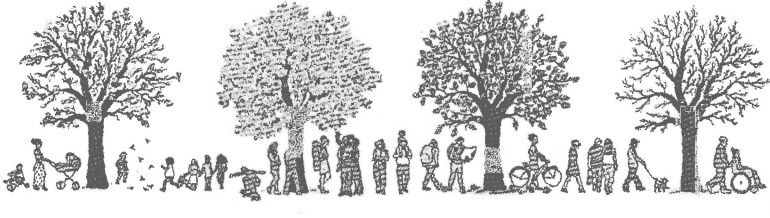
Cũng như mỗi cá nhân đều khác nhau, mỗi gia đình cũng vậy, đều khác nhau. Bài học trong ba tháng nầy chỉ muốn dẫn các học viên đến những

nguyên tắc, dựa theo Thánh Kinh, (và với niềm hy vọng và lời cầu nguyện của chúng tôi) hầu hữu ích cho họ bồi đắp được những gia đình mạnh mẽ trong mỗi chu kỳ của cuộc đời họ.

Ông bà Claudio và Pamela Consuegra là giám đốc của Mục Vụ Gia Đình thuộc Tổng Hội Bắc Mỹ. Họ đã hầu việc Chúa trong nhiều chức vụ trên 30 năm qua.

BÀI HỌC 1

NHỊP ĐIỆU CỦA ĐỜI SỐNG

CÂU GỐC: “Phàm sự gì có thì tiết; mọi việc dưới trời có kỳ định”
(Truyền đạo 3:1).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sáng thế Ký 1, Sáng thế Ký 8:22,
Thi thiên 90:10, Gióp 1:13–19, Công vụ 9:1–22, Phi-líp 1:6, Rô-ma 8:1.

Một trong những bài thơ hay nhất do Vua Sa-lô-môn viết: “Phàm sự gì có thì tiết; mọi việc dưới trời có kỳ định. Có kỳ sanh ra, và có kỳ chết; có kỳ trồng, và có kỳ nhổ vật đã trồng; Có kỳ giết, và có kỳ chữa lành; có kỳ phá dỡ, và có kỳ xây cất; có kỳ khóc, và có kỳ cười; có kỳ than vãn, và có kỳ nhảy múa; có kỳ ném đá, và có kỳ nhóm đá lại; có kỳ ôm ấp, và có kỳ chẳng ôm ấp; có kỳ tìm, và có kỳ mất; có kỳ giữ lấy, và có kỳ ném bỏ; có kỳ xé rách, và có kỳ may; có kỳ nín lặng, có kỳ nói ra; có kỳ yêu, có kỳ ghét; có kỳ đánh giặc, và có kỳ hòa bình” (Truyền đạo 3:1-8).

Các lời ấy diễn tả quá đầy đủ những gì xảy đến trong một kiếp người – có thời kỳ, có mùa, những nhịp điệu xoay vần của đời sống chúng ta. Phải, cuộc sống chúng ta đi qua những giai đoạn, qua những đổi thay, và các điều ấy liên tục xảy ra từ giây phút chúng ta ra đời. Đôi khi có những sự thay đổi là tốt, có khi không; đôi khi chúng ta có quyền trong các sự thay đổi, có khi chúng ta chỉ là bị cuốn trôi theo. Tuần nầy chúng ta sẽ học về những nhịp điệu của cuộc sống, nhất là những điều ảnh hưởng đến bản thân và gia đình chúng ta.

1. KHỞI THỦY

Kinh Thánh khởi sự từ buổi ban đầu. Đoạn đầu tiên của Kinh Thánh là nói về sự biến hóa của địa cầu từ trong một trạng thái không hình thể, vô dạng và trống không sang đến một thế giới mà chính Đức Chúa Trời, sau ngày thứ Sáu, phải tuyên bố rằng “thật tốt lành” (Sáng thế Ký 1:31). Nói tóm lại, khởi thủy của những gì viết ở đây là sự bắt đầu của thế giới chúng ta đang sống đây.

Đọc Sáng thế Ký 1. Tuy dầu bao nhiêu việc xảy ra, bạn hãy tự hỏi mình câu hỏi này: Có điều gì dường như là ngẫu nhiên hay vô tình chẳng? Hay là bạn thấy mọi sự được thực hiện vào đúng lúc, đúng khi? Điều này cho bạn thấy gì về bản chất hay cá tính của Đức Chúa Trời?

Bà Ellen G. White có viết rằng, “Trật tự là luật pháp đầu tiên của Thiên Đàng” (*Signs of the Time*, số 8 tháng 6, 1908); rõ ràng là với thế gian cũng vậy. Cho dù tội lỗi đã hủy hoại thế giới thiên nhiên, nhưng trong phần nào, trật tự, nhịp điệu, và sự điều hòa vẫn còn tồn tại.

Đọc Sáng thế Ký 8:22. Sự trật tự được thấy ở đây như thế nào?

Ngay cả sau Sự Sa Ngã, các mùa màng vẫn tuần hoàn đều đặn. Các ánh sao của bầu trời, mặt trời, mặt trăng, để “phân rõ ngày và đêm” để chỉ các mùa màng và năm tháng (Sáng thế Ký 1:14), như là cách Đức Chúa Trời đã tạo dựng và sắp đặt cho chúng. Quả vậy, dầu lúc này chúng ta chỉ có ý tưởng còn mơ hồ, nhưng Ê-sai 66:23 cũng nói lên rằng trong trời mới và đất mới, sự tuần hoàn, trật tự vẫn còn và hiện hữu theo như sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.

Hãy nghĩ về ngày Sa-bát, trong một phương diện phi thường, đã ảnh hưởng đời sống chúng ta, nhất là đời sống gia đình bạn. Hãy cho biết những lợi điểm nào, không chỉ ngày Sa-bát không thôi, mà mọi sự trật tự và tuần hoàn mà Đức Chúa Trời đã sắp đặt?

2. NHỊP ĐIỆU CỦA ĐỜI SỐNG

Các nhà khoa học nói về một thứ gọi là nhịp sinh học, ý tưởng rằng có nhịp sinh học (hay còn gọi là chiếc đồng hồ của cơ thể) tuân hoàn mọi hoạt động của cơ thể chúng ta. Hay nói cách khác, trong một mức độ nào đó, sự đều đặn hiện hữu ở trong cơ thể của con người. Chúng ta có thể nói là, trong một mức độ nào đó, nhịp điệu có ở chung quanh và ngay cả trong chúng ta.

Các mùa có thể dự đoán của cuộc đời được đề cập trong những đoạn Kinh Thánh sau đây là gì, và làm thế nào để chúng liên hệ với cuộc sống gia đình?

Truyền đạo 3:2 _____

Sáng thế Ký 21:8, Các Quan xét 13:24 _____

Thi thiên 71:5, Châm ngôn 5:18 _____

Sáng thế Ký 15:15, Các Quan xét 8:32 _____

Thi thiên 90:10 _____

Giữa hai điểm chính của một cuộc đời, ra đời và chết, chúng ta trải qua biết bao nhiêu mùa khác nhau, và cho mỗi đời người, là mỗi khác nhau. Có những em bé không được sống bao lâu sau khi sinh ra đời, hay có những trẻ khác sống cho đến tuổi trưởng thành và thành một bò lão. Trẻ con cũng khôn lớn theo nhịp riêng của chúng. Có em biết ăn, biết nói sớm hơn các trẻ khác. Có em được ăn học và trở thành những nhà chuyên môn, trong khi có nhiều em đi theo những con đường khác nhau. Có em sẽ có gia đình, con cháu, và có em sẽ chẳng bao giờ lập gia đình hoặc có con.

Thế giới chúng ta có cả tử người, và dầu chúng ta có nhiều điểm tương đồng (Công vụ 17:26), mỗi người chúng ta là một cá nhân riêng, thế nên, không nhất thiết ai cũng giống như nhau.

Nhưng các sự khác biệt, chính là những điểm làm chúng ta độc đáo, nghĩa là chúng ta có những kinh nghiệm mà người khác không có được, và những điều chúng ta từng trải có thể được chia sẻ cho người khác để làm sự học hỏi cho họ. Người già cũng như người trẻ đều có giá trị trong sự hiểu biết và kinh nghiệm của họ. “Sức lực của gã trai trẻ là vinh hiển của người; Còn tóc bạc là sự tôn trọng của ông già” (Châm ngôn 20:29). Dầu trong tình trạng thế nào, ở lứa tuổi nào, chúng ta thấy đều có điều nào đó để dâng lên cho Đức Chúa Trời cũng như là hữu ích cho người quanh mình.

Cho dầu hoàn cảnh của cuộc sống bạn là thế nào lúc này đây, bạn nghĩ mình có thể trở thành một sự phước hạnh cho người khác như thế nào? Tại sao không cố gắng để mình là niềm phước hạnh ấy cho người khác, nhất là với một người trong gia đình mình?

3. ĐIỀU CHẶNG NGỜ

Đọc Gióp 1:13-19, 2:7-9. Những điều gì xảy đến với ông Gióp? Những gì xảy đến cho ông, có thể xảy đến cho mỗi người hay không?

Triết gia Hê-ra-li-tút của Hy Lạp nói rằng, “Không có gì là trường cửu trừ sự thay đổi.” Thật vậy, có những lúc chúng ta tưởng mọi sự đã an bài tốt đẹp, thì có những điều bất ngờ, không định trước xảy đến. Có thể đó là một điều không may, từ một căn bệnh, một vết thương, một tai nạn, một cơn hỏa hoạn, một cái vấp ngã. Dĩ nhiên không phải tất cả những điều bất ngờ đều là có tính chất tiêu cực hay bất lợi. Có thể đó là một sự lên chức bất ngờ, hay gặp được một người nào đó tâm đầu ý hợp mà sẽ trở thành người bạn đời của mình.

Nhưng sự bất ngờ, tốt hay xấu, xảy ra vào những lúc chúng ta không dự định trước, khi chúng ta đang bình thân đi trên con đường đời của mình, và thay đổi cuộc sống chúng ta.

Trường hợp của Gióp, chắc chắn là ông không dự định hay nghĩ những điều bất ngờ quá sức có thể xảy đến cho ông. Gióp là một người trung chính, biết kính sợ Đức Chúa Trời và quay bỏ điều ác (Gióp 1:1). Chúng ta biết ông có gia đình, có con cái, và rất giàu có (Gióp 1:2, 3). Nhưng đến khoảng giữa của sách Gióp thì ông đã gặp sáu điều đến không dự định: sạt nghiệp, mất hết đầy tớ và gia binh của mình, mất hết con cái, mất sức khỏe, mất sự hỗ trợ của vợ mình, và mất luôn cả sự an ủi của những người bạn thân nhất của mình. Thế giới của ông hoàn toàn đảo lộn và sụp đổ.

Những điều xảy đến cho ông Gióp có phần quá đáng, nhưng trong vòng chúng ta cũng đã có những người trải qua những điều khổ nạn đến bất ngờ như Gióp. Và khi những sự thay đổi ấy đến, cuộc đời chúng ta và gia đình chúng ta, không còn được như trước nữa.

Gia đình chúng ta chịu ảnh hưởng bởi những điều bất ngờ không dự tính trước xảy đến cho cá nhân chúng ta. Và chính gia đình cũng sẽ có những thái độ mà chúng ta cũng không ngờ! A-bên đầu có ngờ mình bị hạ sát bởi anh mình, và Giô-sép cũng chẳng nghĩ mình bị bán làm nô lệ sang Ai Cập. Cả hai đều bị phản bội bởi chính gia đình mình, và câu chuyện của hai người cho thấy sự bất ngờ đến với đời họ ảnh hưởng những người trong gia đình họ là thế nào.

Đức tin của bạn đã giúp bạn đứng vững vào những lúc có sự bất ngờ đến phá rối nhịp điệu điều hòa của cuộc sống bạn, như thế nào?

4. NHỮNG HOÁN CHUYỂN

Con người, thường là, một sinh vật có thói quen. Thật vậy, chúng ta rất dễ sống theo lối quen thuộc của mình, và càng cao tuổi, người ta lại càng khó đổi các lối ấy.

Chúng ta không ai dễ dàng thay đổi. Bao nhiêu bà vợ đã than phiền rằng, “tôi muốn ông chồng tôi thay đổi, mà . . .”? Nhưng, Đức Chúa Trời là Đấng muốn thay đổi chúng ta, không phải về phương diện cá tính, nhưng về bản chất của chúng ta. Vì đó là chương trình cứu rỗi: Đức Chúa Trời muốn chúng ta trở thành những con người mới trong Đức Chúa Giê-su.

Điều thay đổi lớn lao nào đã đến với Sau-lơ người Tạc-sơ, và xảy ra như thế nào?

Công vụ 8:1, 3 _____

Công vụ 9:1-22 _____

Ga-la-ti 1:15-17 _____

“Khi Sau-lơ tự để mình qui phục vào quyền năng phán quyết Đức Thánh Linh, ông đã nhìn thấy những sai lầm của cuộc đời mình và công nhận những tuyên xưng sâu xa về luật pháp của Đức Chúa Trời. Ông, một người Pha-ri-si rất kiêu hãnh và tự tin rằng ông đã được xưng công bình bởi những việc làm tốt lành của mình, giờ đây cúi đầu trước Chúa với sự khiêm nhường và giản dị của một đứa trẻ, thú nhận sự không xứng đáng của chính mình và nài xin công đức của một Đấng Cứu Thế bị đóng đinh và sống lại. Sau-lơ ao ước được hòa nhập và thông công trọn vẹn với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con; và trong sự mong muốn mạnh mẽ của mình có được sự tha thứ và chấp nhận, ông đã đưa ra những lời khẩn cầu nhiệt thành. . . .

“Những lời cầu nguyện của người Pha-ri-si đầy ăn năn không phải là vô ích. Những suy nghĩ và cảm xúc sâu sắc nhất trong trái tim ông đã được biến đổi bởi ân điển thương thiên; và các khả năng cao quý của ông đã được đưa vào sự hòa hợp với các mục đích đời đời của Đức Chúa Trời. Đấng Cơ Đốc và sự công bình của Ngài đối với Sau-lơ đã trở thành quý báu hơn cả thế gian.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, trang 119, 120.

Có thể các câu chuyện của chúng ta không bằng câu chuyện đời của Sau-lơ, nhưng chúng ta thấy đều có một câu chuyện, một kinh nghiệm về sự làm việc của Cứu Chúa trong đời sống chính mình, đã thay đổi con người chúng ta, và làm chúng ta trở thành những cá nhân như ngày hôm nay. Phải, sự thay đổi có thể xảy ra chậm rãi, dài lâu hơn, và đã có những lúc chúng ta tự hỏi có thật đời mình đổi thay chăng. Những lúc như vậy, hai câu Kinh Thánh sau đây rất là quan trọng để giúp chúng ta ghiền ngẫm.

Đọc Phi-líp 1:6 và Rô-ma 8:1. Hai lời hứa lớn lao nào chúng ta tìm thấy trong các câu này, và chúng hữu ích thế nào cho kinh nghiệm của đời sống một Cơ Đốc nhân?

5. GIAO TIẾP

Kinh Thánh là một cuốn sách về những mối tương quan. Đức Chúa Trời dựng nên chúng ta để chúng ta có một mối tương quan với kẻ khác. Thật vậy, rất ít người trong chúng ta sống hoàn toàn không có một mối liên hệ nào. Ngay cả từ đầu, không một ai có thể tự hiện hữu nếu không có sự hiện hữu của hai đấng sinh thành của mình. Ngay sau khi mới ra đời, chúng ta đã cần phải có người khác chăm sóc cho mình, ít nhất đến một cái tuổi, mà chúng ta có thể tự sinh tồn. Và ngay cả khi chúng ta tự sinh tồn, có mấy ai muốn mình chỉ một thân một mình tự lo thân mình ở cái tuổi ấy? Phần lớn chúng ta muốn có người thân yêu, bạn bè, hay dẫu là người chẳng liên hệ đi nữa, quanh mình. Tuy có chó hay có mèo cũng làm chúng ta yêu thích, nhưng người ta vẫn muốn có những mối tương quan, giao tiếp với người đồng loại. Vì lẽ ấy, gia đình và mối liên hệ trong gia đình, rất là quan trọng cho sự hiện hữu của chúng ta.

Bởi vì có sự giao tiếp thường xuyên với người khác, các sự giao tiếp này cũng có thể và thường khi, ảnh hưởng đến các sự thay đổi của nhịp điệu của đời sống chúng ta. Điều này làm việc hai chiều: tha nhân, trong sự giao tiếp với chúng ta, ảnh hưởng đời sống chúng ta. Chúng ta cũng vậy, trong sự giao tiếp với tha nhân, chúng ta cũng ảnh hưởng đời sống họ. Và cho dẫu chúng ta có ý thức hay không, các sự giao tiếp ấy, cả hai chiều, có thể mang đến điều tốt cũng như điều xấu. Bởi vậy chúng ta phải luôn luôn cẩn thận và chủ động, để cho ảnh hưởng chúng ta mang đến cho người khác là tốt, nhất là với những người thân nhất của mình, thường là gia đình mình.

Đọc các câu sau đây. Chúng dạy gì cho chúng ta trong cách chúng ta giao tiếp với tha nhân?

Rô-ma 15:7 _____

Ê-phê-sô 4:2, 32 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 3:12 _____

Gia-cơ 5:16 _____

Trong nhiều cách, chỉ có một nguyên tắc đơn giản. Nếu chúng ta hành động tử tế, lịch sự, và ân cần với người khác, chúng ta sẽ mang lại một ảnh hưởng tốt cho họ, có thể đến độ chúng ta có thể thay đổi đời sống họ cách tích cực. Như Đức Chúa Giê-su đã thay đổi cuộc đời của nhiều người cách tích cực, quả là một đặc ân cho chúng ta nếu chúng ta cũng làm được tương tự cho người khác. Một lần nữa, chúng ta phải nhớ: ảnh hưởng chúng ta mang đến có thể là tốt hoặc xấu, dẫu rất âm thầm. Và không đâu nhận ảnh hưởng này bằng chính gia đình của chúng ta.

Hãy nghe hai lời phán nầy của Đức Chúa Giê-su: Lu-ca 11:34 và Mác 4:24, 25. Chúng nói gì về sự quan trọng của cách chúng ta giao tiếp với tha nhân?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hãy thử tưởng tượng những sự thay đổi xảy đến với cuộc đời của các môn đồ của Đấng Cơ Đốc khi họ đi theo Ngài. Họ, phần lớn, là những người tầm thường, không nhiều học thức, và quen sống theo với sự dạy dỗ của phong tục và truyền thống của niềm tin Do Thái giáo của họ. Nhưng nay đang thấy sự hiểu biết của một Vị Thầy người Ga-li-lê thách đố họ. Họ đã biết thế nào là lòng ganh tị (Ma-thi-ơ 20:20-24) và sự tranh chấp (Giăng 3:25); họ dường như thiếu đức tin (Mác 9:28, 29), và họ đi đến cả việc bỏ cuộc, chạy trốn (Ma-thi-ơ 26:56) và cả chối bỏ Chúa (Ma-thi-ơ 26:69-74). Cùng lúc ấy, họ cũng đã lớn khôn thêm trong đời sống tâm linh khi họ ở bên Đức Chúa Giê-su nên có người đã nhận thấy điều ấy (Ma-thi-ơ 26:73), và cả đến các thuộc viên của hàng San-hê-rin cũng phải ngạc nhiên khi họ đã cứ tưởng Phi-e-rơ và Giăng chỉ là những người thất học, “Khi chúng thấy sự dạn dĩ của Phi-e-rơ và Giăng, biết rõ rằng ấy là người dốt nát không học, thì đều lấy làm lạ; lại nhận biết hai người từng ở với Đức Chúa Jê-sus.” (Công vụ 4:13).

Hãy cũng nghĩ đến những ảnh hưởng cực kỳ tích cực mà chúng ta có thể có trong gia đình mình nếu chúng ta sống một nếp sống mà người trong gia đình của chúng ta chứng kiến và họ biết chúng ta “từng ở với Đức Chúa Giê-su.”

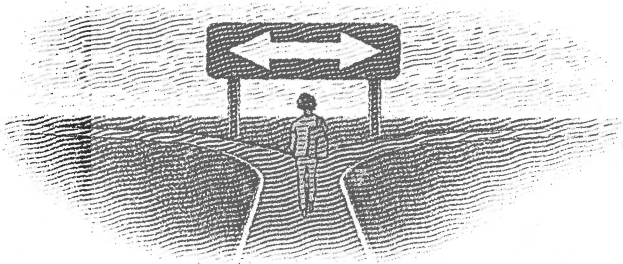
Các lời sau đây của bà Ellen G. White cho chúng ta thấy tầm ảnh hưởng của gia đình là thế nào? “Gia đình có thể không có gì đặc sắc, nhưng nó có thể luôn là một nơi mà những lời vui vẻ được nói lên và những hành động tử tế được thực hiện, nơi sự lịch sự và lòng yêu thương là những khách viếng thường xuyên.” – *The Adventist Home*, trang 18.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc Truyền đạo 3:1-8. Những câu này nói gì và làm thế nào bạn có thể áp dụng các nguyên tắc này vào đời sống và kinh nghiệm của cá nhân mình?
2. Trong lớp, hãy bàn thảo về những kinh nghiệm đối đời mà bạn đã từng trải, và nói về các bài học nào bạn học được, và nếu có thể, các bài học nào đáng lý bạn phải học được nhưng không học. Bạn học được gì qua những bài học mà bạn không biết? Cũng nói về những kinh nghiệm đối đời bạn mà còn ảnh hưởng đến cả gia đình bạn nữa. Bạn có học được những bài học nào qua các hoàn cảnh ấy không?
3. Cho biết cuộc sống bạn ngày nay có thể khác với nếu cuộc sống bạn đã không biết Chúa Cơ Đốc? Bạn có thể làm chứng về quyền năng của Chúa Cơ Đốc làm thay đổi đời bạn không?

BÀI HỌC 2

NHỮNG SỰ CHỌN LỰA CỦA CHÚNG TA

CÂU GỐC: “Nếu chẳng thích cho các người phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các người đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần dân A-mô-rít trong xứ mà các người ở; nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va” (Giô-suê 24:15).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-phê-sô 1:1–4; Ma-thi-ơ 22:35–37; Ma-thi-ơ 7:24, 25; Châm ngôn 18:24; 1 Cô-rinh-tô 15:33; Truyền đạo 2:1–11.

Có bao giờ bạn để ý và thấy rằng cuộc đời là một chuỗi dài của những sự chọn lựa và quyết định? Từ giây phút chúng ta thức giấc, ra khỏi giường cho đến giờ chúng ta đi ngủ lại, là bao nhiêu quyết định, nhiều đến nỗi chúng ta không còn bận tâm nhiều, cứ chọn làm điều mình phải làm.

Có những sự chọn lựa quá đơn giản, chúng trở thành thường lệ và thói quen, trong khi ấy có những sự chọn lựa quan trọng hơn hay cả làm thay đổi cuộc đời và chúng ta, hay ngay cả gia đình chúng ta, phải sống với hậu quả hay ảnh hưởng của sự chọn lựa ấy.

Trong vòng chúng ta ngày nay, có ai đã từng nướn tiếc một quyết định hay một sự lựa chọn nào đó mình đã có rất lâu ngày xưa? May mắn thay, trong cuộc sống cũng có sự tha thứ. Có sự chuộc tội, và có cả sự hàn gắn vết thương, cho dầu có thể đã là một quyết định nguy hiểm hay xấu xa nhất.

Tuần này chúng ta sẽ thảo luận về những quyết định mà người ta đã làm, làm như thế nào, và chúng đã mang ảnh hưởng đến những người thân yêu nhất của người ta hay gia đình họ.

1. Ý CHÍ TỰ DO, TỰ DO CHỌN LỰA

Có nhiều Cơ Đốc nhân tin rằng Đức Chúa Trời đã chọn, ngay cả trước khi một người ra đời, rằng người ấy có được cứu hay không. Nghĩa là, nếu cuối cùng một người bị hư mất đời đời, thì họ mất là tại Đức Chúa Trời, trong sự khôn sáng của Ngài, đã chọn cho người ấy phải bị hư mất. Học thuyết này, do đó tin rằng, không phải sự chọn lựa của ai cả mà chỉ có ý Chúa mà thôi!

Cảm tạ hồng ân Thiên Chúa, là tin đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta không tin học thuyết ấy. Thay vào đó, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời đã muốn chọn hết thầy chúng ta phải được cứu, và ngay cả trước khi thế gian được tạo thành, chúng ta đã được Chúa chọn để nhận lãnh sự sống đời đời.

Các câu sau đây cho chúng ta biết gì về việc chúng ta được Đức Chúa Trời chọn và chúng ta được chọn từ lúc nào?

Ê-phê-sô 1:1-4 _____

Tít 1:1, 2 _____

2 Ti-mô-thê 1:8, 9 _____

Cho dầu tin này có là tin tốt lành đến đâu, có những người vẫn bị lạc mất (Ma-thi-ơ 25:41). Và đó bởi vì, dầu Đức Chúa Trời đã chọn hết thầy chúng ta, Ngài vẫn cho con người một món quà linh thiêng vô cùng, ấy là một ý chí tự do và một quyền được tự do lựa chọn.

Ma-thi-ơ 22:35-37 dạy chúng ta biết gì về ý chí tự do?

Chúa chúng ta không bao giờ buộc chúng ta phải yêu Ngài. Yêu, và để được yêu, phải là lòng tự nguyện và không có sự ép uống. Trong nhiều cách, người ta có thể tranh luận rằng Kinh Thánh là một câu chuyện về Đức Chúa Trời cố gắng níu kéo kiếm tìm một nhân loại bị lạc mất và, không ép buộc, giành lấy tấm lòng của họ cho Ngài. Thực tế này có thể thấy được qua cuộc đời và chức vụ của Đức Chúa Giê-su, và trong cách người ta, bởi ý chí tự do của họ, đáp ứng lại mục vụ của Ngài. Có người muốn được theo Ngài, và có kẻ muốn cho Ngài phải chết.

Phải, Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta để đi vào sự cứu rỗi của Ngài, nhưng, chung cuộc, chỉ chính chúng ta có muốn tiếp nhận sự cứu rỗi ấy hay không. Trong mọi sự chọn lựa của cuộc sống mỗi ngày và của cuộc đời chúng ta, sự lựa chọn để phụng sự Chúa là sự lựa chọn mang lại nhiều ảnh hưởng và hậu quả hơn cả cho cá nhân chúng ta và cho gia đình chúng ta.

2. LÀM SỰ LỰA CHỌN ĐÚNG

Chúng ta ai cũng biết tầm quan trọng của các sự lựa chọn của mình. Và chúng ta cũng đều biết ảnh hưởng nguy hiểm của các sự chọn lựa sai lầm. Câu hỏi là, Làm sao chúng ta biết thế nào là sự lựa chọn đúng?

Đọc các câu Kinh Thánh dưới đây và thảo luận. Các câu này cho chúng ta thấy một số bước căn bản mình cần làm trước khi làm một quyết định nào.

1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17, Gia-cơ 1:5 _____

Ê-sai 1:19, Ma-thi-ơ 7:24, 25 _____

Thi thiên 119:105, 2 Ti-mô-thê 3:16 _____

Châm ngôn 3:5, 6; Ê-sai 58:11 _____

Châm ngôn 15:22, 24:6 _____

Trong mỗi quyết định quan trọng mà chúng ta chọn, cực kỳ quan trọng là chúng ta phải đến cùng Chúa với lời cầu nguyện của mình, để chúng ta biết sự chọn lựa của mình là không vi phạm điều răn của Chúa trong bất cứ phương diện nào hay bất cứ sự dạy dỗ của Lời Ngài. Rất quan trọng là chúng ta phải biết trông cậy và tin tưởng nơi Đức Chúa Trời, và đặt sự quyết định theo ý Ngài chứ không theo ý mình; vì chúng ta phải cầu nguyện là quyết định mình chọn sẽ làm sáng danh Chúa cho dầu nó có thể không theo lòng ao ước và khát khao của cá nhân mình. Thường khi, chúng ta cũng nên lắng nghe những lời khuyên bảo của các người khôn ngoan trong Chúa khi muốn tìm kiếm sự quyết định cho một điều gì. Cuối cùng, khi chúng ta đã lắng nghe các lời khuyên, ý kiến và cầu nguyện, chúng ta sẽ có một sự bảo đảm rằng Đức Chúa Trời muốn điều tốt nhất cho chúng ta, và nếu chúng ta có đức tin và sự hạ mình dâng đời mình cho Ngài, chúng ta có thể vững lòng tiến đến, trong đức tin, sự lựa chọn tối hậu.

Bạn làm những quyết định quan trọng của đời mình như thế nào? Bạn có đặt quan trọng các bước thuộc linh khi làm những sự lựa chọn này không?

3. CHỌN BẠN

Một trong những chọn lựa quan trọng nhất của đời mình là khi chúng ta chọn bạn. Thường khi chúng ta không đi ra để kiếm bạn và làm bạn; tình bằng hữu thường phát triển tự nhiên khi chúng ta để nhiều thì giờ với những người có cùng sở thích hay hoạt động giống mình.

Đọc các lời dạy dỗ trong Châm ngôn sau đây để thấy các qui tắc trong sự chọn bạn.

Châm ngôn 12:26 _____

Châm ngôn 17:17; 18:24 _____

Châm ngôn 22:24, 25 _____

Ý của Châm ngôn 18:24 nói rằng, Lắm kẻ dùng tình bạn làm phương tiện để lợi dụng; nhưng có một bạn tốt sát cánh với ta hơn anh chị em ruột. Quả vậy, có những lúc người ta cảm thấy mình cô đơn, bơ vơ và không có bạn bè, nhưng họ có biết đâu rằng cái thái độ tiêu cực của họ đã làm người khác tránh xa họ. “Ngay cả những người tốt nhất trong vòng chúng ta cũng có những đặc điểm không tốt; và khi chọn bạn, chúng ta nên chọn những người sẽ không ruồng bỏ chúng ta khi họ khám phá ra rằng chúng ta không thật sự hoàn hảo. Chịu đựng lẫn nhau là điều nên có. Chúng ta nên yêu thương và kính trọng lẫn nhau cho dù những điểm lỗi lầm hay bất toàn mà chúng ta thấy nơi nhau; bởi vì làm như vậy là theo Đức Thánh Linh của Chúa. Phải tập sự hạ mình và bớt lòng tự tin, và hãy bày tỏ lòng nhân từ và dịu dàng với các lỗi lầm của người khác. Các điều này sẽ diệt bỏ đi lòng ích kỷ hạn hẹp mà sẽ làm lòng ta khoan dung và hào phóng hơn.” – Ellen G. White, *Pastoral Ministry*, trang 95.

Một trong những câu chuyện về tình bạn nổi tiếng nhất là tình bằng hữu giữa Giô-na-than và Đa-vít. Phải chi vua Sau-lơ, vua đầu tiên của Y-sơ-ra-ên (và là cha của Giô-na-than) trung tín và vâng phục Đức Chúa Trời, thì triều đại của vua cũng đã có thể được nhiều đời, và Giô-na-than đã được lên ngôi làm vua. Khi Sau-lơ tỏ ra không xứng đáng cho vai trò Chúa giao cho ông, Đức Chúa Trời đã chọn Đa-vít để làm vì vua kế tiếp cho dân Ngài, và vì vậy, Giô-na-than sẽ không được thừa hưởng ngai vàng mà đáng lẽ chàng là kẻ kế tự. Ở đây chúng ta thấy vì sự chọn lựa sai lầm của Sau-lơ mà hậu quả ảnh hưởng đến gia đình ông, con trai là Giô-na-than phải bị mất ngôi vua.

Nhưng Giô-na-than không tức giận hay ganh tị với Đa-vít. Hơn thế nữa, Giô-na-than còn giúp bảo vệ để Đa-vít không bị cha chàng là vua Sau-lơ hãm hại. “Tâm hồn Giô-na-than gắn bó với tâm hồn Đa-vít. Giô-na-than yêu thương Đa-vít như chính mình” (1 Sa-mu-ên 18:1). Quả là một thí dụ mạnh mẽ về tình bằng hữu và tri kỷ thật.

“Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thói nết tốt” (1 Cô-rinh-tô 15:33). Hãy cho biết kinh nghiệm của bạn với bạn bè, ngay cả với những người tuy không có ý làm hại bạn, nhưng lại làm những điều có hại cho bạn? Cho biết có thể nào chọn sai bạn bè sẽ làm hại mối tương quan giữa chúng ta với gia đình mình không?

4. CHỌN NGƯỜI BẠN ĐỜI

Nếu chúng ta phải cẩn thận trong việc chọn bạn bè, việc chọn người phối ngẫu tương lai của mình còn quan trọng gấp mấy lần. A-đam rất may mắn vì Đức Chúa Trời đã bởi tay Ngài tạo dựng người bạn đời của ông từ thân thể ông. Việc chọn lựa của A-đam thật dễ dàng vì không những Ê-va là người đàn bà duy nhất, nàng còn là một người phụ nữ hoàn hảo. Phần lớn chúng ta không được cái may mắn như A-đam vì chúng ta không ai là hoàn hảo và ngoài kia sao có nhiều người cho chúng ta phải chọn.

Bởi vì quyết định chọn người bạn đời thật quan trọng, Đức Chúa Trời không để cho loài người hoang mang trong việc này, Ngài ban cho nhiều sự dạy dỗ trong phạm vi này. Ngoài những bước quan trọng chúng ta học được trong bài học ngày Thứ Hai, còn có những điểm khác mà chúng ta cần phải biết trong câu hỏi về hôn nhân (trong bài học số 6 chúng ta sẽ nghiên cứu vấn đề hôn nhân sâu sắc hơn). Quả thật, ngoài sự chọn lựa đi theo Chúa và phụng sự Ngài, câu hỏi về một người phối ngẫu sẽ là quyết định trọng đại và có ảnh hưởng sâu xa nhất trong cuộc đời của mỗi con người.

Những lời hướng dẫn chung nào trong các câu Kinh Thánh sau đây cho những người đang đi tìm người bạn đúng cho hôn nhân của mình?

Thi thiên 37:27 _____

Thi thiên 119:97 _____

1 Cô-rinh-tô 15:33 _____

Gia-cơ 1:23-25 _____

Ngoài việc đi tìm đúng người để lập gia đình với, cá nhân chúng ta cũng cần phải là một người đúng nữa kia. “Ấy vậy, hễ điều chi mà các người muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều đó cho họ, vì ấy là luật pháp và lời tiên tri” (Ma-thi-ơ 7:12). Nếu có ai tìm được một người có đầy đủ các đức tính của một người phối ngẫu tương lai, nhưng chính cá nhân người đi tìm thì thiếu nhiều đức tính của một người chồng (hay vợ) tốt thì vẫn là một vấn nạn.

Điều này không có gì là mới lạ cả, và không chỉ trong hôn nhân mà cả trong cuộc sống mỗi ngày. Sứ đồ Phao-lô, trong lời mở đầu của thư viết cho người Rô-ma nói với những người hay lên án người khác vì người ta làm những gì mà họ (những người lên án) cũng đã làm. Như Đức Chúa Giê-su đã phán, “Sao người dòm thấy cái rác trong mắt anh em người, mà chẳng thấy cây đà trong mắt mình?” (Ma-thi-ơ 7:3).

Bạn có thấy mình thường ao ước (người bạn đời của mình) có những đặc điểm, mà chính cá nhân bạn không có hoặc thiếu sót, không? Hãy suy nghĩ về điều ấy.

5. CHỌN MỘT HƯỚNG ĐI

Đến một lúc nào đó, chúng ta phải quyết định chọn mình sẽ làm gì với cuộc đời mình trên phương diện việc làm hay sự nghiệp. Trừ phi những người giàu có và không cần phải làm việc toàn thời gian hoặc có khả năng để ở nhà chăm sóc cho gia đình, phần đông chúng ta ai cũng phải chọn một con đường cho sự nghiệp của mình, ít nhất cũng là vì lý do kinh tế.

Nhưng dĩ nhiên, chúng ta đều ở trong những hoàn cảnh và khả năng mà chúng sẽ hạn chế cơ hội cho chúng ta chọn lựa một nghề nghiệp nào. Nhưng trong hoàn cảnh và điều kiện mà chúng ta ở, chúng ta có thể chọn một ngành nào, trên phương diện biết rằng chúng ta có sự cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc, có thể mang cho cuộc sống chúng ta thêm ý nghĩa và mục đích hơn. Nghĩa là, trong bất cứ việc gì chúng ta làm, chúng ta có thể mang vinh hiển về cho Đức Chúa Trời.

Lỗi nào Vua Sa-lô-môn đã vấp phạm, làm thế nào để chúng ta thận trọng đừng mình không làm điều tương tự? Truyen đạo 2:1-11.

Không đợi gì phải giàu như Sa-lô-môn chúng ta mới vướng vào cái bẫy mà Vua Sa-lô-môn gặp phải. “Bởi chưng sự tham tiền bạc là cội rễ mọi điều ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bội đạo, chuốc lấy nhiều điều đau đớn” (1 Ti-mô-thê 6:10). Người nghèo cũng ham mê tiền chẳng khác chi người giàu.

Phải, chúng ta cần phải đi làm để nuôi thân và gia đình mình. Nhưng cho dầu chúng ta làm gì hay có gì, chúng ta không cần phải chạy theo tiền bạc và xem nó như một thần tượng. Nhiều gia đình đã có những ông cha hay bà mẹ, quá bị ám ảnh phải làm cho nhiều tiền, rồi bỏ bê hoặc không có đủ thì giờ cho gia đình mình. Bao nhiêu người con, hay người vợ hoặc chồng đã thà có một cuộc sống khiêm tốn còn hơn là có một mối tương quan nghèo nàn với cha/mẹ hay vợ/chồng của mình?

Từ lúc Tạo Thế, Đức Chúa Trời đã dự định sự làm việc là một phần của cuộc sống (Sáng thế Ký 2:15). Nhưng sự nguy hiểm là khi chúng ta để việc làm hay sự làm việc là trọng tâm của cuộc đời mình, hay để nó trở thành phương tiện duy nhất để đạt đến sự giàu có cho chúng ta. Đây chính là lỗi lầm mà Sa-lô-môn đã mắc phải. Ông đi tìm ý nghĩa của những công trình vĩ đại, và còn tự nghĩ là các công trình ấy sẽ mang cho ông một niềm thỏa lòng, đến cuối đời, ông nhìn lại và thấy chúng chỉ là vô nghĩa.

Có người đặt câu hỏi: “Có bao nhiêu người, khi đến cuối đời, ao ước là họ dành nhiều thì giờ hơn ở sở làm và ít thì giờ cho gia đình?” Bạn thấy tư tưởng sai lầm nào trong câu nói này?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Trong toàn Thánh Kinh, chúng ta nhìn thấy rất nhiều thực tế về ý chí tự do của con người. Ngay đến cả A-đam và È-va hoàn hảo (Sáng thế Ký 3) cũng có ý chí tự do, đáng tiếc là họ đã bởi ý chí tự do ấy chọn sự sai lầm. Với các thiên sứ, cho dầu trong sự toàn hảo, cũng có thể dùng ý chí tự do của mình để chọn điều không đúng, thì với chúng ta đây là những con người phạm trần ngập tràn tội lỗi, còn chọn điều sai lạc đến đâu.

Và chúng ta hãy nhớ rằng, ý chí tự do có nghĩa là, tự do. Nghĩa là, cho dầu có bị các áp lực thế nào chẳng nữa, từ bên ngoài hay từ trong nội tâm, chúng ta không nhất thiết chỉ có thể chọn điều sai. Chúng ta, nhờ bởi quyền năng của Đức Chúa Trời ở trong mình, có thể có sự chọn lựa đúng bằng ý chí tự do mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Vì lẽ ấy, chúng ta phải thận trọng trong mọi quyết định của mình, nhất là phải cân nhắc xem quyết định mình làm sẽ mang lại hậu quả nào trong gia đình mình. Ý chí tự do của Ca-in để giết em mình chắc chắn đã làm cho cả gia đình ông đau đớn. Ý chí tự do của các anh của Giô-sép đem bán người đi đã làm tấm lòng cha họ tan nát. “Gia-cóp nhìn và nói rằng: Ấy là áo của con trai ta đó; một thú dữ đã xé cấu nó! Quả thật Giô-sép đã bị phân thân rồi! Người xé quần áo mình ra, lấy bao quấn ngang hông, và để tang lâu ngày cho con trai mình. Hết thầy con trai, con gái hiệp lại an ủi người, nhưng không chịu; bèn nói rằng: Ta để tang luôn xuống chốn âm phủ cùng con ta! Ấy đó, cha Giô-sép khóc than chàng như vậy” (Sáng thế Ký 37:33-35).

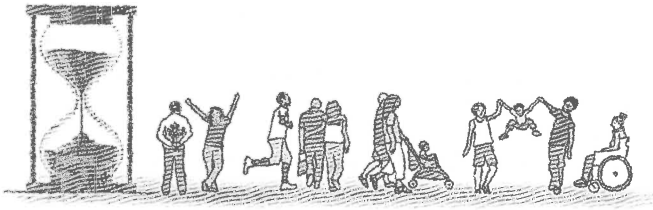
Qua toàn Kinh Thánh chúng ta thấy bởi ý chí tự do, bao nhiêu người đã có những sự chọn lựa (hoặc xấu, hoặc tốt) nhưng đã ảnh hưởng cuộc đời của người khác. (Đọc Dân số Ký 16:1-32; Đa-ni-ên 6:23, 24; Sáng thế Ký 18:19).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Những quyết định bởi ý chí tự do của bạn đã làm hôm nay là những quyết định nào? Các quyết định ấy cho thấy gì về mối tương quan của bạn đối với Đức Chúa Trời và đối với tha nhân? Với những quyết định bạn đã chọn hôm nay, có quyết định nào bạn ước mình đã đừng làm không?
2. Bạn có thể kể đến một nhân vật nào trong Kinh Thánh đã chọn quyết định sai lạc, và chúng ta học được bài học nào qua lỗi lầm của họ? Sự lựa chọn sai lạc của họ đã ảnh hưởng tác hại thế nào vào gia đình của họ?
3. Chúng ta thấy đều ân hận những quyết định sai nào mình đã làm. Tại sao, trong những lúc ân hận ấy, phúc âm của Chúa quả thật là một tin vui? Bạn có lời hứa nào trong Kinh Thánh mà bạn trông cậy vào trong những lúc lòng bạn sầu khổ và cảm thấy tội lỗi vì những quyết định hay chọn lựa sai lầm của mình?
4. Nếu có một ai đó tìm bạn vì họ có những câu hỏi về hôn nhân, lời khuyên nào bạn sẽ khuyên họ, và tại sao? Các nguyên tắc nào trong Lời Chúa mà bạn có thể chỉ ra cho họ để giúp họ tìm giải đáp trong sự quyết định quan trọng này.

BÀI HỌC 3

CHUẨN BỊ CHO SỰ THAY ĐỔI

CÂU GỐC: “Sự công bình sẽ đi trước mặt Ngài, Làm cho dấu chơn Ngài thành con đường đáng theo” (Thi thiên 85:13).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 1 Cô-rinh-tô 10:1–13, Sáng thế Ký 2:24, 1 Cô-rinh-tô 13:4–8, 1 Sa-mu-ên 1:27, Thi thiên 71, 1 Cô-rinh-tô 15:24–26.

Cuộc sống có rất nhiều đổi thay. Mọi việc thay đổi luôn luôn. Chỉ có một điều mà không thay đổi ấy là thực tế của sự thay đổi! Đúng ra, thay đổi là một phần của sự hiện hữu của con người. Ngay cả các luật vật lý cũng dạy cho chúng ta thấy rằng sự thay đổi là căn bản của thực tế.

Thường, sự thay đổi đến bất ngờ, không dự định trước. Chúng ta đang đi theo một nhịp điệu cố định, nhưng bất thần, mọi sự thay đổi và chúng ta ngỡ ngàng.

Nhưng cũng có những trường hợp, chúng ta đã thấy sự thay đổi sẽ đến. Chúng ta đã được báo trước, chúng ta đã thấy những dấu hiệu, những sự báo động rằng sẽ có những điều khác thường sẽ đến. Với những sự thay đổi thế này, chúng ta phải tập cho mình sẵn sàng, để cho dấu sự thay đổi thế nào, nhiều hay ít, chúng ta có thể đối đầu với chúng. Những sự thay đổi này thường là những điều vĩ đại trong đời sống con người: hôn nhân, con cái, tuổi già, và ngay cả cái chết.

Phải, chúng ta không sống đơn độc trên thế giới một mình. Nghĩa là, bất cứ sự thay đổi hệ trọng nào đến, chúng sẽ ảnh hưởng gia đình chúng ta, đôi khi rất nhiều nữa. Đồng thời, mỗi một sự thay đổi trong gia đình chúng ta, mỗi một thành viên trong gia đình cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Tuần này chúng ta sẽ nhìn vào một số những sự thay đổi, mà không sớm thì chầy, mỗi chúng ta có thể phải đối diện và các sự thay đổi này cũng ảnh hưởng đến gia đình chúng ta nữa.

1. KHÔNG CHUẨN BỊ

Một điểm về Kinh Thánh: Lời Chúa không che đậy những thực tế của đời người. Trái lại, nó phơi bày các thực tại ấy trong tất cả sự khốc liệt của chúng, và đôi khi, nỗi đau và cả niềm tuyệt vọng. Thật vậy, trừ ra vài trang đầu của Kinh Thánh và vài trang cuối, Lời của Đức Chúa Trời về một bức tranh buồn thảm của nhân loại. Phao-lô quả thật không quá lời khi ông viết; “Bởi mọi người đều phạm tội và thiếu sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Rô-ma 3:23).

Đọc 1 Cô-rinh-tô 10:1-13. Các câu này cho thấy những lời cảnh báo nào và cả những lời hứa nào nữa?

Phần lớn các hành động của chúng ta trong đời mình thường là để phản ứng lại với những điều thay đổi. Chúng ta liên tục đối diện với các sự thay đổi; điều thách đố đối với chúng ta, là Cơ Đốc nhân, ấy là chúng ta đối phó với các sự thay đổi bằng đức tin, tin tưởng nơi Đức Chúa Trời và bày tỏ đức tin mình qua sự vâng lời, cho dầu có những cám dỗ biểu chúng ta đừng làm các điều ấy.

“Điều khao khát vĩ đại của thế gian là muốn có những người – người mà không để mình bị bán hay mua chuộc, những người mà trong tận đáy tâm hồn họ là sự chân chính và trung thực, những người mà không sợ phải chỉ mặt và kêu đích danh tội lỗi, những người có lương tâm chính trực, những người sẽ đứng cho điều gì là đúng mặc cho bầu trời sụp đổ quanh họ.” – Ellen G. White, *Education*, trang 57. Các lời ấy đã đúng cho thời cổ xưa của dân Y-sơ-ra-ên, cũng như cho thời của bà White, và cho cả thời đại của chúng ta ngày nay.

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây và cho biết các lầm lỗi nào mà các nhân vật đã làm khi họ phải đối diện với sự thay đổi, và chúng ta học được bài học nào qua các lỗi của họ?

Công vụ 5:1-10 _____

Sáng thế Ký 16:1, 2, 5, 6 _____

Ma-thi-ơ 20:20-22 _____

Các sự thay đổi đến, và chúng thường mang theo những sự cám dỗ, thách thức, và có khi, cả sự kinh sợ. Bởi vậy rất cực kỳ quan trọng là chúng ta phải có khí giới thiêng liêng đặng đối phó với chúng đúng cách. Và nữa, cho dầu các sự đổi thay đến bất ngờ hay chúng chỉ là những chu kỳ của cuộc sống, chúng ta phải chuẩn bị khi những sự ấy xảy ra dầu biết chúng thế nào hay không.

2. CHUẨN BỊ CHO HÔN NHÂN

Một trong những điều thay đổi quan trọng nhất trong đời một người là ngày họ lập gia đình. Dĩ nhiên không phải tất cả mọi người đều lập gia đình hoặc có gia đình. Ngay chính Đức Chúa Giê-su, Ngài đã không lập gia đình, và cả nhiều anh hùng khác trong Kinh Thánh cũng vậy.

Tuy nhiên, có nhiều người lập gia đình, thế nên Kinh Thánh không làm thinh về vấn đề này, vì đây vẫn là một sự kiện thay đổi quan trọng nhất của đời người.

Sự sắp xếp xã hội đầu tiên mà Kinh Thánh đề cập đến là hôn nhân. Với Đức Chúa Trời, hôn nhân rất quan trọng đến nỗi cùng một chữ mà Ngài nói với A-đam và Ê-va về hôn nhân được ghi lại tại ba chỗ khác trong Kinh Thánh. “Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính dít cùng vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt” (Sáng thế Ký 2:24; cũng đọc Ma-thi-ơ 19:5; Mác 10:7; Ê-phê-sô 5:31). Các câu này cho chúng ta biết một khi một người đã lập gia đình, mối tương quan quan trọng nhất trong cuộc đời họ phải là giữa họ với người phối ngẫu, và hơn cả mối tương quan giữa họ với cha mẹ. Một trong những lý do hôn nhân giữa hai người với nhau rất quan trọng trước mặt Đức Chúa Trời vì nó thể hiện mối tương quan giữa Đức Chúa Giê-su (chồng) với hội thánh (người vợ mới của Ngài).

Khi xây dựng một ngôi nhà, người ta phải ngừng và kiểm điểm lại sự tốn kém của nó (Lu-ca 14:18-30); thế thì thiết lập một mái ấm gia đình phải tốn kém là bao nhiêu? Nhà cửa xây dựng bằng những vật liệu thể chất như gạch, gỗ, sắt, đá. Nhưng xây dựng một gia đình cần biết bao nhiêu là vật liệu mà không nhất thiết là vật liệu bằng thể chất.

Một số đặc điểm quan yếu nào là quan trọng đối với tất cả các khía cạnh của cuộc sống nhưng đặc biệt quan trọng đối với những người chuẩn bị cho hôn nhân?

1 Cô-rinh-tô 13:4-8 _____

Ga-la-ti 5:22, 23 _____

Chuẩn bị cho hôn nhân phải bắt đầu với chúng ta trên phương diện cá nhân. Đồng thời, chúng ta cũng phải nhìn vào người phối ngẫu tương lai để xem họ có phải là một bổ túc tốt và thích hợp cho mình. Đó có phải là một người siêng năng? (Châm ngôn 24:30-34). Người ấy có tính tình nóng nảy? (Châm ngôn 22:24). Người ấy có chia sẻ cùng niềm tin với mình hay không? (2 Cô-rinh-tô 6:14, 15). Bạn bè và gia đình của chúng ta cảm thấy thế nào về người bạn đời tương lai của mình? (Châm ngôn 11:14). Cá nhân tôi khi nghĩ về người này, tôi có dựa nơi đức tin mình hay chỉ dựa nơi cảm xúc? (Châm ngôn 3:5, 6). Lời giải đáp cho các câu hỏi này có thể quyết định một đời dài hạnh phúc hay cả một đời khổ đau.

Hãy nghĩ đến một vài cuộc hôn nhân hạnh phúc. Bạn thấy có những nguyên tắc nào trong các cuộc hôn nhân này mà bạn nghĩ cũng có thể áp dụng được trong mọi mối tương quan của người với người?

3. CHUẨN BỊ LÀM CHA MẸ

Không gì thay đổi cuộc đời chúng ta hơn là sự chào đời của một đứa con. Gia đình bạn sẽ không còn giống như xưa nữa, của những ngày chưa có con.

“Con cái sinh ra trong tuổi thanh xuân khác nào các mũi tên trong tay dũng sĩ. Phước thay cho người có đầy chúng trong ống tên mình” (Thi thiên 127:4, 5).

Nhưng đồng thời, con cái không đến với cha mẹ với một cuốn cẩm nang cập nhật trong sách để dạy dỗ cha mẹ biết phải làm gì để chăm sóc cho đứa trẻ và để biết chẩn đoán được mọi vấn đề có thể xảy ra. Ngay đến cả những bậc phụ huynh giàu kinh nghiệm, đôi khi cũng bị vấp té bởi các hành động, lời nói, hay thái độ của con mình.

Quan trọng không kém việc chuẩn bị cho hôn nhân, muốn làm cha mẹ cũng cần phải chuẩn bị để nhận lãnh một trách nhiệm phi thường.

Các câu chuyện dưới đây về những đứa con đã được Chúa ban cho. Nguyên tắc nào các bậc phụ huynh học được qua các câu chuyện này trong việc chuẩn bị làm cha mẹ?

1 Sa-mu-ên 1:27 _____

Các Quan xét 13:7 _____

Lu-ca 1:6, 13-17, 39-55, 76-79 _____

Các bậc cha mẹ trong các câu chuyện này quả đã nhận được một trọng trách diệu kỳ. Con của họ sẽ là tiên tri và là lãnh tụ của Y-sơ-ra-ên, một trong các bé này sẽ trở thành người đi trước dọn đường cho Đấng Mê-si, và một trong các bé này sẽ là Đấng Cơ Đốc.

Dẫu cho con cái chúng ta có thể không được chọn để làm tiên tri của Đức Chúa Trời, các bậc làm cha mẹ cũng phải chuẩn bị để đáp ứng với sự thay đổi cực kỳ quan trọng trong cuộc sống họ.

“Ngay trước khi con mình ra đời, sự chuẩn bị phải bắt đầu để cho em bé có thể chống chọi lại sự tấn công của sự gian ác.

“Nếu trước khi con mình ra đời mà người mẹ ham hố ăn uống, ích kỷ, thiếu kiên nhẫn và khó khăn nhiều đòi hỏi, thì các đặc điểm này sẽ phản ánh trong tính tình của đứa trẻ. Vì vậy, nhiều con trẻ đã phải sinh ra đời với bầm sinh của cái tính dễ bị khắc phục bởi các xu hướng ác.” – Ellen G. White, *Adventist Home*, trang 256.

Dẫu với trẻ con được giao phó cho chúng ta chần giữ hay với các trách nhiệm đối với người khác, những điều nào chúng ta cần lưu tâm để làm tròn trách nhiệm của mình cách hoàn hảo nhất?

4. CHUẨN BỊ CHO TUỔI GIÀ

“Tuổi tác của chúng tôi đến được bảy mươi, Còn nếu mạnh khỏe thì đến tám mươi; Song sự kiên cường của nó bất quá là lao khổ và buồn thảm, Vì đời sống chóng qua, rồi chúng tôi bay mất đi” (Thi thiên 90:10). Những lời nầy của Môi-se nhắc chúng ta biết thời gian đi qua rất mau không kiềm hãm được. Năm tháng trôi qua và chúng ta thấy những thay đổi của cơ thể mình. Tóc xanh đã trở màu bạc trắng, bước chân chúng ta cũng chậm lại, và xương tủy dường như đau nhức khắp nơi. Nếu chúng ta có con cái, nay có thể chúng ta nhìn thấy các cháu hay chắt. Những mùa đã đi qua và bây giờ con người chuẩn bị cho mùa cuối của cuộc đời.

Đọc Thi thiên 71. Những bài Thi thiên nầy dạy cho chúng ta không những chỉ chuẩn bị cho tuổi già, nhưng cả về cái vòng của một đời người?

Thi thiên 71 là bài thơ của một người cao tuổi đã sống qua những thử thách của cuộc đời, nhưng người cũng vui mừng vì suốt đời người đã đặt niềm trông cậy nơi Đức Chúa Trời. Cách hay nhất về già là đặt lòng tin tưởng của chúng ta nơi Chúa từ khi chúng ta còn trẻ tuổi. Nói chung, tác giả của bài Thi thiên chia sẻ ba bài học quan trọng mà ông ta học được khi cuộc đời của ông xế bóng.

Bồi đắp một mối tương quan gần gũi nhưng sâu xa với Đức Chúa Trời. Từ buổi thiếu niên (câu 17), Đức Chúa Trời đã là thành nương náu (câu 1, 7) và là Đấng Cứu Thế cho người (câu 2), và là nguồn hy vọng mà người trông cậy nơi Ngài (câu 5). Người nhắc đến những công đức lạ lùng của Đức Chúa Trời (câu 16, 17), sức mạnh và quyền năng của Ngài (câu 18), và tất cả mọi sự vĩ đại nhiệm mầu mà Chúa đã làm (câu 19). Cuối cùng người phải kêu to vang rằng, “Đức Chúa Trời ôi, có ai giống được như Ngài?” Những lời trò chuyện với Đức Chúa Trời mỗi ngày, khi chúng ta học hỏi về Ngài, và khi chúng ta chậm lại, ngưng mọi công việc hằng ngày để suy gẫm về mọi điều mà Chúa đã làm cho mình, sẽ làm mối tương giao ta có với Chúa sâu đậm càng hơn.

Phát triển các thói quen tốt. Ăn uống các món ăn bổ dưỡng, vận động cơ thể, uống nước và tắm gội, ra ngoài ánh nắng mặt trời an lành, nghỉ ngơi, v. v. . sẽ giúp chúng ta vui hưởng một cuộc sống khỏe mạnh. Hãy để ý trong Thi thiên 71:3, 6, 14, tác giả nói đến những thói quen biết tin tưởng, tôn vinh và hy vọng.

Phát triển một tấm lòng yêu mến công việc Chúa. Tác giả bài thi ca nầy không nói đến việc ngồi không trong tuổi già của mình, mà người nói rằng dẫu trong tuổi hưu trí người cũng sẽ không ngừng ca ngợi Chúa và rao báo cho hậu thế về Ngài! (Thi thiên 71:15-18).

Với những vị cao niên, đâu là những lợi ích của tuổi già? Có những điều gì quý vị thấy mình đã không biết khi mình còn trẻ mà ngày nay quý vị có thể chia sẻ với các người trẻ tuổi?

5. CHUẨN BỊ CHO TỬ BIỆT

Trừ phi chúng ta vẫn còn sống khi Đức Chúa Giê-su tái lâm, một sự thay đổi đến với cuộc sống của chúng ta ấy là: chuyển tiếp từ sự sống sang cái chết. Cùng với lập gia đình, sinh con cái, còn sự thay đổi nào ảnh hưởng đời sống con người hơn cho bằng cái chết của một người thân yêu?

Đọc 1 Cô-rinh-tô 15:24-26. Các câu này dạy ta biết gì về sự chết?

Thường khi, sự chết đến trong cuộc đời chúng ta không báo trước và mang theo nhiều bi thương. Bao nhiêu người, không phân biệt màu da, giai cấp, tuổi tác, thức giấc vào buổi sáng mà rồi khi nhắm mắt không phải là để ngủ bèn là đi vào sự chết? Hay thức giấc buổi sáng để rồi trước khi mặt trời khuất bóng, chúng ta đã mất đi một người thân yêu?

Ngoài việc phải biết chắc rằng chúng ta có một sợi dây liên hệ với Đức Chúa Trời qua đức tin, chúng ta cần phải biết chắc là mình đã được Chúa choàng cho chiếc áo công bình của Ngài từng giây, từng phút (xem Rô-ma 3:22). Chúng ta không thể nào chuẩn bị cho sự chết mà mình không biết nó sắp tới, cho mình hay cho người thân yêu của mình.

Trong khi ấy, bạn nghĩ bạn sẽ làm gì nếu biết mình chỉ còn sống được vài tháng nữa thôi? Chúng ta không ai biết chắc chắn cái chết sẽ đến lúc nào, nhưng chúng ta chắc chắn biết lúc nào cái chết đến gần chúng ta hơn. Bởi vậy, rất cần yếu là chúng ta phải chuẩn bị cho mình và cho gia đình mình cái điều không tránh được ấy.

Đọc 1 Các Vua 2:1-4, những lời cuối cùng mà Vua Đa-vít nói với con trai mình là Sa-lô-môn, người ông sẽ truyền ngôi lại. Bài học nào chúng ta học được qua các lời này để chuẩn bị cho cái chết, của chính bản thân mình và của những người thân yêu của mình?

Có thể, thoạt nhìn vào câu chuyện này, nhiều người sẽ nói, Đa-vít là người âm mưu sát hại U-ri sau khi đã phạm tội tà dâm và làm vợ ông ta mang thai, mà ngày nay còn biểu con trai mình hãy đi theo con đường của Đức Giê-hô-va. Nhưng một cách nhìn khác, có lẽ vì nhờ chính cái tội lỗi mà Đa-vít phạm và hậu quả nghiệt ngã của nó mà những lời Đa-vít nói lại có mãnh lực ảnh hưởng người khác. Rõ ràng, Đa-vít đang cố gắng khuyên con trai mình đừng chạy theo những cạm bẫy như chính ông đã vấp phạm. Ông muốn khuyên con trai mình hãy tránh xa những sự ngu muội đã mang cho Đa-vít rất nhiều hậu quả đau thương. Đa-vít đã học được bài học trong cảnh trạng đau buồn bởi tội lỗi của chính mình và ông không muốn con trai mình vấp phạm và nó phải đối diện với kinh nghiệm đau buồn của mình.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Nếu chúng ta đọc qua lịch sử của Y-sơ-ra-ên thời cổ trong đồng vắng, chúng ta sẽ thấy họ vấp phạm hết lỗi lầm này sang tội lỗi khác khi họ phải đối diện với những thay đổi lớn lao, cho dầu Đức Chúa Trời luôn luôn cho họ thấy rằng Ngài vẫn luôn ở cùng họ trước các đổi thay ấy. Và thật vậy, cho đến cả lúc ngay trước khi dân sự bước vào Đất Hứa – và họ sẽ phải đối đầu với thêm nhiều chông gai nữa – Môi-se đã bảo họ rằng, “Với Ba-anh-Pê-o, mắt các ngươi đã thấy điều Đức Giê-hô-va đã làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi có diệt khỏi giữa ngươi mọi kẻ tin theo Ba-anh-Pê-o. Còn các ngươi, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời minh, ngày nay hết thấy còn sống. Nay đây, ta đã dạy các ngươi những mạng lệnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta đã phán dặn ta, để các ngươi làm theo ở giữa xứ mình sẽ vào định nhận lấy. Vậy, các ngươi phải giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và sự thông sáng của các ngươi trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai! Và chẳng, há có dân lớn nào mà có các thần mình gần như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn Ngài chẳng? Lại, há có nước lớn nào có những mạng lệnh và luật lệ công bình như cả luật pháp này, mà ngày nay ta đặt trước mặt các ngươi chẳng? Chỉ hãy giữ lấy ngươi, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e ngươi quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời ngươi những điều đó lia khỏi lòng ngươi: phải dạy cho các con và cháu ngươi” (Phục truyền 4:3-9).

Thật cực kỳ quan trọng cho mỗi người chúng ta phải không quên những gì Đức Chúa Trời đã làm cho mình. Và cách hay nhất để những điều ấy không bị quên lãng là chúng ta phải nhắc lại cho con cái mình ghi nhớ và cho chúng nhắc lại cho các thế hệ sau. Và tội lỗi xảy ra tại Pê-o là một điều đã mang bại hoại đến đời sống gia đình (Đọc Dân số Ký 25). “Tội ác đưa sự đoán phạt của Đức Chúa Trời trên Y-sơ-ra-ên là sự trụy lạc và dâm dăng. Việc dùng đàn bà để dụ hoặc và làm linh hồn bị trói buộc không chấm dứt ở Ba-anh-Pê-o.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 326.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp, hãy chia sẻ với nhau về những sự chuẩn bị mà bạn đã làm khi đối diện với những sự kiện quan trọng xảy đến trong đời mình như lập gia đình, có con, tuổi già, và các điều khác nữa. Các sự thay đổi lớn này đã ảnh hưởng thế nào với gia đình bạn? Bạn học được kinh nghiệm nào để chia sẻ với người khác trong những bước này trên cuộc đời họ?
2. Suy gẫm những lời khuyên vua Đa-vít có cho con trai mình, trong phạm vi của sự phạm tội của ông với Bát-sê-ba, một điều đã thành chiếc màn tối tăm bao phủ suốt thời gian trị vì của ông, và ảnh hưởng tệ hại đến đời sống gia đình ông. Nhưng giữa mọi điều này, chúng ta có thấy được gì về lòng nhân từ và hồng ân của Đức Chúa Trời không? Cho biết tại sao?

BÀI HỌC 4

KHI CHỈ MỘT MÌNH

CÂU GÓC: “Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Loài người ở một mình thì không tốt; ta sẽ làm nên một kẻ giúp đỡ giống như nớ” (Sáng thế Ký 2:18).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Truyền đạo 4:9-12; Phi-líp 4:11-13; 1 Cô-rinh-tô 7:25-34; Ma-thi-ơ 19:8; Sáng thế Ký 37:34; Ê-sai 54:5.*

Một câu chuyện thương tâm được đăng trên báo chí vài năm trước. Đó là câu chuyện tại một thành phố lớn ở Hoa Kỳ, người ta tìm thấy một người đàn bà trẻ đã chết tại căn nhà cô ở. Dấu cái chết này chính nó là một điều thương tâm, nhưng điều làm câu chuyện tang thương hơn cả ấy là cô ta đã chết trên mười năm trước khi người ta phát hiện tử thi của cô. Mười năm! Nhiều người đã phải đặt câu hỏi, thế nào, trong một thành phố lớn bao nhiêu người qua lại, và với bao nhiêu phương cách để liên lạc truyền tin cho nhau, mà một người đàn bà mà đây không phải chỉ là một người vô gia cư không người thân thiết, lại có thể chết lâu đến vậy mà không ai hay biết?

Tuy chuyện này thì cũng thuộc vào hạng thái quá, nhưng nó là một điển hình cho thực tế: Rất nhiều người đang từng trải hay đang sống trong sự cô đơn. Năm 2016, nhật báo New York Times chạy một hàng tít tựa đề, “Các nhà nghiên cứu đối đầu với một nạn dịch của sự cô đơn.” Vấn nạn này là có thật.

Từ buổi ban đầu, loài người không phải là để sống một mình. Từ Vườn Ê-đen trở đi, chúng ta sống trong cộng đồng, trong sự tương giao với những con người khác, không nhiều thì ít. Dĩ nhiên, tội lỗi xâm nhập vào thế gian, và không có gì còn vẹn toàn nữa. Tuần này chúng ta sẽ xem xét câu hỏi về tình bạn đồng hành và sự cô đơn vào những thời điểm khác nhau của cuộc đời mà, có lẽ, tất cả chúng ta đều phải đối mặt trong một thời gian nào đó. Nếu bạn chưa bao giờ phải đối diện với điều này thì hãy xem mình là một người may mắn.

1. TÌNH BẠN ĐỒNG HÀNH

Đọc Truyền đạo 4:9-12. Ý chính của các câu này là gì? Nguyên tắc nào của cuộc sống mà tác giả bàn ở đây?

Rất ít người trong chúng ta có thể sống suốt cuộc đời một mình. Cho dầu chúng ta là loại người không thích ở nơi đông người hay nhiều náo nhiệt và thích một mình thường xuyên, không sớm thì chầy cũng có lúc chúng ta cần có bạn đồng hành nhất là trong những hồi cần kíp. Bởi vì, con người thật sự được dựng nên để sống trong cộng đồng. Rất may mắn cho những ai có người thân trong gia đình có thể chăm sóc, đỡ đần cho mình, nhất là trong những lúc chúng ta cần.

Nhưng không phải ai cũng được may mắn như vậy. Nơi sở làm, trong hội thánh, trong cộng đồng chúng ta sống, nếu chúng ta không quen biết ai, không thân thích với ai, không phải trong lúc cần có sự giúp đỡ mà cả đầu chỉ để chuyện trò lúc cuối ngày, thì quả thật rất đáng buồn. Có một người độc thân đã nói, “Ngày khó nhất cho tôi là ngày Chủ Nhật. Trong tuần tôi đi làm ở sở gặp bạn cùng sở, ngày Thứ Bảy đi nhà thờ cũng gặp gỡ nhiều người. Nhưng ngày Chủ Nhật, tôi chỉ có một mình.”

Các nguyên tắc nào chúng ta học được qua các câu Kinh Thánh dưới đây, nhất là khi chúng ta thấy mình thật cô đơn:

Giăng 16:32, 33 _____

Phi-líp 4:11-13 _____

Đúng vậy, là Cơ Đốc nhân, thực trạng, chúng ta không những có Đức Chúa Trời, mà chúng ta còn có thể thông công với Ngài. Và chúng ta chắc chắn có thể tìm thấy sự an ủi qua tình thân ái có được với Ngài. Nhưng sự thân tình mà Đức Chúa Trời có cho A-đam, trong Vườn Ê-đen đã chẳng ngừng lại sau khi Ngài phán rằng “Loài người ở một mình thì không tốt.” (Sáng thế Ký 2:18). Bởi vậy Chúa biết rằng A-đam, cho dầu người có một mối thông công với Chúa trong một thế giới chưa bị tội ác làm cho hư nát, vẫn cần một người bạn đồng hành. Chúng ta cũng vậy, chúng ta cần có những mối tương giao với một người bạn đồng hành.

Chúng ta phải cẩn thận, đừng tưởng rằng một người mà lúc nào cũng đầy những người bao quanh thì chắc không thể nào cô đơn. Có những người cô đơn nhất thế giới lại là những người ở giữa các thành phố náo nhiệt và lúc nào cũng có người chung quanh họ. Chỉ vì bị vây quanh bởi nhiều người, chưa chắc đã có sự cảm thông nào được truyền đạt để làm cho người ta không còn cảm thấy cô đơn.

Không phải lúc nào chúng ta cũng biết được có ai đó đang cảm thấy cô đơn, bị bỏ quên, bị chối bỏ, hay chỉ trong lòng có sự khổ đau và đang cần được có ai đó để họ cảm thấy an toàn, hay chỉ là để có người nói chuyện với mình. Làm thế nào để bạn có thể chủ động trong sự tìm kiếm để kết nối hoặc có sự lưu tâm hay nhạy cảm với những người này, dù họ là ai đi nữa?

2. SỐNG ĐỜI ĐỘC THÂN

Một cô gái trẻ nói về lợi điểm của sự độc thân của mình: “Hai lần, tôi có cơ hội được kêu gọi đi truyền giáo, và tôi đáp ứng lời kêu gọi không chút ngại ngùng.” Một người có gia đình, với vợ hoặc chồng hay cả con cái, sẽ không dễ nhận lời đi truyền giáo nhanh chóng được. Người ấy phải suy nghĩ và đắn đo trong quyết định có can hệ đến gia đình mình.

Các lý do nào là lý do tốt, theo lời của sứ đồ Phao-lô, để một người cần sống độc thân? 1 Cô-rinh-tô 7:25-34.

Phần đông người ta nghĩ rằng việc tìm được người bạn đời và lập gia đình là ý Chúa có cho họ. Chẳng phải là Đức Chúa Trời đã phán, “Loài người ở một mình thì không tốt” hay sao? Tuy vậy, trong Kinh Thánh chúng ta có nhiều gương về những người độc thân, kể cả gương cao cả hơn hết, Đức Chúa Giê-su.

Tiên tri Giê-rê-mi đã được Chúa bảo đừng lập gia đình (Giê-rê-mi 16:1-3); đó là một sự phán xét trong một tình trạng lịch sử của dân Y-sơ-ra-ên. Chúng ta không biết bao lâu thì sự cấm đoán đó được cất đi, nhưng chúng ta biết Giê-rê-mi đã là một đáng tiên tri lớn khi ông là một người độc thân.

Cũng vậy, đời sống hôn nhân của Ê-xê-chi-ên cũng không có phần quan trọng, dầu chúng ta có biết vợ ông đã qua đời bất thành linh. Ông đã không được phép khóc để tang vợ mà phải tiếp tục với sứ mạng mà Đức Chúa Trời đã giao phó cho ông (Ê-xê-chi-ên 24:15-18). Tiên tri Ô-sê cũng phải chịu đựng một cuộc hôn nhân tan vỡ, nhưng vẫn tiếp tục hầu việc Chúa. Câu chuyện của Ô-sê nghe cũng hơi khác thường với chúng ta, Đức Chúa Trời biểu ông hãy đi lấy một cô điếm – mà Đức Chúa Trời biết là cô ta sẽ phản bội Ô-sê để chạy theo đàn ông khác (Ô-sê 1-3). Nhìn lại cuộc đời của tiên tri Ô-sê, chúng ta thấy Đức Chúa Trời muốn cho thấy biểu tượng về tình yêu mà Ngài có cho Y-sơ-ra-ên và cho chúng ta, nhưng thật Ô-sê phải đau đớn lắm khi Ô-sê phải là đối tượng của bài học.

Trong cả ba thí dụ cuộc đời kể trên, hôn nhân không phải là vấn đề. Đức Chúa Trời để ý nhiều đến sự trung chính, sự biết vâng phục của một cá nhân, và khả năng người ấy có thể phát biểu được những lời mà Đức Chúa Trời muốn người tiên tri nói. Chúng ta không thể để việc có hay không có gia đình của chúng ta là một điều định nghĩa chúng ta là ai. Sẽ có nhiều người ngày nay dèm pha rằng một người không lập gia đình là còn thiếu sót. Phao-lô trả lời, “Hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em” (Rô-ma 12:1, 2).

Các cách thực tế nào mà bạn có thể làm việc cho những người chưa kết hôn, cả thuộc viên hội thánh cũng như không là thuộc viên?

3. KHI MỘT CUỘC HÔN NHÂN KẾT THÚC

Trong mọi cách mà tội lỗi đã tàn phá nhân loại, trừ sự chết và khổ đau, gia đình là nơi mà tội lỗi tàn phá hơn hết? Các chữ “gia đình rối loạn” xem như là thường tình, vì đã là gia đình, thì thế nào cũng có không nhiều thì ít, sự rối loạn.

Ngoài sự chết, một trong những điều khó khăn nhất mà một gia đình phải đối diện, ấy là sự ly hôn. Những người phải qua một cuộc ly dị trải nghiệm hàng loạt cảm xúc. Có lẽ điều đầu tiên và thông thường nhất là đau khổ, tùy từng cá nhân, có thể kéo dài từ vài tháng đến vài năm với cường độ khác nhau. Có người sợ hãi, sợ những điều mình không biết, như về tài chánh, về sự quen thuộc nay thay đổi, về đối diện với xã hội mình là kẻ thất bại; hoặc người ta tuyệt vọng hay tức tối, và cả sự cô đơn.

Chúng ta học được gì về sự ly dị qua các câu Kinh Thánh sau đây?

Ma-la-chi 2:16 _____

Ma-thi-ơ 5:31, 32 _____

Ma-thi-ơ 19:8 _____

1 Cô-rinh-tô 7:11-13 _____

“Hội thánh trong vai trò một cơ quan cứu chuộc của Đấng Cơ Đốc phải phục vụ cho các thuộc viên của mình trong tất cả mọi nhu cầu của họ và nuôi dưỡng mọi người để tất cả có thể phát triển và có kinh nghiệm của một Cơ Đốc nhân trưởng thành. Điều này đặc biệt đúng khi các thuộc viên phải đối diện với các quyết định lâu dài như hôn nhân và kinh nghiệm đau khổ như ly hôn. Khi một cuộc hôn nhân đi đến chỗ rạn nứt, cả hai người trong cuộc phải cố gắng mọi cách, cũng như gia đình hội thánh phải giúp mang lại sự hòa giải cho họ trong sự hòa hợp với các nguyên tắc thiêng liêng để hàn gắn một mối liên hệ đã bị thương tổn (Ô-sê 3:1-3; 1 Cô-rinh-tô 7:10, 11; 13:4-7; Ga-la-ti 6:1).

“Hội thánh và các tổ chức của giáo hội có các chương trình có thể giúp thuộc viên trong sự phát triển một mái ấm gia đình Cơ Đốc vững chắc. Các sự trợ giúp này bao gồm: (1) chương trình chỉ dẫn giúp các cặp sắp lập gia đình để họ không ngỡ ngàng với đời sống hôn nhân, (2) chương trình chỉ dạy cho các cặp vợ chồng cùng với gia đình họ, và (3) chương trình hỗ trợ cho các gia đình tan vỡ và cho những người đã ly dị.” – *The SDA Church Manual*, ấn bản số 19, (2016), trang 161.

Có những phương cách nào bạn có thể giúp đỡ những người đang trải qua sự ly hôn, vừa thực tế mà cũng vừa không đoán xét người ta?

4. CHẾT VÀ CÔ ĐƠN

Có người đã từng đặt câu hỏi: Cái chết đối với con người và con gà có khác gì nhau? Câu trả lời là, cả hai đều phải chết, nhưng khác nhau là con người biết rằng chúng ta SẼ chết, nhưng con gà thì không biết. Và thật vậy, cái sự biết mình sẽ chết ảnh hưởng cách chúng ta sống vô cùng.

Như chúng ta biết, trong mọi mối tương quan, kể cả hôn nhân, không sớm thì chầy chúng ta sẽ đi đến một cuối cùng khi kẻ thù lớn nhất của chúng ta hiện đến: sự chết. Cho dầu mỗi tương quan mật thiết, hay tình thương gắn bó, kỷ niệm ghi khắc, đến đâu, là con người, chúng ta biết sẽ có lúc sự chết đến (trừ khi Đức Chúa Giê-su tái lâm khi chúng ta hãy còn sống), và khi ấy mọi gắn bó sẽ chấm dứt. Đây đã là số phận nghiệt ngã của đời người từ khi tội lỗi xâm nhập thế gian, và sẽ như vậy hoài cho đến chừng Đức Chúa Giê-su trở lại.

Kinh Thánh không nói A-đam hay Ê-va, người nào qua đời trước, nhưng chắc chắn khi một trong hai người ấy qua đời, người ở lại phải đau đớn lắm, nhất là cả hai khi được dựng nên, sự chết không là một phần trong chương trình sáng tạo. Họ được sống trong một thế giới toàn mỹ, nhưng khi tội lỗi đến vì sự sa ngã của họ, họ chứng kiến những lá khô rụng, những cỏ cây khô héo, những con thú giết nhau, và giờ đây người thân thương nhất của họ lìa đời.

Vấn đề là chúng ta thấy sự chết quá thường xuyên, nên chúng ta chấp nhận cái chết. Nhưng thật sự, cái chết không phải là một điều có trong chương trình của Đức Chúa Trời khi Ngài tạo dựng một thế gian tốt đẹp và phước hạnh. Nhưng ngày nay, nó đã là một phần của đời người, và chúng ta bản khoăn muốn hiểu nó, nhưng thường, chúng ta không hiểu được cái chết.

Các câu sau đây dạy chúng ta biết gì về sự chết và nó đã là niềm ưu tư của con người như thế nào?

Ê-sai 57:1 _____

Khải huyền 21:4 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17, 18 _____

Ma-thi-ơ 5:4 _____

2 Sa-mu-ên 18:33 _____

Sáng thế Ký 37:34 _____

Không những hết thảy chúng ta sẽ đối diện với thực tế cái chết của mình, nhưng chúng ta cũng phải đối diện với cái chết của những người thân yêu, hay cả người bạn đời thân thiết nhất của mình. Và tiếp theo đó là sự cô đơn mà nhiều người sẽ phải nhìn thấy khi người thân yêu nhất của mình qua đời. Điều đó sẽ đau đớn vô cùng, sẽ khó khăn dường như quá sức, và đó là lúc mà chúng ta phải bám chặt vào các lời hứa của Đức Chúa Trời. Nói cho cùng, trong thế gian tội lỗi này, những điều đau đớn, sự thống khổ, và sự chết, chúng ta còn biết nương tựa vào đâu?

Hội thánh bạn có thể giúp gì cho những người bạn biết là họ đang chống chọi với sự cô đơn vì cái chết của người thân?

5. ĐỘC THÂN ĐỜI SỐNG THUỘC LINH

Một phụ nữ trẻ đã có gia đình trên bảy năm, một ngày kia theo lời mời của người quen, chị dự thính một chương trình truyền giảng của một nhà thờ Cơ Đốc địa phương. Tin chắc vào những điều mình học được, chị hiến dâng đời mình cho Chúa, chị trải nghiệm được sự sinh lại thiêng liêng, và cho dầu nhiều sự chống đối và dè bỉu của chồng, của cha mẹ, của gia đình nhà chồng, và cả người bạn hàng xóm thân thiết, chị gia nhập hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm. Chị cũng thay đổi nếp sống cá nhân mình, từ cách ăn mặc đến sự ăn uống, qua những điều chị học hỏi được trong đức tin mới của mình.

Chúng ta có thể tưởng tượng sự thử thách và chống đối mà chị phải trải qua. Và nhất là với người chồng của chị, vì anh đã cãi vả với chị, và nói, “Đây không phải là những gì tôi dự định sẽ gặp khi mình cưới nhau. Em bây giờ là một con người khác, tôi muốn con người cũ của em kia.”

Đã nhiều năm trôi qua, người phụ nữ nầy đã chống chọi để sống một nếp sống theo niềm tin mình. Tuy chị vẫn có gia đình, nhưng trong phương diện thuộc linh, chị vẫn có một mình chẳng khác gì một người độc thân.

Có những lời an ủi và khuyến khích nào chúng ta tìm được cho những người độc thân trong đời sống thuộc linh?

Ê-sai 54:5 _____

Ô-sê 2:19, 20 _____

Thi thiên 72:12 _____

Khắp toàn thế giới, có rất nhiều người như người phụ nữ kể trên trong hội thánh chúng ta. Những người ấy, nam cũng như nữ, họ có gia đình, nhưng họ đi đến nhà thờ một mình hay với con cái họ. Họ có thể lập gia đình với một người khác niềm tin. Hay có thể khi họ tìm biết Chúa và gia nhập hội thánh, người bạn đời của họ không theo. Hay khi lập gia đình, cả hai người cùng tin Chúa và là thuộc viên của hội thánh, nhưng vì một lý do nào đó, người phối ngẫu của họ bỏ đi nhà thờ, hay hoặc cả bỏ đạo hay hẳn học với niềm tin. Các người tín hữu nầy, họ đi nhà thờ một mình, tham gia buổi ăn trưa với hội thánh một mình, hoặc tham gia các mục vụ của hội thánh cũng chỉ một mình. Họ buồn vì họ không thể dâng hiến hay đóng góp được nhiều cho công việc Chúa vì chồng hoặc vợ của họ không đồng ý. Dầu họ vẫn là những người có gia đình, nhưng trong đời sống thuộc linh, họ cảm thấy như họ là những người góa bụa!

Chúng ta cũng có thể đã gặp những người như thế nầy trong hội thánh mình, và họ cần lòng yêu thương và sự hỗ trợ của chúng ta.

Là hội thánh, chúng ta có các hỗ trợ thực tế nào cho những người độc thân thuộc linh trong vòng chúng ta?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Giữa cuộc sống lao động đầy gian nan, Ê-nóc vẫn một lòng giữ sự thông công cùng Đức Chúa Trời. Cuộc sống càng gian khổ, những lời cầu nguyện của ông với Chúa càng thêm tha thiết. Ông sống giữa một thế gian gian ác nhưng không dự phần vào xã hội ấy. Sau một thời gian lâu dài sống chung với mọi người, mà ông đã làm việc để nuôi dưỡng họ qua lời dạy dỗ và chính gương mẫu của mình, ông đã tránh xa thế gian, sống trong sự thanh tịnh, tha thiết tìm cầu sự khôn ngoan thiên thượng mà chỉ có Đức Chúa Trời mới có được. Càng thông công với Đức Chúa Trời, Ê-nóc càng mỗi ngày phản ảnh ảnh tượng của thiên đàng. Gương mặt ông tỏa chiếu ánh sáng thánh, ánh sáng đã tỏa sáng trên gương mặt của Đức Chúa Giê-su. Khi ông bước theo những sự thông công thiên thượng, ngay những kẻ vô đạo cũng ngỡ ngàng vì họ nhìn thấy thiên đàng in dấu trên nhân diện ông.” – Ellen G. White, *Gospel Workers*, trang 52.

Tuy câu chuyện của Ê-nóc ở đây thật khích lệ và là lời chứng ủng hộ những người chọn để thời gian tịnh tâm một mình khuyến khích, nhưng có rất nhiều người phải bị cô độc không bởi vì họ chọn như vậy. Họ không muốn ở một mình. Phải chúng ta luôn có một mối thông công vui mừng với CHÚA, là Đấng luôn hiện hữu, nhưng có nhiều khi chúng ta thêm muốn có mối tương giao hay thông công với một con người. Hội thánh chúng ta có thấy tầm quan trọng của việc với tay ra để chạm những người cô đơn, mà họ có thể ngồi ngay bên mình mỗi Sa-bát hay không? Đồng thời, nếu bạn là người đang trải qua sự cô đơn này, hãy tìm một người trong hội thánh (hay trong vòng bạn bè, thân nhân) mà bạn tin tưởng và nói cho họ biết sự cô đơn của mình. Nhiều khi, ít người biết là người khác đang đối diện với sự cô đơn, nếu chỉ bởi nhìn sắc diện họ. Vì rất nhiều người cố gắng dấu đi những điều phiền não, cô đơn trong đời họ và không hé lộ nơi sắc mặt.

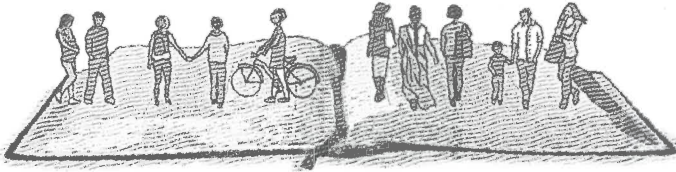
ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hội thánh bạn có thể làm gì để học cách biết nhạy cảm hơn với nhu cầu của sự cô đơn ở giữa vòng những người trong hội thánh?
2. “Không phải tôi muốn nói đến sự cần dùng của tôi; vì tôi đã tập hễ gặp cảnh ngộ nào, cũng thỏa lòng ở vậy” (Phi-líp 4:11). Suy nghĩ bao quát hơn về những lời ông Phao-lô nói đây. Làm thế nào để chúng ta cũng có được thái độ của ông? Nhưng đồng thời, với người khác, tại sao chúng ta phải cẩn thận khi dùng những lời này để “khuyên” những người đang gặp những cảnh ngộ thật đau thương?
3. Trong lớp, chia sẻ với nhau một giai đoạn nào đó của cuộc sống bạn mà bạn cảm thấy cô đơn khôn cùng. Điều gì đã xảy đến với bạn? Điều gì giúp bạn? Bạn học được gì để giúp đỡ người khác khi họ gặp cùng cảnh ngộ?

BÀI HỌC 5

CÁC LỜI KHÔN NGOAN CHO GIA ĐÌNH

CÂU GỐC: “Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, Chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phạm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, Thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con” (Châm ngôn 3:5, 6).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Châm ngôn 5:3–14; Ma-thi-ơ 19:5; 1 Cô-rinh-tô 7:3, 4; Châm ngôn 13:22; 14:26; 17:22; 23:13; 31:10–31.

Dầu cuộc sống của chúng ta ngày nay thế nào, chúng ta thầy đều bắt đầu cuộc sống mình bởi một người cha và một người mẹ, và đầu mối tương quan ta có với họ tốt hay xấu, họ là những người mang chúng ta vào đời và nuôi dưỡng chúng ta. Nhưng cũng có những người không được nuôi dưỡng bởi chính cha mẹ ruột của mình, hay chẳng có anh chị em ruột hay họ hàng, họ chỉ có một vài người trong gia đình mà họ đã lớn lên.

Nhưng tuy hoàn cảnh nào, hay ở khoảng nào của cuộc đời, sách Châm ngôn cũng có những lời chỉ dạy, các bài thơ, các câu hỏi, và những lời khôn ngoan để dạy dỗ chúng ta. Mỗi liên hệ gia đình được nhắc đến rõ ràng, hay những đoạn khác, một đời sống gia đình cũng được nhắc đến. Sách Châm ngôn thật sự là một cuốn sách chỉ nam để giúp chúng ta sống một cuộc sống đẹp ý Chúa và là lời hay ý đẹp mà chúng ta cần truyền đạt cho con cháu mình. Cũng như một người cha hay mẹ muốn viết một bức thư khuyên dạy đứa con của mình trước giờ nó lên đường vào đại học xa nhà, chuẩn bị cho nơi ăn chốn ở của nó, hay với một đứa con nhận một việc làm xa nhà: “Hỡi con, hãy nghe lời khuyên dạy của cha, và chớ từ bỏ các phép tắc của mẹ con” (Châm ngôn 1:8). Sách Phục truyền khuyên dặn các bậc làm cha mẹ phải dạy dỗ hậu thế phải theo con đường đúng mình đã đi. Châm ngôn cũng vậy. Trong những lời khuyên dạy ấy, chúng ta nghe như tiếng Cha ta đang kêu gọi chúng ta phải học theo.

1. YÊU ĐÚNG NGƯỜI

Liệt kê những vấn đề và hậu quả của việc liên hệ tình dục trước hôn nhân và ngoại tình được ghi lại trong Châm ngôn 5:3-20.

Người thánh thiện gìn giữ (nếu chưa hay không lập gia đình) và bảo tồn (nếu đã có gia đình) tình cảm sâu sắc nhất của mình và sự gắn gũi chân gối cho hôn nhân. Sách Châm ngôn phần lớn là những lời dạy dỗ cho người nam, nhưng ý tưởng tương tự cho người nữ cũng được thể hiện trong bài ca của Sa-lô-môn (Nhã ca 4:12-15). Sức hấp dẫn mạnh mẽ của tình yêu bất chánh phải được đo lường bằng những hậu quả xấu xa của tội này. Những liên hệ tình dục dễ dàng và thoáng qua thì thiếu sự cam kết và, do đó, không thật là những sự gắn gũi và thân mật thật. Tài nguyên vật chất, thể xác và tình cảm bị phí phạm cho những liên hệ ấy. Và nghiêm trọng hơn nữa, chúng ta thấy đều phải trả lời trước mặt Chúa về những lựa chọn mình đã làm trong đời.

Tình chăn gối hay sự gắn gũi và thân mật tình dục là một trong những món quà quý báu mà Đức Chúa Trời ban cho nhân loại, và phải là một đặc ân qua hôn nhân mà thôi (Ma-thi-ơ 19:5; 1 Cô-rinh-tô 7:3, 4; Hê-bơ-rơ 13:4). Trong Châm ngôn 5, hình ảnh của những giòng nước ngọt ngào bổ dưỡng là một biểu tượng khéo léo của niềm vui thú và sự thỏa lòng của một đôi vợ chồng phải được tìm cầu nơi nhau. Hình ảnh nầy trái với sự phí phạm mà hậu quả là sự không trung thành. Lời nói, “người vợ của tuổi thanh xuân” (câu 18) nói lên rằng cho dầu khi vợ chồng cùng già với nhau, sự cam kết hứa nguyện mà họ đã có cho nhau vẫn tiếp tục. Người chồng vẫn say mê (câu 19) những vẻ đẹp và duyên dáng của vợ mình.

Trong tình trạng sa ngã và suy sụp của con người, bản năng tình dục có thể thu hút mỗi cá nhân xa khỏi dự định của thiên thượng về tình dục. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời cũng ban cho nhân loại quyền năng để lý luận và chọn lựa. Những cám dỗ này, nếu không kèm chế liên tục, có thể trở nên quá sức. Một cam kết vững chắc với sự sắp đặt của thiên thượng cho tình dục trong hôn nhân có thể ngăn chặn sự phát triển của các mối quan hệ tình dục bất hợp pháp. Sự lựa chọn của lòng trung thành suốt đời đối với dự định của Đức Chúa Trời là tình dục trong hôn nhân, không chỉ là cần trọng mà còn mang phần thưởng phong phú của riêng nó.

Nếu bạn biết một ai đó đang chống chọi với các cám dỗ của dục tình mà có thể phá hủy cả một cuộc hôn nhân, thì bạn có lời khuyên nào cho người ấy?

2. LỜI KÊU GỌI CHO CÁC NGƯỜI LÀM CHA

Hãy chú ý các đức tính của người làm cha mà sách Châm ngôn cho biết sẽ mang lại ảnh hưởng dài lâu cho con cái mình:

Châm ngôn 13:22; 27:23, 24 _____

Châm ngôn 14:26 _____

Châm ngôn 15:1, 18; 16:32 _____

Châm ngôn 15:27 _____

Châm ngôn 29:17 _____

Bản tính của người cha có một ảnh hưởng trực tiếp với các con của ông và những gì chúng thừa hưởng nơi ông. Con cái trông cậy nơi cha mình sự hỗ trợ, tình cảm thương yêu, hướng dẫn và làm gương mẫu cho chúng. Châm ngôn tán dương những người cha nào nuôi lo cơm áo đầy đủ cho con cái mình, và là những người quản lý khôn ngoan về tài nguyên gia đình. Có nhiều người cha không biết chăm lo và bảo bọc gia đình mình, “Người tham lợi làm rối loạn nhà mình” (Châm ngôn 15:27); người cha phải cẩn thận không ham mê công việc của mình quá sức mà không xem con cái và gia đình là quan trọng. Người cha tốt cố gắng giữ sự kiên nhẫn và không để tình cảm làm thái độ mình mất sự bình tĩnh khi sửa trị con cái mình. Người cha uốn nắn con cái mình nhưng phải cẩn thận không lạm quyền của mình. Quan trọng hơn hết, những người cha hết lòng yêu thương con cái mình là những người theo Chúa, và để tình yêu và Lời của Ngài điều khiển hành động của mình trong sự dạy dỗ và hướng dẫn con cái mình.

Và không gì quan trọng bằng người cha truyền đạt cho con mình thấy rằng ông ta yêu thương và kính trọng người mẹ của chúng. Sự trung thành và tình yêu ông ta có cho mẹ của chúng, hay sự thiếu sót các điều này, sẽ ảnh hưởng đứa con cho đến ngày chúng thành nhen.

Theo Châm ngôn, trung thành với Chúa, giữ cam kết trong hôn nhân và gia đình, và sự chính trực trong đời sống cá nhân và trong cộng đồng là những chủ đề chính. Thành công trong mọi sự là tùy nơi tấm lòng của một con người. Các điều tội lỗi thì dường như thật hấp dẫn – dầu đó là sắc dục, lừa dối, giàu có, hay quyền lực – nhưng người chồng và người cha khôn ngoan luôn kiếm Đức Chúa Trời để tìm sự giúp đỡ hầu có thể có những lựa chọn đúng luôn luôn.

Các nguyên tắc đạo đức được trình bày trên đây quan trọng như thế nào cho bất kỳ ai, dầu người có làm cha hay không? Làm thế nào có hành động của bạn, hoặc tốt hay xấu, ảnh hưởng đến người khác, nhất là với con cái mình? Bạn có thể cẩn thận hơn bằng những cách nào?

3. KỶ LUẬT BẰNG LÒNG YÊU THƯƠNG

Châm ngôn dạy gì về sự quan trọng của việc sửa sai và sửa trị một đứa trẻ?

Châm ngôn 10:17 _____

Châm ngôn 23:13, 14 _____

Châm ngôn 29:1, 15 _____

Cha mẹ dùng kỷ luật với con cái mình để dạy chúng biết những hành vi nào là không thể chấp nhận được trong xã hội, hay để phạt chúng khi chúng không biết vâng lời, hay cả để cho con cái mình biết chúng đã làm những điều không vừa ý hay xấu hổ cho cha mẹ. Nhưng mục đích Đức Chúa Trời trong kỷ luật cho những thành viên nhỏ trong gia đình của Ngài là gì? Châm ngôn nói về kỷ luật như là nói về niềm hy vọng vào tương lai (Châm ngôn 19:18). Con trẻ thường hành động theo bản năng, chỉ có một quyền năng có thể giúp chúng cải thiện được ấy là quyền năng trong Đấng Cơ Đốc (đọc Ellen G. White, *Education*, trang 29). Sứ mạng của các bậc phụ huynh Cơ Đốc trong vai trò cha mẹ, và kể cả kỷ luật, là đưa đứa trẻ đến với Đức Chúa Trời.

Nâng đỡ một cây non. Qua Đấng Cơ Đốc, kỷ luật không phải là hình phạt, hay là để biểu dương thẩm quyền, nhưng mà là để sửa chữa qua sự cứu chuộc. Chương trình của Đức Chúa Trời là những bậc cha mẹ đầy lòng yêu thương, biết sức mạnh của tội lỗi là thế nào, sẽ đưa con cái mình đến dưới bệ chân Cứu Chúa Cơ Đốc. Cha mẹ sửa đổi con cái mình một cách nhân từ nhưng cứng rắn, uốn nắn và hướng dẫn con mình trong những năm thơ ấu, không khác gì người làm vườn chăm sóc một cây mới trồng, người chăm gìn và uốn nắn nó cho đến khi đứa trẻ tự kiểm soát bản năng mình, và trở thành một thanh niên biết đặt sự tin tưởng vào Đức Chúa Trời và biết hợp tác với kế hoạch thiêng liêng cho sự cứu rỗi, tăng trưởng và trưởng thành.

Trong Châm ngôn 13:24; 23:13, 14, sứ điệp nào cho các bậc phụ huynh?

Trong Kinh Thánh chỉ có một đôi chỗ chữ “*cây gậy*” (tiếng Hê-bơ-rơ *shebet*) được dùng trong bối cảnh kỷ luật cho con cái. Trong các sách vở về dạy dỗ con cái của Cơ Đốc giáo, khái niệm về việc sử dụng cây gậy của cha mẹ thì phải giống như cách dùng cây gậy của Đấng Chấn Chiên thiên thượng. Ngài sử dụng nó để hướng dẫn dần chiên của Ngài (Thi thiên 23:4). Ở những chỗ khác trong Kinh Thánh thì khi nói đến việc dạy dỗ con cái thì nói đến lòng kiên nhẫn, làm gương trước sau như một, có mối quan hệ chặt chẽ để mang đến sự thay đổi ở con cái mình (Phục truyền Luật lệ Ký 11:18, 19). Một đứa trẻ cảm biết nó được yêu thương bởi cha mẹ là rất quan trọng nếu kỷ luật được dùng để mang lại hiệu quả như mong muốn, ấy là sửa chữa và cứu chuộc (Châm ngôn 13:24).

Khi kỷ luật đã bỏ lỡ mục đích dự định của nó bằng cách quá khắc nghiệt hoặc bị hiểu lầm, cha mẹ có thể phải làm gì để sửa đổi hầu con cái hiểu được lý do của sự kỷ luật?

4. Ở NƠI XÓ NÓC NHÀ

Sách Châm ngôn dí dỏm về cảnh gia đình không êm ấm qua câu: “Thà ở nơi xó nóc nhà, hơn là ở chung nhà với một người đờn bà hay tranh cạnh” Châm ngôn 21:9. Cũng đọc Châm ngôn 21:19; 27:15, 16. Các lời dí dỏm này mang cho chúng ta thấy hình ảnh nào?

Rất nhiều lời châm ngôn dạy chúng ta cách ăn nết ở với những người chung quanh mình, nhất là những người thân nhất của mình. Một người ca hát khi người khác có chuyện buồn, “Như giữa trời đông giá buốt mà bị buộc cởi áo ấm ra, Hoặc giống như vết thương đang đau nhức mà bị giẫm đổ vào, Thì kẻ cứ ca hát ri rả trong khi lòng người ta đang đau khổ buồn bã cũng tác hại như vậy” (Châm ngôn 25:20, BD2011). Hay về một người dậy sớm mà ồn ào, “Ai dậy sớm để lớn tiếng chúc phước cho người lân cận, Thiên hạ sẽ nghĩ người ấy dậy sớm để nguyền rủa người ta” (Châm ngôn 27:14, BD2011).

Một tấm lòng vui mừng. Trong đời sống gia đình cần có một chút óc khôi hài là một điều tốt. Sự khôi hài làm giảm bớt sự nóng giận, và bớt được sự căng thẳng. “Lòng vui mừng vốn một phương thuốc hay; Còn trí nao sồn làm xương cốt khô héo.” (Châm ngôn 17:22). Có lẽ khi chúng ta đã mỉm cười (cho dầu có khi là người ta cười đùa chính bản thân mình), thì chúng ta có thể dễ dàng để nói về một thói quen hay một hành vi gây khó chịu hoặc làm phiền mình. Mặt khác, không nên sử dụng sự hài hước để làm giảm sự nghiêm trọng mà bỏ qua các vấn đề cần được chú ý.

Một gia đình mà có nhiều lời cần nhắc, xỏ xiên, chê bai có thể là dấu hiệu của những điều không tốt, có thể sự tức giận bị kềm chế của một thành viên trong gia đình, hoặc những sự thật không nói ra được. Người cần nhắc có thể muốn giải tỏa một điều gì mà người kia làm mình bực bội. Nếu mọi sự được nói ra, trình bày rõ ràng, thì có thể giải tỏa được sự bực tức. Trong gia đình, thay vì cố tránh làm nger không nhắc đến các vấn đề với nhau, mỗi thành viên nên xây dựng trên tình yêu họ có cho Chúa và sự cam kết họ có cho nhau để có thể nói lên xúc cảm và nhu cầu của mình, vì không nói được là gốc rễ của sự căm hận.

Tại sao tiếng cười là quan trọng cho gia đình? Làm sao chúng được dùng để mang sự hữu ích và điều tốt đến trong đời sống, hay chúng có thể nào được dùng để mang điều ác đến cho người khác. Suy nghĩ và mang câu trả lời của bạn đến lớp học để cùng nhau thảo luận.

5. MỘT NGƯỜI VỢ THẬT GIÀU CÓ

Sách Châm ngôn kết thúc với lời ca tụng một người vợ tràn đầy đức tính và phẩm hạnh. Đọc Châm ngôn 31:10-31 và cho biết các bản tính và phẩm hạnh của người đàn bà được đề cao ở đây.

Người phụ nữ được diễn tả trong đoạn này thật đặc biệt, và cả bài thơ viết về nàng cũng vậy. Mỗi câu thơ từ Châm ngôn 31:10 bắt đầu với một chữ trong bảng 22 chữ cái của tiếng Hê-bơ-rơ. Đọc bài thơ này chúng ta có thể thấy là một người vợ xứng đáng và mang phước hạnh đến cho gia đình nàng thì phải cần đến mọi chữ của ngôn ngữ mới đủ dạng diễn tả tài đức của nàng!

Sách Châm ngôn nhấn mạnh việc lấy một người bạn đời xứng đáng qua lời răn dạy của người thầy, “Người đàn bà như đức là mào triều thiên cho chồng nàng; Còn vợ làm xấu hổ khác nào sự mục trong xương cốt người” (Châm ngôn 12:4). Và ở đây trong đoạn 31, chúng ta nhìn thấy một người phụ nữ siêng năng, khôn khéo, tài giỏi, quán xuyến mà đồng thời nàng cũng chăm sóc cho chồng cho con mình. Họ yêu mến và tôn trọng nàng.

Người đàn bà trong bài thơ này là một người đàn bà phi thường. Không thể nào đòi hỏi mọi phụ nữ phải được như nàng! Bài thơ này không phải là một biểu đồ cho mọi người đàn ông đòi hỏi người vợ mình phải có khả năng và phẩm hạnh như vậy. Nhưng lời Châm ngôn ở đây nói lên những phẩm hạnh và đức tính nào một người đàn bà cũng như người đàn ông cần phải có: tin cậy được, lòng nhân hậu đối với người khác, không gian dối, trung thành, nhân từ, và siêng năng. Và bí quyết để cho một người có được các điều ấy là, “kính sợ Đức Chúa Trời” (câu 30).

“Một người nữ tài đức ai sẽ tìm được?” (câu 10). “Tài đức” có nghĩa là “sức mạnh” hay là “hưng thịnh”, như trong Thi thiên 62:10, “Nếu của cải thêm nhiều lên” khi dịch cùng từ này của tiếng Hê-bơ-rơ; hay cùng chữ được dùng để diễn tả những “người dũng cảm” của Giô-suê (Giô-suê 1:14). Bô-ô khi khen ngợi nàng Ru-tơ là một “người đàn bà hiền đức”, cũng dùng cùng chữ này (Ru-tơ 3:11). Châm ngôn 31:10 cho thấy “sự hưng thịnh” hay “giàu có” thật nằm ở trong cá tính, sự liêm chính, và lòng kính sợ Đức Chúa Trời. Sự giàu có này vượt quá giá trị có thể tìm thấy trong bao loại đá quý.

Trong đời bạn, ai là những người phụ nữ dũng cảm và đức hạnh đã ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn? Bạn có thể thêm vào danh sách các cá tính cần có, đức hạnh, và năng lực của người phụ nữ tốt lành?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hãy để lòng mình ở trên trời. “Các Cơ Đốc nhân nên cẩn thận để dè giữ lòng mình. Họ nên nuôi dưỡng một lòng ưa thích sự suy gẫm Lời Chúa, và yêu quý một tinh thần biết sùng kính Lời Ngài. Nhiều người dường như đã càng thấu nhỏ những khoảnh khắc dành cho sự cầu nguyện và suy gẫm Kinh Thánh, và họ xem như thể thời gian đó là bị phí phạm. Tôi ước gì tất cả các bạn có thể xem những điều này trong ánh sáng Đức Chúa Trời soi dẫn cho bạn; để vì vậy bạn sẽ đặt vương quốc thiên đàng là quan trọng hàng đầu. Giữ cho lòng mình ở trên trời, thì bạn sẽ nhận lãnh sức sống cho tất cả hồng ân bạn có, và mang sự sống động vào mọi công việc bạn làm. Khi chúng ta tập luyện cho tâm trí chỉ chú tâm về những điều trên trời, thì cuộc sống và lòng tha thiết của chúng ta sẽ tuôn đổ vào tất cả các nỗ lực của mình. . . vì chúng ta chỉ là những kẻ thấp kém trong việc cố đạt đến tầm thước vóc dạng của đời sống thuộc linh trưởng thành (đọc Ê-phê-sô 4:13).” – Lời bình của Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, bộ 3, trang 1157.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nhiều tín hữu họp thành một nhóm để tìm sự hỗ trợ hữu ích cho nhau khi họ tìm cách để “bảo vệ lòng mình” chống lại sự cám dỗ. Theo cách này, bạn cho biết là có thể giúp tăng thêm sự cầu nguyện, học hỏi Kinh Thánh, và trông cậy vào Đức Thánh Linh? Trong một số trường hợp, cho biết tại sao người tín hữu nên tìm sự giúp đỡ từ các nhà chuyên gia thì hơn, nếu ai đó thực sự đấu tranh với những cám dỗ dẫn họ vào tội lỗi, và dường như họ không thể chống cự lại?
2. Trái với Châm ngôn 31, xã hội hiện đại có khuynh hướng đề cao phẩm chất nào ở phụ nữ? Làm thế nào mỗi cá nhân chúng ta có thể bảo vệ chính mình khỏi dự phần vào thái độ thoái hóa đó?
3. Nói chung, cho biết một số thái độ văn hóa về đời sống gia đình trong xã hội của bạn thì xung đột trực tiếp với các nguyên tắc của đời sống gia đình trong Kinh Thánh? Mặt khác, có một số thái độ văn hóa nào mà bạn thấy tương tự với các nguyên tắc của Kinh Thánh? Nếu vậy, chúng là gì, và làm thế nào chúng có thể được áp dụng để tăng cường gia đình của chúng ta?

BÀI HỌC 6

KHÚC TÌNH CA HOÀNG GIA

CÂU GÓC: “*Xin đặt em như một dấu ấn trên trái tim anh, Như một dấu ấn trên cánh tay anh; Vì tình yêu mạnh như tử thần, Cơ ghen tương hung dữ tựa âm phủ; Ngọn lửa của nó tựa như ngọn lửa hùng*” (Nhã ca 8:6, BD2011).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sách Nhã ca; Sáng thế Ký 2:7; 1 Cô-rinh-tô 7:3–5; Giăng 17:3; 1 Giăng 1:9; Rô-ma 1:24–27; Ga-la-ti 5:24.

Trong những mùa của cuộc đời, một mùa hệ trọng ấy là hôn nhân. Không phải ai cũng lập gia đình, hay có đôi có cặp, nhưng với những người lập gia đình, hôn nhân mang nhiều thách đố cũng như ân phước. Một trong những ân phước hôn nhân mang lại là món quà của sự ái ân trong tình chăn gối. Một sự biểu lộ tình yêu mạnh mẽ qua món quà này, phải đúng lúc, đúng nơi và thời điểm.

Trái với tư tưởng của nhiều người, Kinh Thánh không chống đối việc chăn gối hay dục tình. Nhưng Kinh Thánh chống đối sự lạm dụng hay dùng tình dục cách sai lầm, vì đây là một món quà tuyệt vời mà Đức Chúa Trời, là Đấng Tạo Hóa, đã ban cho con người.

Thật vậy, Nhã ca, là một trong những cuốn sách ngắn nhất của Kinh Thánh và cũng ít được đọc đến nhất, là cuốn sách diễn tả mối tình giữa một cô dâu trẻ, nàng thiếu nữ người Su-la-may, và người nàng yêu, mà được cho là chính Vua Sa-lô-môn. Cuốn sách mở ra những bí ẩn của sự gắn gũi của con người và những thú vui của tình yêu vợ chồng trong hôn nhân. Dấu Nhã ca thường được xem là một biểu tượng của mối quan hệ giữa Đức Chúa Trời và dân của Ngài hoặc là mối tương quan giữa Đấng Christ và hội thánh của Ngài, trước hết, nó là một bài thơ tình. Đây là một bài thơ tình nói về tình yêu được tìm thấy trong mối quan hệ thực sự của một người nam và người nữ.

Tuần này chúng ta sẽ nhìn về hôn nhân qua ngòi bút của tác giả Sách Nhã ca.

1. CUỘC ĐỜI KHÔNG PHÂN CHIA ĐƯỢC

Qua các câu Kinh Thánh dưới đây, bạn có thể cho thấy cách Kinh Thánh nhìn về cơ thể con người như thế nào?

Sáng thế Ký 2:7 _____

Thi thiên 63:1; 84:2 _____

1 Cô-rinh-tô 6:19, 20 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23 _____

Có một số tôn giáo tin vào thuyết nhị nguyên (tức là cho rằng con người có hai phần, thể xác và linh hồn), triết lý này tin rằng cơ thể con người chính là vấn đề cho cuộc sống của tinh thần. Đó là, cơ thể được xem là không có thiện, trong khi “tâm linh” thì được xem là thiện. Nhưng theo Kinh Thánh, một cơ thể con người là gồm “thể” và “linh” hòa nhập cùng nhau mới thành một con người sống (đọc lại Sáng thế Ký 2:7). Tác giả Thi thiên cũng dâng toàn cả con người mình khi người thờ phượng Đức Chúa Trời (Thi thiên 63:1; 84:2). Toàn thể con người phải được thánh hóa, và biệt riêng cho Đức Chúa Trời để Ngài dùng chúng ta theo ý Ngài.

Một cách nhìn tích cực về cơ thể con người, trên phương diện tình dục, được phản ánh qua lời của Nhã ca. Các câu Kinh Thánh dưới đây cho chúng ta thấy gì qua thái độ này?

Nhã ca 1:2, 13 _____

Nhã ca 2:6 _____

Nhã ca 5:10-16 _____

Nhã ca 7:1-9 _____

Qua toàn văn bản thiêng liêng này, vẻ đẹp của cơ thể được ngưỡng mộ. Các khía cạnh thể chất của tình yêu hôn nhân không phải là một sự xấu hổ. Các văn thơ này cho thấy cảm xúc được trình bày cách cởi mở không che đậy.

Trong nhiều văn hóa, tình dục thường nhất quyết bị xem là các điều cấm kỵ. Vì vậy nhiều cặp vợ chồng thấy khó khăn trong việc bàn với nhau cách lành mạnh về đời sống tình dục chăn gối của họ. Cũng thế, trẻ con thường bị tước đoạt cơ hội để hiểu sự liên hệ chính xác giữa tình dục với các giá trị thiêng liêng trong bối cảnh của một gia đình Cơ Đốc. Sự cởi mở của Kinh Thánh về tình dục cho thấy Đức Chúa Trời muốn dân Ngài xem chủ đề này là một khía cạnh quan trọng của cuộc sống, và để họ có thái độ tôn trọng và đứng đắn khi nhìn vào tình dục và biết đó là một món quà tuyệt vời mà Đấng Tạo Hóa đã ban cho con người.

Làm cách nào chúng ta phải bảo vệ mình không để bị ảnh hưởng bởi văn hóa và đạo đức của xã hội hoặc xem tình dục chỉ là bản năng thèm khát của con người, hoặc cho tình dục là một điều xấu xa giấu giếm và không bao giờ được bàn đến? Kinh Thánh cho chúng ta thấy cả hai thái độ này đều là sai thế nào?

2. TÌNH YÊU CỦA BÀI CA TÌNH ÁI

Diễn tả các phương diện của tình yêu được viết lại trong các bài ca của Sa-lô-môn.

Nhã ca 1:2; 13 _____

Nhã ca 3:11 _____

Nhã ca 2:10-13, 16 _____

Nhã ca 4:1-7 _____

Nhã ca 5:16; 6:6 _____

Nhã ca 7:1-9 _____

Nhã ca 8:6, 7 _____

Các bài ca của Sa-lô-môn cho thấy tình bạn hữu, khi bạn bè dành thì giờ cho nhau, trò chuyện cởi mở cùng nhau, và lo lắng cho nhau. Trong bài thơ tình của Sa-lô-môn, hai người bạn thiết trở thành người bạn đời của nhau qua hôn nhân. Người vợ nói rằng, “Đây là thiết hữu của tôi” (Nhã ca 5:16). Chữ thiết hữu nói lên một mối tương quan của người bạn đời, người thân tình nhất của mình. Phước hạnh là những cặp vợ chồng mà đối xử nhau như hai người bạn thân nhất.

Qua toàn bài thơ, những lời khen tặng thân mật và cử chỉ yêu thương cho thấy một sự nồng nàn và say đắm họ có cho nhau trong thể xác cũng như trong cảm xúc mà người nam và người nữ tìm thấy nơi nhau. Sự gắn gũi của một tình yêu lãng mạn là một món quà tuyệt vời mà Đấng Tạo Hóa ban cho loài người, để đôi lứa có thể quyến luyến với nhau qua hôn nhân. Khi đôi lứa để cho tình yêu thiên thượng phủ lấp lòng họ, thì tình yêu của họ trong cương vị người trần được “luyện lọc và trở nên tinh khiết, được nâng cao và cao quý hơn.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 99.

Những câu này cũng truyền đạt những suy nghĩ cao nhất về tình yêu. Tình yêu đích thực, thật ra không phải là đến tự nhiên trong trái tim con người; mà đó là một ân tứ của Đức Thánh Linh (Rô-ma 5:5). Đó là tình yêu làm keo sơn trong tình yêu vợ chồng có cho nhau. Đó là tình yêu hết sức cần thiết trong mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái nếu muốn xây dựng một cảm giác tin tưởng trong lòng người trẻ tuổi. Đó là tình yêu vị tha gắn kết các tín hữu với nhau trong thân của Đấng Christ. Bài Nhã ca của Sa-lô-môn kêu gọi chúng ta hãy làm cho tình yêu này trở thành một lực tích cực trong các mối quan hệ của chúng ta với vợ hay chồng mình.

Sự thân mật trong tình yêu của đôi tình nhân này phản ánh thế nào một sự gắn gũi mà chúng ta có thể có với Đức Chúa Trời? Một số điểm tương đồng nào chúng ta có thể tìm thấy trong tình yêu đó (thí dụ, dành thời gian, giao trọn thân mình, v. v. . .)? Còn những điểm tương đồng nào khác nữa?

3. CÁI BIẾT CỦA TÌNH YÊU

Nhiều người thấy trong các bài Nhã ca một sự trở về với với Vườn Ê-đen. Dầu hai người tình nhân trong các bài thơ này không phải là người đàn ông và người đàn bà đầu tiên trên địa cầu, nhưng lời bài ca làm chúng ta nghĩ đến Khu Vườn Ê-đen thuở ban đầu. Trong Vườn Ê-đen, Đức Chúa Trời bảo người nam và người nữ sẽ trở nên “một thịt” (Sáng thế Ký 2:24, 25), ý tưởng này được diễn tả qua các ẩn dụ và biểu tượng tinh tế trong toàn sách Nhã ca.

Qua cách nào chúng ta thấy Nhã ca trình bày một sự cam kết cho nhau trong đời sống thân mật lứa đôi của tình vợ chồng? Nhã ca 4:7 – 5:1. Sứ đồ Phao-lô cũng có lời nhắn nhủ tương tự trong 1 Cô-rinh-tô 7:3-5?

Sa-lô-môn mời nàng, “Hãy đến cùng ta” (Nhã ca 4:8). Người vợ sắp cưới của nhà vua đáp lời mời gọi ấy. Sau đó, nàng cũng mời người nàng yêu, “Hãy để cho người ta yêu đến trong vườn của chàng” (Nhã ca 4:16). Chàng trả lời trong đoạn 5:1. Lời Kinh Thánh cho thấy trong tình yêu thật không có sự ép buộc trong tình yêu của đôi nhân tình. Trong mối tương giao mật thiết, cả hai người yêu nhau và xem những gì họ có là thuộc về nhau. “Vườn của tôi” là “vườn của chàng.”

Cái tên “*Sa-lô-môn*” và tên “*Su-la-may*” đều đến từ chữ Hê-bơ-rơ *shalom*, có nghĩa là “ *bình an*” và “*toàn vẹn*”. Họ đồng chung một tình cảm thương mến và ngưỡng mộ nhau (Nhã ca 4:1-5; 5:10-16). Tình yêu họ có nhau thì cân xứng, lời thề nguyện, “Người tôi yêu thuộc về tôi, và tôi thuộc về chàng” (2:16) phản ảnh lời nói của Vườn Ê-đen, “Đây là xương bởi xương tôi và thịt bởi thịt tôi” (Sáng thế Ký 2:23).

Kinh Thánh diễn tả mối sum họp trong hôn nhân là “biết” giúp chúng ta thấy mình phải làm gì để hiểu được mối tương giao chúng ta có với Đức Chúa Trời?

Sáng thế Ký 4:1, 25 _____

1 Sa-mu-ên 1:19 _____

Lu-ca 1:34 _____

Giăng 17:3 _____

1 Cô-rinh-tô 8:3 _____

Kinh Thánh dùng chữ “biết” để nói lên sự gắn gũi giữa chồng và vợ. Qua cái “biết” trong tình yêu này, sự bí ẩn sâu kín nhất đã được họ chia sẻ cho nhau. Không chỉ hai thân hình mà cả hai tâm hồn đồng quyền luyện để trở nên “một thịt”. Biết cũng được dùng để nói lên mối liên hệ giữa con người và Đức Chúa Trời. Đối với những Cơ Đốc nhân sáng suốt, kiến thức độc đáo và diệu dàng về hôn nhân, với sự đồng hành, cam kết và niềm vui vô biên, cung cấp một cái nhìn sâu sắc về bí ẩn tuyệt vời và thánh thiện nhất, sự kết hợp của Đấng Cơ Đốc và hội thánh.

4. TÌNH YÊU ĐÚNG LÚC

Các lời thơ của Nhã ca 4:8 – 5:1 là trọng tâm của bài ca tình yêu này, và nó nói lên sự kết hợp của hôn nhân khi Sa-lô-môn và nàng Su-la-may đồng phòng.

Sa-lô-môn nói về điều gì trong các câu sau đây? Nhã ca 4:12, 16; 5:1; 8:8-10

Trong bài ca của Sa-lô-môn, chúng ta tìm thấy một số bằng chứng rõ ràng nhất của Kinh Thánh là kế hoạch của Đức Chúa Trời cho con người là người ta phải giữ mình trong trắng không liên hệ tình dục cho đến khi kết hôn. Một trong những bằng chứng tỏ tường nhất là nói về thời thơ ấu của nàng Su-la-may, các anh em trai của nàng đã hỏi liệu nàng có phải là “*bức tường*” hay “*cánh cửa*” (Nhã ca 8:8, 9). Nói cách khác, nàng sẽ vẫn giữ được sự trinh tiết cho đến khi kết hôn (một bức tường), hoặc là lãng nhãng (một cánh cửa). Nay đã là một người phụ nữ trưởng thành, nàng khẳng định rằng nàng đã duy trì sự trinh tiết của mình và trong trắng với chồng: “Tôi là một bức tường” (câu 8:10). Thật vậy, chàng đã xác nhận rằng nàng vẫn là một trinh nữ đến đêm tân hôn của họ qua lời nói rằng nàng là, “Mảnh vườn bị khóa kín, hỡi em gái của anh, hôn thê của anh, Em là suối nước bị rào ngăn, là mạch nước bị niêm phong, chưa hề có ai uống” (câu 4:12, BD2011). Từ kinh nghiệm của riêng mình, nàng có thể tư vấn cho bạn bè của mình rằng hãy đi cẩn thận các nước bước của tình yêu và hôn nhân. Ba lần trong Nhã ca, nàng Su-la-may đề cập đến một nhóm phụ nữ được gọi là “con gái của Giê-ru-sa-lem” để khuyên họ đừng khơi dậy niềm đam mê mãnh liệt của tình yêu cho đến thời điểm thích hợp (Nhã ca 2:7; 3:5, 8:4), đó là, cho đến khi họ thấy mình an toàn trong giao ước thân mật của hôn nhân, cũng như nàng đã có được.

Lần thứ hai trong bài thơ người tình nhân mời cô dâu của mình hãy đi theo chàng (Nhã ca 2:10; 4:8). Trước ngày cưới, nàng không thể chấp nhận lời mời của chàng, nhưng giờ đây chính nàng là người mời chàng đến khu vườn của nàng (câu 4:16), và chàng sẵn lòng chấp nhận (câu 5:1). Chàng không chỉ bị thu hút bởi vẻ đẹp của nàng; nàng đã đánh cắp trái tim chàng (câu 4:9), chàng say sưa trong tình yêu của nàng (câu 4:10), và chàng hân hoan vì nàng đã thuộc về chàng và không một ai có thể chiếm được nàng, bây giờ và mãi mãi: “Mảnh vườn bị khóa kín, hỡi em gái của anh, hôn thê của anh, Em là suối nước bị rào ngăn, là mạch nước bị niêm phong, chưa hề có ai uống” (câu 4:12). Trong sự kết hợp với người đàn bà hoàn toàn, chàng thấy mình đã đến được Đất Hứa, là nơi đượm sữa và mật: “Hỡi tân phụ ta, môi mình nhả mật ong xuống, dưới lưỡi mình có mật ong và sữa” (câu 4:11).

Với những người phải hối tiếc về sự lựa chọn sai lầm của họ trong việc biểu lộ tình dục của mình, có tin mừng nào cho họ không? Đọc 1 Giăng 1:9 và so sánh với Thi thiên 103:12, Ê-sai 55:7 và Giăng 8:11.

5. GIỮ GÌN MÓN QUÀ ĐỨC CHÚA TRỜI BAN

Đức Chúa Trời có một mục đích đặc biệt khi Ngài dựng nên loài người, nam cũng như nữ (Sáng thế Ký 1:26-28). Tuy mỗi người đều được dựng theo ảnh tượng của Ngài, khi Đức Chúa Trời phán rằng họ sẽ kết hợp thành "một thịt" trong hôn nhân, là thể hiện sự liên kết như trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời một cách đặc biệt. Mỗi liên kết giữa người nam và người nữ cũng để tiếp tục sinh sản thêm một mạng sống mới: một con người mới phản ảnh ảnh tượng của thiên thượng.

Kinh Thánh có thái độ nào đối với các cách sống tình dục không phù hợp với kế hoạch của Đấng Tạo Hóa?

Lê-vi Ký 20:7-21 _____

Rô-ma 1:24-27 _____

1 Cô-rinh-tô 6:9-20 _____

Kinh thánh không tán thành tất cả những gì làm thay đổi hoặc phá hủy hình ảnh của Đức Chúa Trời trong loài người. Bằng cách đặt giới hạn cho những lối thực hành tình dục nào đó, Đức Chúa Trời hướng dẫn sự của Ngài đến đúng mục đích của tình dục. Khi hành vi của con người làm điều nghịch lại với giới luật của Đức Chúa Trời, thì linh hồn bị kết tội.

Sự chỉ dẫn nào được ban cho các Cơ Đốc nhân mà có liên hệ đến đời sống tình dục của họ hay là của những người khác trong thế gian sa ngã này?

Rô-ma 8:1-14 _____

1 Cô-rinh-tô 6:15-20 _____

2 Cô-rinh-tô 10:5 _____

Ga-la-ti 5:24 _____

Cô-lô-se 3:3-10 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23, 24 _____

Những ai tin Đức Chúa Trời sẽ chờ đợi để được giải phóng khỏi sự tri kéo của tội lỗi khi Đấng Cơ Đốc tái lâm. Họ chờ đợi trong đức tin, và ý thức rằng họ phải chết khỏi tội lỗi qua sự chết của Đấng Cơ Đốc nơi thập tự giá và họ được sống lại trong Ngài qua sự phục sinh của Ngài. Bằng sự cầu nguyện không thôi, bằng sự tỉnh thức, và bằng quyền năng của Đức Thánh Linh, họ phải đóng đinh những bản năng tội lỗi để tìm sự vàng phục nơi Đấng Cơ Đốc trong tư tưởng họ. Họ nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, là Đấng chủ quyền trên thân thể họ và bản năng tình dục của họ và giao cho Chúa để Ngài dùng họ theo chương trình thiên thượng của Ngài.

Đức Chúa Trời tha thứ mọi ai biết ăn năn tội mình (1 Giăng 1:9). Phức âm giúp những ai trước đây đã phạm những sinh hoạt tội lỗi và dự phần vào các hoạt động của dục tình, được trở thành một phần của sự thông công với những tín hữu khác. Bởi vì mức độ sâu đậm mà tội lỗi đã thực đối dục tình con người trong nhân loại, một số người có thể không thể từng trải được sự phục hồi hoàn toàn trong phương diện này của kinh nghiệm con người. Một số khác, thí dụ, có thể chọn một cuộc sống độc thân hơn là tham gia vào bất kỳ mối quan hệ tình dục nào mà Lời của Đức Chúa Trời đã cấm đoán.

Là tín hữu của hội thánh, chúng ta có thể hiểu được, chẳng hạn, những người đồng tính luyến ái? Thái độ của chính họ về khuynh hướng tình dục của họ ảnh hưởng đến phản ứng của chúng ta như thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Hôn nhân đã nhận được sự ban phước của Đấng Cơ Đốc, và phải được xem là một nền tảng thiêng liêng. Tôn giáo thật không phải là để chống lại các kế hoạch của Chúa. Đức Chúa Trời sắp xếp người nam và người nữ phải được hiệp một trong hôn nhân, để nâng cao gia đình, để được đeo mão triều trong danh dự, và để là biểu tượng của gia đình nơi thiên quốc. Ngay cả khi bắt đầu chức vụ hành đạo của Ngài, Đấng Cơ Đốc đã ban phước cho một hôn lễ, như Cha Ngài đã thiết lập thánh lễ hôn nhân đầu tiên trong Vườn Ê-đen. Vì thế Ngài đã mặc nhiên tuyên bố rằng Ngài sẽ không từ chối sự hiện diện của Ngài trong những hôn lễ, và rằng hôn nhân, khi kết hợp với sự trong sạch và thánh thiện, chân lý và công chính, là một trong những phước lành lớn nhất từng được ban cho gia đình nhân loại.” – Ellen G. White, *Daughters of God*, trang 180, 181.

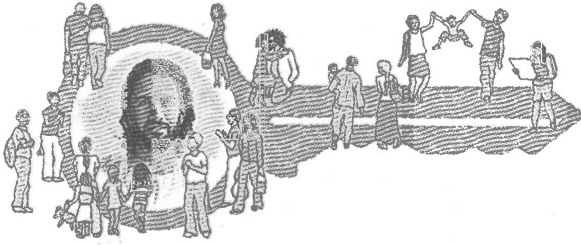
Như những bài Nhã ca đã cho chúng ta thấy, tình yêu chân gối có thể là một điều diệu kỳ và quý giá trong hôn nhân. Nhưng một mối quan hệ lâu dài không thể chỉ dựa trên vẻ đẹp bên ngoài và những thú vui thể xác. Cơ thể chúng ta sẽ già nua và tàn tạ, và cho dầu có thận trọng trong việc ăn uống kiêng cử, tập thể dục hay phẫu thuật thẩm mỹ, chúng cũng không thể trẻ trung mỹ miều mãi mãi. Cuộc hôn nhân giữa Sa-lô-môn và nàng Su-la-may là một cuộc hôn nhân một đời, một mối liên hệ của sự cam kết. Ba lần họ hứa nguyện họ là của nhau (Nhã ca 2:16; 6:3; 7:10). Lần thứ nhất là sự ý thức họ sẽ thuộc về nhau (so sánh Ê-phê-sô 5:21, 33). Lần thứ hai nàng đối sự dè giũ và chấp nhận rằng nàng thuộc về người yêu của nàng (so sánh Ê-phê-sô 5:22, 23). Lần thứ ba nàng thú nhận rằng người yêu của nàng say mê nàng (cũng xem Ê-phê-sô 5:24-32). Tình yêu như thế này không làm người yêu nhau sa ngã và kiệt quệ (Nhã ca 8:7) nhưng như là một dấu ấn triện ràng buộc và không bị sút mẻ được (Nhã ca 8:6).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. So sánh cách Sa-lô-môn diễn tả sự toàn vẹn của người vợ mình (Nhã ca 4:1-5; 6:8; và 7:1-9) với các lời A-đam thốt ra khi thấy Ê-va lần đầu (Sáng thế Ký 2:23). Các người làm chồng phải xem vợ mình như thế nào? (Ê-phê-sô 5:28, 29).
2. Có những quan điểm cho rằng Nhã ca nói lên sự tương tự của một mối tương quan tìm thấy giữa Đức Chúa Trời và dân Ngài, hay là giữa Đức Chúa Giê-su và hội thánh Ngài. Tuy chúng ta không muốn để mình suy đoán hay so sánh quá đáng, chúng ta cũng có thể tìm được vài điều trong mối tương quan giữa hai người yêu nhau tha thiết để so sánh như là tình yêu chúng ta có cho Chúa và Ngài cho chúng ta là thế nào? Cũng đọc trong Ê-sai 54:4, 5; Giê-rê-mi 3:14; 2 Cô-rinh-tô 11:2.
3. Đọc Châm ngôn 31:26, Nhã ca 5:16 và Châm ngôn 25:11. Cho biết tầm quan trọng của việc chúng ta khen ngợi hay gièm pha người phối ngẫu ảnh hưởng thế nào trong việc bồi đắp hay gây rạn nứt cuộc hôn nhân của mình? Đọc các câu Kinh Thánh sau đây để làm sáng tỏ hơn: Gia-cơ 1:26; 3:5-11.

BÀI HỌC 7

CHÌA KHÓA CHO SỰ ĐOÀN KẾT TRONG GIA ĐÌNH

CÂU GÓC: “Để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến” (Giăng 17:21).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sáng thế Ký 33:12-14, Ru-tơ 1:16-18, Giăng 17:21-26, Ga-la-ti 3:28, Ê-phê-sô 2:11-22, 5:21-6:9.

Đời sống gia đình thể hiện các mùa của cuộc đời cho mỗi người mỗi khác, tùy theo vai trò của mỗi cá nhân trong gia đình. Cho bậc làm cha và mẹ, khi họ có con, đó là một sự thay đổi lớn lao trong cuộc sống của họ mà sẽ có ảnh hưởng cả một đời. Với con cái, chúng đi từ chỗ không hiện hữu đến có mặt trong cuộc đời, dĩ nhiên là một điều thay đổi vượt bậc. Và rồi, con cái sẽ lớn lên và cũng sẽ bước qua những thời điểm đánh dấu cuộc đời chúng, cho đến cả lúc chúng có con cái riêng của đời chúng.

Nhưng dẫu chúng ta đóng vai trò nào trong gia đình, hoặc là vai cha và mẹ hay là trong vai con hoặc cháu, chúng ta đồng gắng sức với cùng một điều, ấy là chúng ta tranh đấu với con người bất toàn của bản thân, mà vì bản chất không toàn thiện ấy, có thể làm cuộc sống trong gia đình gặp những thách thức.

Phải, khi thân xác của Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc bị treo trên thập tự giá, mọi con người đều đã được hòa thuận với Đức Chúa Trời, và với nhau (Ê-phê-sô 2:13-16; Cô-lô-se 1:21-23). Nhưng trong đời sống thực tế hằng ngày, chúng ta hằng phải nhờ ân điển của Đấng Cơ Đốc, và chỉ duy Ngài mới có thể giúp mọi thành viên trong gia đình đoàn kết với nhau.

1. ĐẶT CHÚA LÀ TRỌNG TÂM

Sứ đồ Phao-lô dùng phác họa nào để diễn tả sự đoàn kết mới chỉ có trong mối tương quan giữa người với người trong Đấng Cơ Đốc? Ngài đã làm “một” từ “hai” như thế nào? Ê-phê-sô 2:11-22, và cũng đọc Ga-la-ti 3:28.

Thập giá mà Chúa bị treo đã dẹp đi những hàng rào ngăn cách người ta. Những bức tường trong các nhà nguyện của người Do Thái là để phân chia đàn ông và đàn bà, người Giu-đa và người Ngoại quốc. Để diễn tả sự đoàn kết giữa người Giu-đa và người Ngoại quốc trong Đấng Cơ Đốc, Phao-lô dùng ngôn ngữ để nói lên sự ngang hàng của mọi dân tộc, quốc gia, nhóm, tầng lớp xã hội, và giới tính. “Bởi vì Ngài đã đem thân mình mà . . . làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới ở trong Ngài” (Ê-phê-sô 2:15) là tin mừng để giúp cho những cặp vợ chồng có thể hòa hiệp nên “một thịt” trong hôn nhân. Và cũng nhờ đức tin trong Chúa, những gia đình có sự chia rẽ có thể làm hòa được với nhau.

Dùng lời Kinh Thánh để nói lên sự đoàn kết của gia đình trong Đấng Cơ Đốc là một chuyện, nhưng có thật sự từng trải điều ấy hay không lại là một chuyện khác. Các thay đổi thực tế nào mà Chúa đã mang vào đời sống chúng ta để giúp chúng ta kinh nghiệm được sự hòa hiệp và đoàn kết trong gia đình mà Ngài đã hứa ban cho chúng ta?

Rô-ma 6:4-7 _____

2 Cô-rinh-tô 5:17 _____

Ê-phê-sô 4:24-32 _____

“Hãy nghĩ đến một vòng tròn lớn, từ mỗi viên của nó là nhiều con đường nối vào trung tâm điểm. Các đường này càng đến gần trung tâm thì chúng lại càng gần với nhau . . .

“Khi chúng ta càng gần hơn với Đấng Cơ Đốc, thì chúng ta sẽ càng gần với nhau.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 179.

“Giữa cha và con, chồng và vợ, là có Đấng Cơ Đốc đứng giữa để làm Đấng Hòa Giải, dầu họ có nhận ra Ngài hay không. Chúng ta không thể nào thiết lập được sự tiếp cận bên ngoài bản thân mình, ngoại trừ qua Ngài, qua lời của Ngài, và qua sự đi theo Ngài.” – Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, (NY: Nhà Xuất Bản MacMillan, 1979) trang 108.

Gia đình bạn hay gia đình hội thánh bạn gần với trung tâm của cái vòng tròn kia không? Điều gì cần phải được dẹp bỏ để mang các mối tương giao gần nhau hơn?

2. TRỞ THÀNH MỘT QUA TÌNH YÊU CỦA NGÀI

“Nguyên xin Chúa làm cho anh em thêm và đầy lòng yêu thương đối với nhau cùng đối với mọi người” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 3:12).

Đức Chúa Giê-su cầu nguyện với Cha Ngài để xin cho các môn đồ của Ngài sẽ “hiệp một như con với Cha là một” (Giăng 17:22). Giải thích lời cầu xin của Chúa ở đây, chú trọng đặc biệt vào vai trò của tình yêu cần có để đạt đến sự hiệp một hay đoàn kết này.

Sự đoàn kết trong vòng các môn đồ của Ngài là điều Đức Chúa Giê-su ưu tư nhất trong bài cầu nguyện trong Giăng 17. Phải từng trải tình yêu của Đức Chúa Trời thì mới có được sự đoàn kết này. Tình yêu của Đức Chúa Trời được dùng đến trong bài cầu nguyện này cũng như nhiều chỗ khác trong Tân Ước. Bởi vì tình yêu là bản chất của Đức Chúa Trời (Giăng 13:35). Loài người tội lỗi tự họ không có được tình yêu ấy. Tình yêu ấy chỉ có trong lòng của những con người có Đức Chúa Giê-su ngự vào lòng họ qua Đức Thánh Linh (Rô-ma 5:5; 8:9, 11).

“Hãy yêu thương nhau như ta đã yêu các ngươi vậy (Giăng 15:12). Người môn đồ Giăng đã viết những lời này trước khi biết Chúa, đã là một con người khó ưa, hợm hĩnh, tham quyền, hay bắt bẻ, và nóng tính (Mác 3:17; Lu-ca 9:54, 55; cũng đọc *The Desire of Ages*, trang 295). Đến cuối đời của mình, ông nhớ lại Đức Chúa Giê-su vẫn yêu thương ông dầu ông đã có các tính xấu ấy. Tình yêu của Đức Chúa Giê-su đã dần dần hoán cải Giăng, làm cho ông có thể yêu thương những người khác trong sự đoàn kết và hiệp một trong Chúa. “Chúng ta yêu Ngài vì Ngài đã yêu ta trước” (1 Giăng 4:19), ông viết, và “nếu Đức Chúa Trời yêu chúng ta dường ấy, thì chúng ta cũng phải yêu thương nhau” (1 Giăng 4:11).

Đọc 1 Cô-rinh-tô 13:4-8. Hãy để tên bạn vào những chỗ nào có chữ “tình yêu thương”. Bạn thấy thế nào? Hãy cầu xin Đức Chúa Giê-su để Đức Thánh Linh Ngài mang những đức tính này của tình yêu thương vào trong đời bạn. Các sự thay đổi nào, bạn nghĩ, Đức Thánh Linh sẽ thúc giục bạn hãy làm để đạt được tầm vóc lý tưởng của một Cơ Đốc nhân?

---

3. ÍCH KỶ: THỦ PHẠM HỦY HOẠI GIA ĐÌNH

“Nếu lòng kiêu hãnh và sự ích kỷ được bỏ qua một bên, chỉ năm phút là những gì khó khăn nhất sẽ bị dẹp bỏ.” – Ellen G. White, *Early Writings*, trang 119.

Là người phạm, bản chất chúng ta đã bị tội lỗi làm cho hư hoại. Và, có lẽ, sự hư hoại lớn nhất đến từ sự nguyên rủa của bản chất ích kỷ. Chúng ta dường như sinh ra đã ích kỷ; chúng ta có thể thấy điều ấy từ các đứa trẻ nhỏ, là những con người mà bản năng là chúng chỉ muốn dành mọi thứ cho riêng mình. Từ thơ ấu, chúng đã biết nói, “của con”, “cho con”, “làm cho con”. Cứ thế, đến tuổi thành nhen thì cái tính này đã tiến hóa thành nhiều cách đáng tiếc, nhất là trong gia đình.

Đĩ nhiên, Đức Chúa Giê-su đã đến để thay đổi điều này (Ê-phê-sô 4:24). Lời của Ngài hứa với chúng ta rằng, qua Ngài, chúng ta sẽ không bị những bản tính hư hoại chế ngự. Cả cuộc đời của Chúa nơi trần thế là thí dụ toàn hảo cho thấy thế nào là sống một đời sống không có sự ích kỷ; nếu chúng ta cố gắng phản ảnh cách Chúa sống (1 Giăng 2:6), chúng ta cũng sẽ thắng được cái bản ngã chỉ sống cho lợi ích riêng mình.

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây, cho chúng ta thấy gì về việc sống một đời sống không ích kỷ?

Phi-líp 2:3-5 _____

1 Giăng 3:16-18 _____

Như câu nói của bà Ellen G. White ở trên, nếu chúng ta biết để lòng kiêu hãnh và sự ích kỷ của mình sang một bên, thì không biết bao nhiêu là nan đề có thể được giải quyết một cách nhanh chóng, trước khi chúng trở nên tệ hơn và thành những điều thật xấu. Tất cả mọi thuộc viên của gia đình, nhất là cha mẹ (Châm ngôn 16:6), phải loại bỏ cái tội này khi họ đã đến phủ phục dưới chân Thập Tự Giá. Vì Thập Tự Giá là gương vĩ đại nhất cho hết thảy chúng ta biết thế nào là sự quên mình. Mỗi cá nhân trong gia đình phải nhìn lên Thập Tự Giá và nhớ đến sự hy sinh của Cứu Chúa, và chúng ta phải hạ mình, dẹp bỏ đi lòng vị kỷ, và cầu nguyện dâng hiến đời mình làm giống như Chúa đã làm.

Bạn đã để bao nhiêu thì giờ nghĩ về sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su, và bạn đã bao nhiêu lần chống chọi với sự ích kỷ trỗi lên trong đời mình tại nơi chân Thập Tự? Chúa đã phải chịu đóng đinh vì mình? Đọc Ma-thi-ơ 7:16. Suy gẫm về lời thánh thức này, và bạn có thấy mình đã bỏ đủ thì giờ suy nghĩ về sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su trên Thập Tự giá không?

---

4. SỰ THUẬN PHỤC

Sứ đồ Phao-lô có lời khuyên nào về sự hạ mình và phục vụ trong các mối tương giao? Ê-phê-sô 5:21. Bạn nghĩ thái độ này có thể được dùng để giúp cho sự đoàn kết của hội thánh? Và tại sao thái độ này rất quan trọng trong gia đình? Đọc Ê-phê-sô 5:22–6:9.

Trong bản dịch Kinh Thánh năm 1934 thì chữ thuận phục được dịch là vâng phục. Vâng phục tức là phải tự nguyện hạ mình trước một người khác. Nguyên tắc đạo đức này bắt đầu với Cứu Chúa Cơ Đốc (Ma-thi-ơ 20:26-28; Giảng 13:4, 5; Phi-líp 2:5-8) và ảnh hưởng bản tính của những ai được đầy dẫy Thần Linh Ngài (Ê-phê-sô 5:18). Kính sợ Đức Chúa Giê-su sẽ là động cơ thúc đẩy người ta thuận phục như vậy (Ê-phê-sô 5:21). Cả đôi bên cùng đồng lòng trong việc tự hiến mình đã là, và vẫn là một sự dạy dỗ cấp tiến của Đấng Cơ Đốc trong các mối quan hệ xã hội. Nó mang đến đời sống thực tại thuộc linh là tất cả đều là một trong Cứu Chúa Cơ Đốc; không có ngoại lệ nào khác.

Một nguyên tắc căn bản cho gia đình. Sự thuận phục được dạy dỗ theo Cơ Đốc giáo phải bắt đầu từ trong gia đình. Nếu nguyên tắc này có hiệu quả nơi gia đình, nó sẽ tạo ra sự khác biệt đáng kể trong hội thánh. Trong Ê-phê-sô đoạn 5, Phao-lô dặn dò tín hữu phải thuận phục nhau, và liền tiếp theo là ông nói về sự ứng dụng của qui tắc vâng phục trong gia đình.

Trong Ê-phê-sô 5:21–6:9, Phao-lô bàn đến ba mối liên hệ thường tình nhất nhưng không được thực hành cách bình đẳng trong xã hội. Dụng ý của ông không phải là để củng cố quan điểm trật tự của xã hội thời ấy, nhưng là để chỉ ra cho thấy nền văn hóa đức tin của đạo Chúa Cơ Đốc hoạt động thế nào khi có một sự tự nguyện vâng phục nhau.

Tại sao bạn nghĩ Phao-lô thường xuyên nói với những người thuộc hàng yếu thế trong văn hóa xã hội đương thời – như vợ, con cái và nô lệ, trước? Cho biết mỗi lý do nào đi kèm với mỗi sự thuận phục của các nhóm này?

Ê-phê-sô 5:22 _____

Ê-phê-sô 6:1 _____

Ê-phê-sô 6:5 _____

Những người với địa vị mà văn hóa xã hội thời ấy cho là có quyền hơn, như chồng, cha mẹ, chủ nhân, luôn được Phao-lô nhắc đến sau. Mỗi nhóm người này cũng nhận được những lời chỉ dạy khá bất thường trong văn hóa thời ấy. Các lời chỉ dạy này chắc phải làm kinh ngạc các tín hữu trong thế kỷ thứ nhất. Các lời dạy bảo của Phao-lô đặt nền chung quanh Thập Tự Giá và mở cánh cửa đưa người ta vào sự đoàn kết trong mỗi mối tương giao của đời sống họ.

5. SỐNG TRONG TÌNH YÊU CHÚNG TA HỨA NGUYỆN

Chung cuộc, sự đoàn kết và keo sơn của gia đình nằm trong trách nhiệm của các thành viên gia đình, bắt đầu với sự cam kết của hai người phối ngẫu, để chăm sóc cho nhau. Đáng buồn thay, lịch sử Kinh Thánh rải rác khắp nơi là những thí dụ về việc không giữ lời hứa, sự tín nhiệm bị tan vỡ, và sự cam kết vắng mặt trong những nơi cần có nó. Nhưng Kinh Thánh cũng có những thí dụ hùng hồn của những người bình thường, nhưng với sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, họ đã giữ những lời hứa và sự cam kết với bạn bè và gia đình của họ.

Hãy nhìn những gia đình sau đây và sự cao cả của những điều họ cam kết. Làm thế nào những lời cam kết lại vững mạnh trong một số gia đình? Điều gì đã làm những lời cam kết và hứa nguyện này được thể hiện trong người khác?

Tình nghĩa giữa cha mẹ và con cái (Sáng thế Ký 33:12-14; Xuất Ê-díp-tô Ký 2:1-10)

Tình nghĩa anh em (Sáng thế Ký 37:17-29)

Tình nghĩa gia đình (Ru-tơ 1:16-18; 2:11, 12, 20; 3:9-13; 4:10, 13)

Tình nghĩa vợ chồng (Ô-sê 1:2, 3, 6, 8; 3:1-3)

Khi chúng ta đã hứa nguyện đời mình với một ai đó, chẳng hạn như trong hôn nhân hay quyết định nhận một đứa con nuôi, chúng ta phải có sự sẵn lòng sẽ chấp nhận sự thay đổi, chấp nhận từ bỏ cái tôi của mình để hòa hợp và phục vụ cho cái con người mới mà sẽ là một phần của đời mình. Luật pháp để kim hãm những thái độ hay hành động không tốt, nhưng trong các quan hệ hôn nhân hay gia đình, cần phải có tình yêu bên trong đặt cho mọi người được tăng tiến.

Đọc Hê-bơ-rơ 13:5. Lời cam kết của Chúa có ý nghĩa gì với cá nhân bạn? Lời cam kết của Ngài có ảnh hưởng gì đến sự cam kết bạn có cho Ngài, cho vợ/chồng của bạn, cho con cái bạn, và cho anh chị em tín hữu của bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đoàn kết – việc đầu tiên. “Công tác đầu tiên của mọi Cơ Đốc nhân là phải có sự hiệp một hay đoàn kết trong gia đình . . .

“Tình đoàn kết là điều cần thiết cho mọi thành viên trong gia đình, và gia đình càng đoàn kết thì ảnh hưởng của cha và mẹ càng được các con cái biểu lộ cách phần khởi khi chúng ra ngoài.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 37.

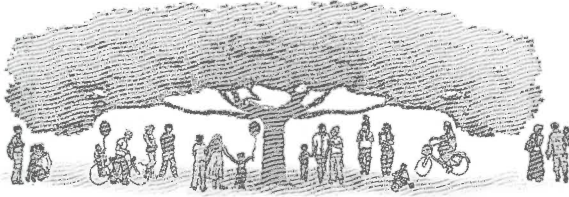
Bí mật để có sự đoàn kết trong gia đình. “Lý do gây hiểm khích và chia rẽ trong gia đình và trong hội thánh là sự xa cách Cứu Chúa Cơ Đốc. Đến gần cùng Chúa sẽ làm người ta càng gần nhau hơn. Sự bí mật để có sự đoàn kết thật trong hội thánh hay trong gia đình không phải là ngoại giao, cách điều hành, hay một sự cố gắng siêu nhân nào đang vượt qua các khó khăn – dầu sẽ có nhiều khó khăn mà ai cũng phải đối đầu – ấy là sự hiệp một trong Cứu Chúa Cơ Đốc.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 179.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thảo luận về những áp lực trong xã hội của bạn sống đã gây khó khăn cho sự đoàn kết trong gia đình? Có những giải pháp thực tiễn nào bạn có thể góp ý cho một gia đình đang phải tranh đấu với các ảnh hưởng này?
2. Trong hội thánh bạn đang có gia đình nào gặp sự tan vỡ? Nếu vậy, bạn và cả lớp có thể giúp gì cho mỗi thành viên của gia đình ấy trong giai đoạn nguy kịch này?
3. Thảo luận toàn đề tài của sự thuận phục. Chúng ta phải hiểu các sự dạy dỗ này trong gia đình Cơ Đốc nhân như thế nào? Và trong các cách nào, sự dạy dỗ này đã bị lạm dụng?
4. Có các tiêu chuẩn nào bạn thấy phải có để giữ sự đoàn kết trong gia đình mà cũng có thể áp dụng vào tư tưởng của sự đoàn kết trong hội thánh?

BÀI HỌC 8

LÀM CHA MẸ

CÂU GỐC: “Kìa, con cái là cơ nghiệp bởi Đức Giê-hô-va mà ra; Bông trái của tử cung là phần thưởng” (Thi thiên 127:3).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sáng thế Ký 18:11; Giê-rê-mi 31:25; Ma-thi-ơ 11:28; Thi thiên 127; Châm ngôn 22:6; 1 Sa-mu-ên 3:10–14; Phi-líp 3:13.

Việc sinh nở và con cái ra đời, thường được xem chuyện thường tình xảy ra thường xuyên nên chúng ta ít khi hết mục ý thức việc ấy là một phép lạ diệu kỳ dường bao. Tưởng tượng giây phút mà Ê-va bẻ trên tay đứa con đầu lòng của mình. Những thay đổi trong cơ thể nàng những tháng qua, cái đau lúc lâm bồn, và nhìn thấy hài nhi trong tay mình, một con người giống như mình, nhưng yếu đuối không tự bảo vệ thân nó được. Hay nghĩ đến cái giây phút nhiệm mầu mà bà Sa-ra, tuổi đã 90, quá cái tuổi người đàn bà có thể sinh con, đã mang được Y-sác vào đời. Bà đặt tên con trai mình là Y-sác, vì cứ mỗi lần gọi tên đứa bé là bà không sao giữ được một nụ cười hạnh phúc. Nàng Ha-na, bao nhiêu năm ngậm đắng nuốt cay, và đã cầu nguyện ngày đêm được nhìn thấy đứa con do chính mình cứu mang, nàng đã ôm chặt Sa-mu-ên và nói, “Ấy vì đứa trẻ nầy mà tôi cầu nguyện. Đức Giê-hô-va đã nhậm lời tôi đã cầu xin cùng Ngài” (1 Sa-mu-ên 1:27). Và ai có thể so sánh được sự lạ lùng trong lòng Ma-ri, vẫn còn là một thiếu nữ trẻ tuổi, ôm ấp con trai mình, mà nàng biết chính là Con Thiên Chúa, và lòng nàng vừa kinh ngạc và vừa sợ hãi.

Tuy nhiên, chúng ta biết không phải ai cũng kinh nghiệm được niềm hãnh diện nầy hay những trách nhiệm đi kèm với thiên chức làm cha mẹ. Tuần nầy chúng ta sẽ dành thì giờ đi sâu vào giai đoạn nầy của cuộc đời, nhận thiên chức làm cha mẹ cùng với những thử thách, sợ hãi, thỏa lòng và hạnh phúc của nó.

1. LÀM CHA MẸ KHÔNG CON

Đọc Sáng thế Ký 18:11, 30:1; 1 Sa-mu-ên 1:1-8; và Lu-ca 1:7. Các nhân vật này đều có điều gì giống nhau? Đức Chúa Trời trả lời lòng khao khát của họ cách nào?

Con cái là ơn phước. Nhưng vì lý do nào đó mà Đức Chúa Trời không luôn luôn ban cho mọi người được phước hạnh có con cái. Có những người hy vọng và cầu nguyện cho có được một gia đình đông đúc và được Chúa nhậm lời, đôi khi một cách nhiệm mầu, như trong trường hợp của bà Sa-ra. Có người khác, dường như những lời cầu xin của họ chẳng được nghe đến. Mỗi lần họ nghe tin mừng bạn bè họ có thai và đón chào con cái họ ra đời, nỗi quạnh hiu trong nhà lại làm họ buồn rầu hơn. Ngay đến cả câu hỏi vô tình như, “Anh chị có mấy cháu?” cũng là một sự nhắc nhở rằng họ không thuộc vào trong nhóm người đặc biệt có con cái, cho dù họ muốn cách mấy cũng không được.

Những ai đã trải qua kinh nghiệm ấy nên đi đến sự ý thức rằng Đức Chúa Trời hiểu nỗi lòng họ. Nhà viết Thi thiên đã kêu lên cùng Đức Chúa Trời, “Ngài đã dõi theo những bước lang thang buồn đau của con; Ngài để nước mắt con trong ve của Ngài; Nước mắt con đã được ghi vào sách của Ngài” (Thi thiên 56:8 BD2011). Dầu chúng ta tưởng Chúa làm thình, nhưng “Như người cha thương xót các con mình thế nào, Chúa thương xót những người kính sợ Ngài cũng thế ấy” (Thi thiên 103:13 BD2011).

Trong khi ấy cũng có những người, vì nhiều lý do khác nhau, có thể chọn không muốn có con. Chúng ta có thể hiểu được trong một thế giới đầy đau thương, đọa đày, gian ác, và các tai ương hoành hành, nhiều người có thể quyết định không muốn mang vào đời này thêm người để phải gánh chịu các điều ấy. Trong một số trường hợp, có người chọn việc xin con nuôi thay vì có con riêng của mình, để họ có thể nuôi dưỡng những đứa trẻ đã có mặt trên trần đời thay vì sinh sản thêm, và như vậy họ có thể mang một đời sống tốt lành hơn cho những trẻ em đang sống cuộc đời bất hạnh.

Thế giới chúng ta đang sống đây là một thế giới phức tạp, và chúng ta có thể gặp đủ loại người với đủ loại hoàn cảnh trong việc họ có con hay không có con. Nhưng trong bất cứ hoàn cảnh nào chúng ta thấy mình đang sống qua, khi nói đến việc có con cái, chúng ta có thể đoán chắc một điều rằng tình yêu thương Chúa luôn có cho mình và lòng Ngài luôn muốn mọi điều tốt lành cho chúng ta. Đồng thời, chúng ta cũng phải nhớ mình cần tế nhị đối với những cá nhân nào, vì lý do nào đó, không có con.

Đức Chúa Giê-su, trong cuộc sống Ngài nơi trần thế, cũng không có gia đình và không có con cái riêng của Ngài. Bài học nào chúng ta có thể học được qua sự thật này?

2. CHA MẸ ĐƠN THÂN

Một trong hiện tượng mà thế giới ngày nay chúng kiến là những người cha hay mẹ đơn thân, và thường là phụ nữ.

Người ta thường có thành kiến rằng những phụ huynh đơn thân là những phụ nữ có con ngoài vòng hôn thú. Nhưng đó không luôn đúng. Trong Kinh Thánh, chúng ta có nàng A-ga, bị ép gả làm vợ thứ của Áp-ra-ham để sinh con cho ông, và rồi nàng đã bị buộc phải mang con mình ra khỏi nhà để tự nuôi dưỡng một mình (Sáng thế Ký 16:3, 4; 21:17). Nàng Bát-sê-ba bị mang thai bởi một người có thể lực mà không phải là chồng mình (2 Sa-mu-ên 11:4, 5). Tiên tri Ê-li được Đức Chúa Trời sai đến một làng nhỏ tên là Xa-rê-pha để giúp gia đình một bà góa, là người mẹ đơn thân nuôi dưỡng con trai bà (1 Các Vua 17:9). Đến khi Đức Chúa Giê-su đến tuổi đi truyền giáo, ông Giô-sép, người cha nuôi nơi hạ giới của Ngài đã qua đời, để mẹ Ngài là bà Ma-ri sống đơn thân nuôi dạy các con mình. “Sự chết đã phân ly vợ chồng Ma-ri và Giô-sép. Giô-sép là người Ma-ri đã chia sẻ sự hiểu biết bí ẩn của sự ra đời của Đức Chúa Giê-su. Giờ đây không có ai mà Ma-ri có thể tâm sự với về niềm hy vọng cũng như những âu lo của mình” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 145.

Làm một người cha hay mẹ đơn thân có lẽ là một trong những trách nhiệm lớn lao nhất mà một con người phải làm. Nhiều người đối diện với các sự khó khăn như về vấn đề tài chánh, xử thế với các phụ huynh khác, hay chỉ muốn được có thời giờ cho riêng mình hay có thì giờ riêng giao thông cùng Chúa, hay cả trong đời sống tình cảm, biết họ có bao giờ được yêu trở lại.

Các lời hứa nào chúng ta, kể cả các bậc phụ huynh đơn thân, có thể học được từ các câu Kinh Thánh sau đây:

Giê-rê-mi 31:25 _____

Ma-thi-ơ 11:28 _____

Giê-rê-mi 29:11 _____

Giê-rê-mi 32:27 _____

Châm ngôn 3:5, 6 _____

Ê-sai 43:1, 2 _____

Là hội thánh, chúng ta có bốn phận phải giúp đỡ các phụ huynh đơn thân. Sứ đồ Gia-cơ có viết, “Sự tin đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là thăm viếng kẻ mồ côi, người góa bụa trong cơn khốn khó của họ” (Gia-cơ 1:27). Sự giúp đỡ chúng ta giúp những phụ huynh đơn thân không nhất thiết phải là tài chánh. Chúng ta có thể cho họ có cơ hội có chút thì giờ riêng mình bằng cách giúp giữ con cái họ giùm một vài giờ để họ có thể nghỉ ngơi, làm việc riêng tư, cầu nguyện và học hỏi Lời Chúa. Chúng ta cũng có thể giúp làm người bảo trợ con họ trong các hoạt động của chúng, hoặc giúp sửa chữa những hư hỏng quanh nhà họ. Chúng ta có thể là những cánh tay của Đức Chúa Trời, dang ra để giúp đỡ những người cha hay mẹ đơn thân.

Làm thế nào chúng ta có thể giúp đỡ một người cha hay mẹ đơn thân và giúp tinh thần họ được phấn khởi hơn mà cũng không bày tỏ thái độ đoán xét họ vì sao đi đến tình cảnh đơn thân này?

3. NIỀM VUI VÀ TRÁCH NHIỆM CỦA NGƯỜI LÀM CHA MẸ

Đọc Thi thiên 127. Cho biết sứ điệp căn bản của bài Thi thiên nhỏ này? Những tiêu chuẩn quan trọng nào chúng ta học được từ các câu này để giúp chúng ta trong cách sống của mình?

Khi bạn muốn nấu một món ăn mà bạn hằng ưa thích, bạn phải theo sự chỉ dẫn cách nấu món ăn ấy. Nếu bạn làm theo sự chỉ dẫn và dùng các gia vị theo như sách chỉ, thì bạn sẽ có một món ăn ngon. Nhưng đáng tiếc nuôi dạy con cái không dễ dàng và đơn giản như nấu ăn. Không có đứa trẻ nào giống đứa nào, chúng ta có thể dùng đúng cách giống nhau với hai đứa con, nhưng hai đứa có thể lớn lên khác nhau hoàn toàn. Giới tính của đứa trẻ, vị trí của nó trong gia đình, hay nhiều lý do khác nữa, sẽ làm chúng khác nhau và là mỗi cá nhân khác nhau. Trong chương trình của Đức Chúa Trời, bốn phận của cha mẹ là phải hướng dẫn con cái mình và dạy cho chúng biết yêu thương và kính sợ Chúa (Phục truyền 6:4-9; Thi thiên 78:5-7). Lời huấn thị của Chúa cho các phụ huynh là “hãy dạy con trẻ con đường nó phải theo” (Châm ngôn 22:6), chứ không phải khư khư không cho chúng được làm một điều gì vì sợ chúng làm sai hoặc thất bại.

Tuy chúng ta muốn con cái mình đi từ chỗ là những đứa trẻ dễ thương, ngây thơ, chưa tự bảo vệ đến trở thành những người trưởng thành độc lập, thành công, điều tối ưu quan trọng với mỗi bậc làm cha mẹ là chúng ta phải dạy cho con cái chúng ta biết, yêu mến, và phục vụ Chúa Cứu Thế. Là cha mẹ, chúng ta có thể theo một chương trình để hướng dẫn cách phát triển đời sống thiêng liêng của con cái mình theo như chỉ dạy trong sách Phục truyền đoạn 6. Có bốn điều tiên quyết quan trọng ấy là: Chúng ta biết Chúa là Đức Chúa Trời (Phục truyền 6:4); rằng chúng ta yêu mến Ngài “hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người” (câu 5); rằng chúng ta sẽ ghi nhớ Lời Ngài và ghi tạc vào lòng (câu 6); và chúng ta phải dạy dỗ con cái chúng ta để chúng biết về Ngài (câu 20-23).

Phục Truyền đoạn 6 tiếp theo cho chúng ta biết có hai tiêu chuẩn quan trọng trong việc nuôi dạy con cái chúng ta. Thứ nhất, “dạy dỗ chỉ dẫn” (câu 7). Giảng dạy để cập đến giáo dục chính thức, trong khi chỉ dẫn hay nói chuyện để cập đến việc hướng dẫn không chính thức. Trong cả hai trường hợp, sự giao tiếp của lễ tại Kinh Thánh diễn ra trong bối cảnh mối quan hệ cha mẹ và con cái. Sự học hỏi chính thức cũng ở trong những giờ gia đình lễ bái và cùng nhau nghiên cứu Lời Chúa với con cái mình. Sự hướng dẫn không chính thức nằm trong những hành động hay thái độ và sự giao tiếp thường nhật. Mỗi một sự việc xảy ra trong ngày đều là một bài học mà cha mẹ có thể dùng để khuyên dạy con cái và chỉ cho chúng tiêu chuẩn của thiên đàng (Sáng thế Ký 18:19). Chân lý thiên thượng phải được thể hiện qua hành động (tay) và thái độ (đầu) của chúng ta, và nó cũng phải được ghi khắc vào trong gia đình riêng tư (nơi khung của nhà) và khi ra ngoài công chúng (cửa thành). Cách sống theo sự dạy dỗ của Chúa phải đi từ tấm lòng chúng ta vào trong đời sống gia đình, và từ nhà chúng ta ra đến thế gian.

4. CHA MẸ VÀ CÔNG VIỆC ĐÀO TẠO MÔN ĐỒ CHO CHÚA

Đọc Sáng thế Ký 18:18, 19 và 1 Sa-mu-ên 3:10-14. Cho biết hai người cha trong các câu chuyện này khác nhau thế nào. Kết quả thế nào về cách họ nuôi dạy con họ.

Cha mẹ có một bốn phận phải đào tạo con cái mình thành những môn đồ của Đức Chúa Giê-su. Có những phụ huynh nghĩ rằng cách dạy con đúng là phải đánh chúng, đánh càng nhiều thì chúng càng trở nên tốt hơn (đọc Châm ngôn 22:15; 23:13; 29:15). Các lời Kinh Thánh này đã bị nhiều cha mẹ lạm dụng và dùng chúng là cớ để ép buộc con cái mình phải khuất phục cha mẹ hoàn toàn. Nhưng thường những cha mẹ dùng bạo lực trên con cái chỉ đưa đến sự nổi loạn trong lòng đứa trẻ và nó nghịch lại cả cha mẹ và Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh dạy cha mẹ phải quản trị và đối xử với con cái mình bằng sự tử tế và ân cần (Ê-phê-sô 6:4, Cô-lô-se 3:21) và phải chỉ dẫn chúng về sự công bình (Thi thiên 78:5, Châm ngôn 22:6, Ê-sai 38:19, Giô-ên 1:3). Là cha mẹ, chúng ta phải nuôi dưỡng con cái mình (2 Cô-rinh-tô 12:14) và làm gương tốt cho chúng noi theo (Sáng thế Ký 18:19, Xuất Ê-díp-tô Ký 13:8, Tít 2:2). Kinh Thánh dạy chúng ta phải biết quản trị gia đình mình (1 Ti-mô-thê 3:4, 5, 12) và dùng kỷ luật với con cái (Châm ngôn 29:15, 17) nhưng đồng thời luôn luôn phản ánh tình yêu thương của Đức Chúa Trời (Ê-sai 66:13, Thi thiên 103:13, Lu-ca 11:11).

Nhưng cũng đáng buồn là Kinh Thánh cũng có những câu chuyện mà cha mẹ đã làm điều sai trong sự nuôi dạy con cái mình. Y-sác và Rê-bê-ca không thương hai con mình là Ê-sau và Gia-cốp đồng đều như nhau (Sáng thế Ký 25:28), và về sau, Gia-cốp cũng mắc phải lỗi lầm ấy với các con mình khi ông thương Giô-sép hơn hết cả các con khác (Sáng thế Ký 37:3). Tiên tri Hê-li, đầu là một nhà lãnh đạo tôn giáo, đã không biết cách dạy dỗ và sửa trị các con mình (1 Sa-mu-ên 3:10-14). Sa-mu-ên, cũng là một đứa trẻ được Hê-li nuôi dạy, trở thành một nhà lãnh đạo, thì cũng lại là một người cha không nghiêm khắc đủ với các con mình (1 Sa-mu-ên 8:1-6). Vua Đa-vít, vì phạm tội tà dâm rồi đưa đến chỗ lập mưu giết người, làm gương xấu cho con cái mình. Vua Ma-ne-se dâng con mình cho tà thần (2 Các Vua 21:1-9) giống như ông nội mình là vua A-hát đã làm (2 Các Vua 16:2-4).

May mắn thay, trong Kinh Thánh chúng ta cũng học được nhiều gương tốt của các bậc làm cha mẹ. Mạc-đô-chê đã là một người cha nuôi tốt và khôn ngoan cho Ha-đa-sa, Hoàng hậu Ê-xơ-tê (Ê-xơ-tê 2:7), và ông Gióp, người cha hằng cầu nguyện cho con cái mình mỗi ngày (Gióp 1:4, 5). Trong tất cả các câu chuyện của các nhân vật trong Kinh Thánh, xấu hay tốt, chúng ta đều học được bài học từ cuộc đời họ.

Chúng ta học được gì qua các gương làm phụ huynh mà chúng ta thấy trong Kinh Thánh. Bằng cách nào chúng ta có thể dùng cùng các tiêu chuẩn này trong sự giao tiếp với những người trẻ tuổi không phải là con ruột của mình?

5. TRANH ĐẤU CHO ĐỨA CON NGỔ NGHỊCH

Đọc Châm ngôn 22:6. Bạn hiểu gì qua câu Kinh Thánh này? Đây có phải là một sự đoán chắc, hay là một lời hứa, hay là một điều có thể có hoặc không?

Đôi khi trong vai trò cha mẹ, bạn đã làm tất cả mọi điều cho con cái mình. Bạn đã dành nhiều thì giờ cho chúng, dạy chúng biết đâu là phải, đâu là trái, dạy cho chúng biết về Đức Chúa Trời, cho chúng vào học trường tốt, đưa chúng đi nhà thờ đều đặn, cùng làm công việc truyền giáo với chúng – nhưng rồi chúng rời xa và bỏ niềm tin mà bạn đã nuôi dạy chúng. Nội đau khi con cái mình như vậy không chỉ bằng. Không một giây phút nào mà bạn quên được con cái mình và về sự cứu rỗi cho linh hồn chúng. Con cái bỏ đạo không nhất thiết là do lỗi của cha mẹ. Con cái chúng ta có một ý tưởng riêng cho mỗi cá nhân của chúng, và chúng sẽ phải chịu trách nhiệm qua sự lựa chọn của chúng. Chúng cũng sẽ ứng hầu trước mặt Đức Chúa Trời và phải trả lời mọi câu hỏi về các sự chọn lựa của chúng.

Có người lấy những lời “hầu khi trở về già cũng không hề lia khỏi nó” như là một lời hứa, là một sự cam đoan rằng cha mẹ nuôi dạy con cái hết lòng sẽ mang lại kết quả là sự cứu rỗi của nó. Nhưng sách Châm ngôn thường cho chúng ta biết nguyên tắc chứ không nhất thiết đó là những lời hứa vô điều kiện. Qua câu Kinh Thánh này chúng ta lấy được sự bảo đảm rằng những bài học trong tuổi thiếu niên sẽ còn mãi trong lòng người cả một đời. Mỗi đứa trẻ sẽ đến một cái tuổi mà nó có thể chấp nhận các di sản của cha mẹ chúng làm di sản và truyền thống của chúng, hoặc chúng sẽ từ bỏ tất cả. Những bậc phụ huynh nào đã cẩn trọng dạy dỗ và điu dắt con cái mình trong sự tốt lành có sự bảo đảm rằng những gì mình uốn nắn rèn luyện con mình sẽ ở cùng nó suốt đời, cho dầu khi nó bước vào đời, những hạt giống trồng trong tâm chúng cũng sẽ luôn kêu gọi chúng trở về. Nhưng làm những người cha hay mẹ tốt là sự lựa chọn của chúng ta; còn con cái trở nên như thế nào, ấy là quyền lựa chọn của chúng.

Như vậy cha hay mẹ phải làm gì khi con mình ngổ nghịch? Dâng con mình cho Chúa qua lời cầu nguyện khẩn thiết. Không ai hiểu được tấm lòng đau thương của người cha hay mẹ bằng Đức Chúa Cha, con cái Ngài, hằng triệu triệu đã quay lưng bỏ Ngài, là Bậc Phụ Mẫu nhân từ nhất. Chúng ta phải dùng tình thương và bằng lời cầu nguyện ban bố cho đứa con lạc mất của mình, và luôn luôn đứng kề cạnh nó khi nó tranh đấu với sự cám dỗ.

Đừng ngại ngần nhờ người khác cùng cầu nguyện cho con cái mình; đừng đổ lỗi cho bản thân mình; và cũng đừng quá lo nghĩ chỉ một mình đứa con ngổ nghịch mà bỏ quên các đứa con khác và gia đình mình. Làm cha mẹ của một đứa con hư hỏng có thể là duyên cơ làm gia đình phân rẽ; nên cả cha lẫn mẹ phải cùng là đồng minh trong việc đối phó và kỷ luật với đứa con hư quấy. Hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời thương yêu nó còn hơn bạn thương nó, hãy nhìn về một tương lai tươi sáng, và chấp nhận rằng con bạn là công việc của Đức Chúa Trời, và việc ấy vẫn còn đang tiếp diễn.

Rất dễ cho chúng ta tự trách mình. Cho dầu bạn đã làm những lỗi lầm, nhưng tại sao tốt hơn hết là bạn nên chú trọng vào tương lai và trông cậy vào những lời hứa của Chúa? Phi-líp 3:13.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Hãy dành thời giờ để trò chuyện và cầu nguyện với những các con nhỏ của bạn, và bạn không nên cho phép bất cứ điều gì làm gián đoạn thời gian biệt riêng thông công với Đức Chúa Trời và với con cái của bạn. Bạn có thể nói với những người muốn thăm viếng bạn vào những lúc này, ‘Tôi đang bận với một công việc Chúa đã giao phó nên tôi không có thời gian để tán gẫu lúc này.’ Bạn phải cảm thấu rằng mình có một công việc phải làm cho sự vĩnh cửu. Bạn nợ nhiệm vụ đầu tiên và căn bản nhất của bạn với con cái mình.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 266, 267.

“Hỡi các bậc làm cha mẹ, bài học đầu tiên của bạn về kỷ luật cho con cái là từ khi con bạn hãy còn là các trẻ thơ trong vòng tay bạn. Dạy cho chúng biết thuận phục ý chí của chúng trước ý chí của cha mẹ. Điều này có thể được thực hiện bằng sự trung chính trước sau như một của cha mẹ. Cha mẹ phải có sự kềm chế tinh thần của mình, và với sự dịu dàng nhưng cứng rắn mới uốn nắn ý chí của đứa trẻ cho đến khi nó sẽ không mong đợi gì khác ngoài sự cương quyết của cha mẹ. Phụ huynh không được mưa nắng bất thường và thiếu bất nhất. Khi tính khí nóng nảy của một đứa trẻ mà không chinh phục được, thì sự bướng bỉnh của đứa trẻ càng tăng theo cùng với sự tăng trưởng thể xác và sức mạnh của chúng.” – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, bộ 1, trang 218.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thế nào là một đứa con của Chúa? Làm thế nào để chúng ta hiểu được hình ảnh ấy, và niềm an ủi nào chúng ta học được từ hình ảnh ấy?
2. Một người cha, ngày sau khi con cái mình ra đời, đã nói, “Tôi đã học được hai giáo lý quan trọng ngay trong vài năm đầu sau khi con cái tôi ra đời. Đầu tiên là thực tế của ý chí tự do; thứ hai, thực tế của bản chất tội lỗi của con người.” Bạn nghĩ vì sao ông ta học được hai điều này từ việc nuôi dạy các đứa con thơ?
3. Lúc nào là lúc bắt đầu uốn nắn ý chí của trẻ con? Phải làm như thế nào? Làm thế nào chúng ta có thể uốn nắn ý chí con cái mình theo như chương trình của Đức Chúa Trời nếu chính chúng ta cũng chưa hoàn toàn đầu phục theo ý Ngài?
4. Về chủ đề của vai trò làm cha mẹ đơn thân. Cách nào là thực tế nhất cho chúng ta là những người trong hội thánh có thể giúp một người cha mẹ đơn thân và cho con cái họ mà họ phải một thân một mình nuôi dưỡng?
5. Làm sao có thể nâng đỡ tinh thần của những bậc phụ huynh mà con cái họ đã xa bỏ niềm tin?

BÀI HỌC 9

NHỮNG LÚC MẤT MÁT NGƯỜI THÂN YÊU

CÂU GỐC: “Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liêu bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rác, hầu cho được Đấng Christ” (Phi-líp 3:8).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Mác 5:22–24, 35–43; 1 Phi-e-rơ 5:6, 7; Sáng thế Ký 37:17–28; Lu-ca 16:13, Rô-ma 6:16; 1 Cô-rinh-tô 15:26.

Gây phút A-đam và Ê-va ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, họ tức thì từng trải những mất mát, mất mát của sự ngây thơ và trong trắng. Sự ngây thơ mất đi mà thay vào đó là lòng ích kỷ, nghĩ đến bản thân mình trước hết, đổ lỗi cho người khác và thêm một tấm lòng muốn thống trị người khác.

Ngay sau khi sự Sa Ngã, họ chứng kiến sự chết của một mạng sống, ấy là khi họ được ban cho áo bằng da cừ để che đậy sự lỏa lồ của họ. Họ bị cấm không được đến gần cây sự sống là cây có trái làm họ trường sinh bất tử, họ cũng bị mất khu vườn kỳ diệu là nhà họ đã ở, và rồi nhiều năm sau đó, họ mất đứa con trai của họ là A-bên, bị giết bởi chính anh của mình là Ca-in, con trai đầu lòng của vợ chồng A-đam và Ê-va! Và đến cuối cuộc đời, họ mất đi người bạn đời mà họ đã kể cận bên nhau cả cuộc đời. Bao nhiêu là điều mất mát đến chỉ vì một quyết định lầm lỡ.

Phải, chúng ta thấy đều biết sự thật của đời sống, các nỗi đau, điều mất mát, và nhiều người trong chúng ta đã từng cảm thấu điều đau đớn ấy khi chính người thân yêu của chúng ta qua đời. Vì gia đình là nơi chúng ta có những liên hệ mật thiết, ân cần nhất, nên sự mất mát, dưới nhiều thể dạng, của người thân trong gia đình là điều làm chúng ta đau khổ nhất.

Tuần này, chúng ta sẽ tiếp tục nhìn vào đời sống gia đình, chúng ta sẽ nhìn vào những sự mất mát ảnh hưởng thế nào trong đời sống chúng ta.

1. SỰ MẤT MÁT CỦA SỨC KHỎE

Chúng ta đã bị tách rời khỏi cây sự sống hàng ngàn năm và chúng ta thấy đều cảm thấy sự xa cách ấy, nhất là khi chúng ta phải đối diện với sức khỏe của mình. Không chóng thì chầy, trừ phi những người phải chết trẻ bởi một tai nạn nào đó, sống càng lâu, người ta càng đối diện với sự thật phũ phàng của việc mất đi sức khỏe của thời thanh xuân.

Và, mất sức khỏe không những chỉ đến với cá nhân chúng ta và mang theo bao niềm đau, mà cả khi nó đến với người thân yêu trong gia đình của chúng ta. Bao nhiêu cha mẹ khi chứng kiến những căn bệnh đau đớn đến với con cái mình, đã ước gì chính họ gánh chịu cơn bệnh thay vì con mình.

Đọc các câu Kinh Thánh dưới đây và thảo luận chúng có tương tự với nhau trong điểm nào?

Mác 5:22-24, 35-43 _____

Ma-thi-ơ 15:22-28 _____

Lu-ca 4:38, 39 _____

Giăng 4:46-54 _____

Trong các câu chuyện kể trên, và nhiều lần khác nữa, những người trong chuyện phải đối diện với sự mất mát của một người thân yêu và họ đã nài xin Đức Chúa Giê-su đến giúp người thân yêu của họ.

Vi sống trong một thế giới tội lỗi nên chúng ta biết mình phải cam chịu sự thống khổ. Khi tội lỗi đến thế gian, nó không mang theo chỉ cái chết, mà nó mang theo sự đau đớn, bệnh kinh niên và đủ loại tật bệnh. Khi phải đối diện với cơn bệnh ngặt nghèo hay cơn bạo bệnh vô phương cứu chữa, chúng ta có thể thấy tức giận, thất vọng, đau đớn và chỉ muốn kêu lên “Đức Chúa Trời tội ôi! Đức Chúa Trời tội ôi! sao Ngài lia bỏ tôi? Nhon sao Ngài đứng xa, không giúp đỡ tôi, và chẳng nghe lời rên siết tôi?” (Thi thiên 22:1). Cũng như Đa-vít, chúng ta phải mang những lời nài xin, những câu hỏi, và những sự đau đớn của mình kêu van cùng Đức Chúa Trời.

Trên nhiều phương diện, bệnh tật và thống khổ sẽ luôn là một điều huyền bí cho đến khi nào sự chết đã bị Đức Chúa Giê-su đánh bại khi Ngài tái lâm. Cho đến lúc ấy, chúng ta chỉ có thể đọc những Lời Chúa để tìm chân lý và hy vọng qua lời Ngài. Khi ông Gióp phải gánh chịu những cái đau vô cùng tận, ông đã qua đó mà tìm được một niềm hy vọng và gắn gũi cùng Đức Chúa Trời. Ông giải thích, “Tôi đã nghe nhiều người nói về Ngài; nay chính mắt tôi đã thấy Chúa” (Gióp 42:5). Chính sự đổ Phao-lô cũng có một cơn bệnh kinh niên gây nhiều đau đớn cho ông, và cách mà ông chống trả căn bệnh này cho chúng ta thấy qua sự thống khổ mà chúng ta gánh chịu chúng ta có thể hiểu để mang sự an ủi đến cho người khác, và nó cho chúng ta hiểu được hoàn cảnh của người khác khi họ gặp sự đau đớn hơn, và nhờ đó giúp chúng ta biết cách phục vụ trong mục vụ cho người khác hữu hiệu hơn. Đọc 2 Cô-rinh-tô 1:3-5. Nhưng quan trọng hơn hết, chúng ta đừng để sự thống khổ đánh bại mình.

Dấu cá nhân chúng ta hay một người thân thương của mình đang phải chịu đau đớn vì bệnh tật, có những lời hứa nào cho chúng ta? Tại sao, trong những giai đoạn này của đời mình, sự thật rõ ràng nhất là Đức Chúa Giê-su, Cứu Chúa của chúng ta, cũng đã gặp thống khổ và chịu nhiều sự đau đớn, và phải bị treo đau đớn trên cây thập tự, thật quan trọng cho chúng ta? Chúa đã làm gì trên thập tự giá để dạy cho chúng ta bài học về tình yêu thương không hề phai của Đức Chúa Trời, dấu giữa những cơn bệnh trầm kha trong gia đình chúng ta?

2. MẤT SỰ TIN CẬY

Chúng ta là những con người bất toàn, và ai cũng có thể, ở một lúc nào đó, vì một lý do nào đó, đã bày tỏ chúng ta không đáng được tin cậy bởi những người đã từng xem chúng ta là tín cẩn. Và chúng ta, có ai đã chẳng từng bị có người nào đó thất tín với mình? Và sự mất chữ tín, mất sự tin cậy là điều thật đáng buồn, nhưng nếu đó là một điều xảy ra giữa chúng ta với người thân trong gia đình, thì còn sự phản bội nào đau buồn hơn nữa.

Nhiều lúc, khi những điều ấy xảy ra, chúng ta chỉ muốn bỏ tất cả để làm lại từ đầu, khi chúng ta thấy mối tương giao nào đó chẳng còn đáng để giữ gìn hay bồi đắp lại. Dĩ nhiên điều ấy không phải là một quyết định dễ dàng, khi đó là người phối ngẫu của mình. Chúng ta cần phải nhớ rằng một trong chủ đích của hôn nhân là để dạy cho chúng ta bài học biết thế nào để bồi đắp lại niềm tín cẩn đã đổ vỡ.

Khi sự tin cậy trong một mối liên hệ đã bị hư phá, làm thế nào để sự tin cẩn và mối liên hệ được hàn gắn và cứu vãn? Đọc các câu Kinh Thánh dưới đây:

1 Phi-e-rơ 5:6, 7 _____

1 Giăng 4:18 _____

Gia-cơ 5:16 _____

Ma-thi-ơ 6:14, 15 _____

Xây dựng lại một sự tin cậy đã bị bể nứt thì giống như là một chuyến đi dài; phải đi từng bước một. Chuyến du hành bắt đầu bằng sự thành thật nhận biết niềm đau và lời xưng tội thật, đầu cho là lỗi lầm nào chẳng nữa và người đã phạm tội là ai đi nữa.

Khi tội ngoại tình là căn nguyên của sự bất tín, vết thương chỉ bắt đầu lành khi kẻ phạm tội xưng tội lỗi của mình. Và để vết thương lành, lời xưng tội phải được nói ra không che giấu một điều nào cả. Phải không có gì bị che đậy, bằng không, khi sự thật lộ thêm ra, thì sự tín cẩn kẻ vấp phạm đã cố gây dựng lại sẽ sụp đổ hết. Và khi sự bất tín xảy ra nữa, thì việc hàn gắn lại còn khó hơn lần đầu.

Xây dựng lại niềm tín cẩn nơi nhau cần nhiều thời gian và kiên tâm. Tội phạm càng trầm trọng, thời gian lại cần nhiều hơn để hàn gắn sự rạn nứt. Phải chấp nhận cái thực tế rằng đôi khi bạn bước tới hai bước nhưng lại bị lùi ba bước. Có lúc bạn sẽ tưởng chừng như chẳng còn hy vọng gì cho ngày mai, hay ngày sắp tới, hay có khi bạn chỉ muốn trốn chạy và bỏ hết tất cả. Nhưng đã có nhiều cặp đã gây dựng lại được sự bể nứt và thắt chặt mối liên hệ sâu đậm hơn, gắn gũi hơn, và hiểu rõ nhau hơn trong cuộc hôn nhân của họ.

Nguyên tắc nào có thể dùng để hồi phục và chữa lành một cuộc hôn nhân trong trường hợp sự tin cẩn đã bị đổ vỡ? Đồng thời, hoàn cảnh nào có thể, đầu có sự tha thứ, cũng không còn sự tín cẩn nữa, và cũng không nên còn sự tín cẩn nữa?

3. MẤT SỰ TIN CẬY (TIẾP THEO)

Một trong những cách làm mất sự tin tưởng nhau, ấy là khi gia đình có sự lạm dụng bạo lực. Thật khó tin, nhưng sự nghiên cứu cho biết trong xã hội, sự hung bạo và lạm quyền xảy ra thường xuyên nhất trong gia đình. Hành vi bạo lực trong gia đình xảy ra trong mọi tầng lớp gia đình, giàu cũng như nghèo, người có đạo cũng như người không có đạo. Hành động hung bạo thể hiện bằng lời nói, lời chửi mắng, ngôn ngữ hỗn ầu, bằng thái độ vũ phu dùng bạo lực để hà hiếp lấn áp người trong gia đình trên thể lý hay tâm lý, hành hung dục tình, hoặc cả trong thái độ bất thụ động.

Kinh Thánh cũng có kể lại những trường hợp có sự hành hung trong gia đình của những người tin Đức Chúa Trời. Bạn cho biết ý tưởng và cảm tưởng của bạn khi đọc các câu này. Bạn nghĩ vì sao Kinh Thánh lại ghi lại những câu chuyện như thế này?

Sáng thế Ký 37:17-28 _____

2 Sa-mu-ên 13:1-22 _____

2 Các Vua 16:3; 17:7; 21:6 _____

Hành động dùng bạo lực là một hành động của những người biết rằng họ có thể lấn quyền và áp bức người khác được bằng dùng sức mạnh của mình. Hành động này không thể tha thứ được cho dầu bất cứ lời phân tích nào hay đổ lỗi cho lý do nào. Kẻ hành hung thường không nhận lỗi mình mà đổ lỗi cho rượu, cho thần kinh căng thẳng, cho việc muốn được thỏa mãn dục tình, cho vì sự nóng giận không kiềm chế, cho vì lỗi của người bị hiếp đáp. Không một nạn nhân nào phải chịu trách nhiệm vì sự hành hung của kẻ hành hung cả. Những ai hành hung người trong gia đình mình là những kẻ bóp méo và dùng bậy tình yêu, bởi vì “tình yêu thương chẳng hề làm hại kẻ lân cận; vậy yêu thương là sự làm trọn luật pháp” (Rô-ma 13:10). Người hành hung cần phải được điều trị về tâm lý bởi các nhà chuyên gia để giúp người ấy có sự thay đổi hành vi, nhưng chỉ khi nào người ấy ý thức và chịu trách nhiệm về hành vi của mình và tìm kiếm sự giúp đỡ đó. Những kẻ hành hung thường tỏ thái độ ăn năn sau khi đã dùng bạo lực ức hiếp hay hành hung người khác, nhưng vẫn không thay đổi khi không chữa trị và cứ để cho tính bạo hành của mình được thả lỏng. Với những ai sẵn lòng cầu khẩn Chúa và dâng mình cho Ngài, Đức Chúa Trời có thể làm phép lạ phi thường để giúp kẻ hà hiếp biết sám hối và ngừng được sự hành hung và hiếp đáp. “Tôi cầu xin Ngài tùy sự giàu có vinh hiển Ngài khiến anh em được quyền phép bởi Thánh Linh mà nên mạnh mẽ trong lòng; đến nỗi Đấng Christ như đức tin mà ngự trong lòng anh em; để anh em khi đã đắm rễ vững nền trong sự yêu thương, được hiệp cùng các thánh đồ mà hiểu thấu bề rộng, bề dài, bề cao, bề sâu của nó là thể nào, và được biết sự yêu thương của Đấng Christ, là sự trời hơn mọi sự thông biết, hầu cho anh em được đầy dẫy mọi sự dư dật của Đức Chúa Trời. Và, Đức Chúa Trời, bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể làm trở hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng” (Ê-phê-sô 3:16-20).

Hãy thử để mình vào hoàn cảnh của một người đã bị kinh hoàng bởi bạo lực và hành hung. Lời nào là những lời an ủi bạn muốn được nghe và mang cho bạn niềm hy vọng? Tại sao rất quan trọng là chúng ta phải giúp cho nạn nhân cảm thấy an toàn, cho họ tìm thấy sự an cần thay vì những lời khuyên dạy họ phải thay đổi thái độ để sống hòa thuận với kẻ hành hung?

4. MẤT SỰ TỰ DO

Chỉ có Đức Chúa Trời mới biết có bao nhiêu triệu triệu người trên thế giới ngày nay đang mắc vào một sự nghiện ngập nào đó. Đến ngày nay, khoa học cũng chưa hiểu hoàn toàn điều gì đã gây chứng bệnh ghiền, và phải dùng cách nào để kềm chế hoặc chữa trị nó. Họ vẫn còn đang tìm cái điểm nào trong óc là chủ chốt gây ra sự ghiền hay nghiện ngập.

Nhưng tìm được cái điểm ấy trong óc đã chủ động sự nghiện ngập không giống như làm sao phóng thích người ta ra khỏi sự kềm kẹp của sự nghiện ngập.

Một người bị nghiện ngập (bất cứ về vấn đề gì) đều là một đại nạn cho gia đình chứ không phải với người ấy không thôi. Từ vợ, chồng, con cái, cha mẹ, thầy đều phải bị sự nghiện ngập của một cá nhân trong vòng họ ảnh hưởng đời sống và sự an bình của họ.

Ma túy, rượu, thuốc lá, bài bạc, báo chí phim ảnh khiêu dâm, tình dục, thậm chí cả thức ăn đều là những thứ người ta nghiện ngập. Các sự nghiện ngập này thường bắt đầu từ từ và đi đến chỗ người ta ghiền và không thể thiếu nó. Nghiện ngập là một điều gì mà bạn biết là không tốt và làm hại mình trên nhiều phương diện, mà bạn cũng không bỏ được. Con người đã được Đức Chúa Trời ban cho sự tự do chọn lựa, nhưng trong sự tự do ấy, người ta lại trở thành nô lệ cho những điều họ ghiền, và họ thật sự mất tự do. Sứ đồ Phi-e-rơ có một lời giải thích đơn giản về sự nghiện ngập và hậu quả của nó: “Chúng hứa sự tự do cho người, mà chính mình thì làm tôi mọi sự hư nát; vì có sự chi đã thắng hơn người, thì người là tôi mọi sự đó” (2 Phi-e-rơ 2:19).

Những điều nào là điều có thể đưa người ta đi vào sự nghiện ngập?

Lu-ca 16:13 _____

Rô-ma 6:16 _____

Gia-cơ 1:13-15 _____

1 Giăng 2:16 _____

Tội lỗi và sự nghiện ngập không nhất thiết là cùng một điều. Bạn có thể phạm một cái tội mà bạn không bị ghiền, nhưng thường tội ấy trở nên cái ghiền. Bởi vậy, phải nhờ ân điển của Chúa để chúng ta đừng vấp phạm và kềm chế sự phạm tội trước khi tội ấy trở thành cái ghiền và làm chủ đời mình. Và, dĩ nhiên, giải pháp dài lâu để tránh làm một cái tội trở thành một cái ghiền là phải tiếp nhận một tấm lòng mới. “Những người thuộc về Đức Chúa Jesus Christ đã đóng đinh vào thập tự giá xác thịt với những tham muốn và dục vọng của mình rồi” (Ga-la-ti 5:24). Phao-lô cũng giải thích cho tín hữu thành Rô-ma về ý nghĩa của việc chết đi với bản chất tội lỗi, bản chất nghiện ngập ấy để chúng ta có thể sống cho Đấng Christ, “nhưng mặc lấy Đức Chúa Jesus Christ, và đừng mơ tưởng đến những tham muốn của xác thịt mà tìm cách làm thỏa mãn các dục vọng nó” (Rô-ma 13:14).

Ai mà đã chẳng từng phải chống cự lại với sự nghiện ngập, hoặc của chính mình hay của một người thân yêu của mình hoặc bạn hữu của mình? Làm thế nào bạn có thể giúp mọi người nhận ra rằng cái nghiện không phải là một sự thừa nhận về thất bại tâm linh, nếu, đây là một Cơ Đốc nhân, họ vẫn có thể phải cần đến sự giúp đỡ của các nhà chuyên môn?

5. MẤT NGƯỜI THÂN THƯƠNG QUA CÁI CHẾT

Là con người, chúng ta biết thực tế của cái chết. Chúng ta đọc, nghe, nói và cả thấy cái chết. Hay có thể chính bản thân mình cũng kề cận cái chết.

Đọc 1 Cô-rinh-tô 15:26. Cái chết được diễn tả thế nào, và tại sao nó được diễn tả như vậy?

Ai đã mất một người thân yêu, mà chẳng từng kinh nghiệm chính họ đã thấy sức mạnh của cái chết là thế nào? Nhưng có những trường hợp, cái chết cũng có sự “tốt” của nó. “Với những kẻ tin, thì cái chết chỉ là một điều nhỏ nhặt . . . Với Cơ Đốc nhân, sự chết chỉ là một giấc ngủ, một giây phút tĩnh lặng trong bóng tối. Sự sống đã được giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời, và khi Đấng Christ, là chính sự sống của chúng ta, sẽ hiện ra, thì chúng ta thấy đều cùng hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển.” – Ellen G. White, *Desire of Ages*, trang 787.

Người chết không biết gì nữa hết, nhưng chính là người sống, nhất là bạn bè, thân quyến, là những người phải từng trải sự đau buồn, tiếc nuối, nhớ thương vì sự tử biệt. Sự thật, phải có sự đau buồn và thương nhớ, vì đó là trạng thái tự nhiên đối với sự mất mát. Đó là sự đau đớn mà chúng ta phải cam chịu khi một người thân thương hay một điều gì quý báu bị cướp mất khỏi tầm tay chúng ta.

Thương tiếc một người qua đời, đối diện với sự mất mát, mỗi người có mỗi thái độ khác nhau, không phải ai cũng giống nhau. Thường thì sự thương khóc nẩy đi qua từng giai đoạn. Trước tiên, cảm tưởng đầu tiên với cái chết của một người thân thương, là chúng ta sốc và rồi không muốn tin, ngay cả với những cái chết biết là phải đến. Sốc hay bàng hoàng là chính tâm tình chúng ta được bảo bọc để không bị đuối sức với sự mất mát to lớn của đời mình, và có khi tâm trạng nầy kéo dài cả đời ba tháng. Bạn có thể sống cả một thời gian mà không quên được sự hiện diện của người quá cố trong những hoạt động hằng ngày. Thường khi mọi cuộc đàm đạo, chuyện trò, bạn chỉ muốn nói về người thân yêu đã khuất của mình. Thời gian nầy có thể kéo dài cả sáu tháng hay một năm.

Giai đoạn tuyệt vọng và trầm cảm là giai đoạn lâu dài của sự thương khóc, và có thể là giai đoạn đau đớn nhất của người bị mất người thân yêu. Trong giai đoạn nầy, bạn đi đến sự ý thức thật sự sự mất mát của mình. Trong giai đoạn nầy, bạn có thể trải qua nhiều tình cảm, như giận dữ, tức tối, cảm giác tội lỗi, nuối tiếc, buồn thương, và bất an. Mục tiêu của sự thương khóc không phải là dẹp bỏ mọi sự đau đớn hay là kỷ niệm của sự mất mát của mình. Giai đoạn sau chót của sự thương khóc ấy là lúc bạn hồi sinh lại, bạn bắt đầu biết yêu thích sự vật, các hoạt động và đời sống quanh mình và bắt đầu sinh hoạt bình thường.

Các ý tưởng mang đến sự an ủi nào cho bạn trong các câu dưới đây?

Rô-ma 8:31-39 _____

Khải huyền 21:4 _____

1 Cô-rinh-tô 15:52-57 _____

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Nhiều người đã gặp nhiều khổ nạn là hậu quả của sự nghiện ngập. Họ đã trở thành nô lệ của sự nghiện ngập mình và họ mất tất cả: tiền bạc, việc làm, sức khỏe, gia đình, và cả sự tự do. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã đến thế gian để phóng thích chúng ta ra khỏi sự cầm tù của mọi tội lỗi và các thú nghiện ngập, vì “ai phạm tội là nô lệ của tội lỗi. Vậy nếu Con giải thoát các người để được tự do, các người sẽ thật sự được tự do” (Giăng 8:34, 36). Đức Chúa Giê-su cũng hứa rằng Ngài sẽ luôn ở cùng chúng ta (Ma-thi-ơ 28:20, Ê-sai 43:2); vậy hãy vững lòng vì chúng ta không chiến đấu cuộc chiến này một mình. Đúng ra, chúng ta phải nhớ rằng cuộc chiến này là cuộc chiến của Chúa (1 Sa-mu-ên 17:47), và Ngài hứa sẽ có khai hoàn (1 Phi-e-rơ 1:3-9). Hôm nay, bạn có thể bắt đầu con đường đến sự chiến thắng mọi thú nghiện ngập và nhận lại sự tự do bạn mong ước và cũng là sự tự do Đức Chúa Trời muốn cho bạn. Không có nghĩa là bạn không phải tranh đấu, và cả có lúc bạn sẽ vấp ngã. Nhưng tin mừng là nếu bạn không bỏ Chúa, vẫn luôn trông cậy nơi Ngài, thì Ngài cũng sẽ không bỏ rơi bạn. Ngoài ra, không có gì là sai nếu bạn cần phải tìm sự trợ giúp cai nghiện bởi các nhà chuyên khoa. Cũng như Chúa có thể dùng các bác sĩ y tế để giúp bạn với các vấn đề y tế sức khỏe, thì Ngài cũng có thể dùng một nhà chuyên khoa về tâm lý để giúp bạn với vấn đề nghiện ngập vậy thôi.

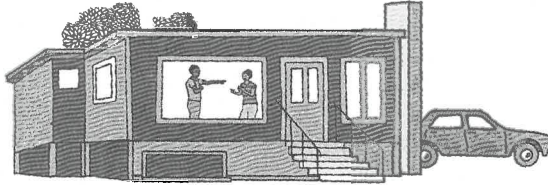
“Khi những khó khăn và thử thách vây quanh chúng ta, chúng ta nên chạy trốn và tìm đến với Đức Chúa Trời, và tự tin trông đợi sự giúp đỡ của Ngài là đáng cậy quyền năng để cứu và mạnh mẽ để giải thoát. Chúng ta phải cầu xin phước lành của Đức Chúa Trời nếu chúng ta muốn nhận được phước lành. Cầu nguyện là bổn phận và là sự cần thiết; nhưng không vì vậy mà chúng ta bỏ bê sự ngợi khen Chúa. Chúng ta có thể nào mà không tạ ơn Đấng đã ban bố tất cả các ân phước lành chúng ta nhận lãnh? Chúng ta cần trau dồi lòng biết ơn. Chúng ta nên thường xuyên suy ngẫm và kể lại lòng thương xót của Đức Chúa Trời, khen ngợi và tôn vinh danh thánh của Ngài, ngay cả khi chúng ta đang trải qua nỗi buồn và phiền não.” – *Selected Messages*, tập 2, trang 268.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Phần nào thì sự tha thứ góp phần trong sự mất niềm tin và trong sự chữa lành của một mối quan hệ đã đổ vỡ? Ma-thi-ơ 6:12-15; 18:21, 22. “Tình yêu thương . . . chẳng nghi ngờ sự dữ” (1 Cô-rinh-tô 13:5).
2. Chúng ta tìm được phúc lợi nào trong việc suy gẫm và đếm lại sự thương xót của Đức Chúa Trời giữa khi chúng ta trải qua đau khổ và phiền não?
3. Các phương cách thiết thực nào mà gia đình của hội thánh bạn, toàn thể, có thể giúp những người đang phải chống chọi với bất kỳ sự mất mát nào?

BÀI HỌC 10

NHỮNG LÚC CÓ RÁC RỐI NHỎ NHỎ

CÂU GỐC: “Vì bằng anh em đương cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn, và đừng cho ma quỷ nhờn dịp” (Ê-phê-sô 4:26, 27).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ma-thi-ơ 7:5; Ê-phê-sô 1:7; Phi-líp 2:4-8; Ê-phê-sô 4:26, 27; Gia-cơ 1:19, 20; Cô-lô-se 3:19; Ma-thi-ơ 7:12.

Ngay cả trong một gia đình hạnh phúc nhất cũng có những lúc có sự rối rắm thiếu hòa khí. Đó chỉ là chuyện thường tình trong thế giới bất toàn chúng ta đang sống. Có những chuyện thật đơn giản, chẳng hạn như đến phiên ai phải đem thùng rác ra, hay là đứa con vị thành niên của bạn đã làm xong hết bài học của nó chưa, hay là các con bạn đã làm trọn phần việc nhà của chúng hay không. Những việc nhỏ nhặt nhưng chúng có thể làm gián đoạn nếp sống gia đình. Hay bà mẹ chồng khó khăn chỉ bắt bẻ và mang sự buồn phiền cho người con dâu; hay người cha có vấn đề tâm trí và luôn luôn hằn học và hà hiếp các con của mình; hay đứa con trai bỏ đi tất cả sự dạy dỗ của cha mẹ và không muốn đi theo đường lối Chúa và sống một nếp sống thác loạn; hoặc đứa con gái mắc vào sự nghiện ngập ma túy.

Trong Tân Ước là những lời khuyên răn không ngừng rằng chúng ta phải yêu thương lẫn nhau (Giăng 13:34, Rô-ma 12:10), và sống hòa thuận với mọi người (Rô-ma 15:5, Hê-bơ-rơ 12:14), chúng ta phải nhẫn nại, tử tế, và nhân từ với nhau (1 Cô-rinh-tô 13:4), và phải xem người khác như mình (Phi-líp 2:3), và phải gánh đỡ gánh nặng cho nhau (Ê-phê-sô 4:2). Dĩ nhiên mọi lời khuyên dạy thì dễ nói hơn làm, ngay đến cả đối với người thân trong gia đình. Trong bài học tuần này chúng ta sẽ học những cách làm dịu nhẹ đi những sự bức dọc khi đối diện với những rắc rối nhỏ trong gia đình.

1. BẤT HÒA

Đọc Ma-thi-ơ 7:5 và Châm ngôn 19:11. Hai nguyên tắc quan trọng nào giúp chúng ta tránh được những sự bất hòa với người khác?

Tác giả của Châm ngôn có một sự quan sát thật tỏ tường: “Khởi đầu tranh cạnh, ấy như người ta mở đường nước chảy; Vậy, khá thôi cãi lầy trước khi đánh lộn” (Châm ngôn 17:14). Một sự xung đột một khi đã để nó nảy mầm, sẽ rất khó mà ngưng nó được. Theo lời dạy trong Rô-ma 14:19, chúng ta có thể tránh sự bất hòa bằng cách làm hai điều sau đây: điều tạo nên hòa bình, và điều mà ta có thể làm cho người khác. Các nguyên tắc này còn quan trọng biết bao cho sự hòa thuận trong gia đình?

Đôi khi, bạn có thể làm dịu người kia khi bạn nhận phần trách nhiệm của mình trong việc gây ra sự xung đột. Hãy bước lui một bước và tự nghĩ nó có đáng cho bạn phải gây gỗ tranh đấu hay không. Lời Châm ngôn nói, “Người khôn ngoan trí thức thường hay chậm giận, người ấy lấy làm vinh hạnh bỏ qua lầm lỗi của người ta” (Châm ngôn 19:11). Đồng thời hãy nghĩ lại, thắng hơn trong cuộc xung đột nhỏ nảy thì, ba ngày nữa, vấn đề nảy có còn thật sự là quan trọng hay không. Hay hơn nữa, ảnh hưởng bạn thắng hay thua trong việc nảy thì năm hay mười năm nữa, nó có nghĩa lý gì chẳng? Bao nhiêu cuộc hôn nhân, chẳng hạn, phải đi qua những tháng ngày khó khăn chỉ vì những chuyện gây bất hòa chẳng đáng vào đâu?

Thay vì để cho sự bức dọc, xung đột kéo dài ngày nảy sang ngày kia, và lòng người nào cũng hậm hực, tại sao không ngồi xuống nói chuyện thẳng với người ấy – đó có thể là người phối ngẫu, con mình, người bạn của mình, hay là người bạn cùng sở – bàn luận trực tiếp vào vấn đề gây bất hòa. Sự xung đột càng trở nên tệ hại hơn khi vấn đề chính gây cuộc xung đột bị lọt mất giữa những lời hằn học; thêm vào đó những bức dọc của quá khứ được mang ra nhắc lại (điều nảy thật nguy hiểm, nhất là trong hôn nhân). Một cách để có một cuộc bàn luận bình tĩnh và dịu dàng thì phải bắt đầu nó bằng lời cam đoan về mối tương quan với nhau. Hãy nói cho người kia biết là bạn quan tâm sâu sắc về họ và về mối quan hệ của bạn. Một khi bạn đã tuyên bố những cảm xúc tích cực của mình, bạn có thể chuyển sang bàn luận về cái vấn đề cần bàn; tuy nhiên, hãy cẩn thận không sử dụng chữ “nhưng mà”. Khi mở đầu nói những lời ân cần tích cực và sau đó thêm chữ “nhưng” sẽ phủ nhận những gì bạn vừa nói. Khi bạn chia sẻ cảm xúc của mình, hãy lắng nghe quan điểm của người khác, suy nghĩ về những gì họ đã nói và sau đó mới đề nghị giải pháp thuận lợi cho mọi người trong cuộc (Phi-líp 2:4, 5).

Hãy nghĩ lại những chuyện gây mất hòa khí và bây giờ bạn thấy nó chẳng đáng và thật vô nghĩa. Bạn học được gì qua những kinh nghiệm này, mà hy vọng, cho chính bạn, có thể giúp để tránh những sự việc tương tự lại xảy ra nữa?

2. VÀI NGUYÊN TẮC CHO HÔN NHÂN

Hôn nhân, cũng giống như Ngày Sa-bát, là một món quà mà Thượng Đế ban cho nhân loại từ lúc ban đầu nơi Vườn Ê-đen. Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta biết kẻ thù của linh hồn chúng ta đã làm gì – và nó vẫn còn tiếp tục làm, với Ngày Sa-bát và với hôn nhân. Ngay đến cả một cuộc hôn nhân tốt đẹp nhất, cũng có những lúc, gặp những sự bực dọc hay bất hòa.

Dưới đây là một vài nguyên tắc có thể giúp cho các cặp vợ chồng giải quyết được sự bất hòa.

Đọc Ê-phê-sô 1:7. Nguyên tắc tối quan trọng nào được nhắc đến mà phải là một phần của bất cứ một cuộc hôn nhân nào?

Bạn phải học để biết tha thứ, nhất là những khi mà người phối ngẫu của bạn thật chẳng xứng đáng để nhận sự tha thứ. Ai cũng có thể tha thứ những người xứng đáng được tha thứ. Nhưng như vậy thì đâu có phải là tha thứ. Sự tha thứ thật là tha thứ cho những ai không đáng được tha thứ, y như cách mà Đức Chúa Trời đã tha thứ cho chúng ta qua Đấng Giê-su Cứu Thế. Chúng ta cũng phải giống như Ngài. Bằng không thì cuộc hôn nhân của chúng ta nếu sống sót, sẽ chẳng khác nào ngục tù.

Đọc Rô-ma 3:23. Một nguyên tắc thật quan trọng nào được tìm thấy ở đây?

Người ta thường nghĩ họ đã lập gia đình với một người hoàn toàn. Trên thực tế, bạn phải chấp nhận rằng bạn đã lập gia đình với một phạm nhân, với một con người bất toàn và đã bị sút mẻ phần nào trong tình cảm, thể chất, và tâm linh. Hãy chấp nhận điều này và chấp nhận những sự bất toàn của người phối ngẫu của mình. Cầu nguyện mỗi ngày cho người vợ hay chồng của mình. Bạn sẽ phải sống chung với các bản tính hay những sự không toàn vẹn ấy, nhưng đừng quá chú trọng đến các điều ấy bằng không chúng sẽ làm mục rữa tâm trí và thái độ của bạn. Đức Chúa Trời là Đấng Hoàn Thiện, qua Đấng Cơ Đốc, Ngài đã chấp nhận chúng ta dầu chúng ta chẳng ra gì. Bởi thế, chúng ta là những kẻ không hoàn thiện, cũng hãy đối xử tương tự với người bạn đời của mình.

Đọc Phi-líp 2:4-8. Nguyên tắc quan trọng nào đã được đề ra ở đây? Chúng ta có thể áp dụng nó, không những trong hôn nhân, mà trong cả mọi mối tương quan có trắc trở khác?

3. GIẬN DỮ TRONG SỰ XUNG ĐỘT

Ai cũng có lần tức tối và giận dữ. Sự giận dữ còn nguy hại hơn nữa nếu người gây sự tức tối lại là một thành viên trong gia đình mình. Cũng như sự không tha thứ, sự nóng giận có thể trở thành độc dược để mang đau đớn và khổ sở vô cùng tận trong gia đình và trong mọi mối tương quan.

Đọc Ê-phê-sô 4:26, 27 và Truyền đạo 7:9. Làm thế nào để chúng ta phân biệt được sự tức giận là một phản ứng tình cảm và sự tức giận là một tội lỗi? Khác nhau thế nào?

Trong Gia-cơ 1:19, 20, ông Gia-cơ đã dạy chúng ta phải làm gì trong mọi khi, nhưng nhất là với người trong gia đình khi hành động, thái độ và lời nói của họ làm chúng ta tức tối?

Nếu bạn tức tối về một điều gì, đừng để nó đi theo ám ảnh mình như một đám mây đen phủ lấp đời mình, mà hãy làm điều ấy thành một sự hữu ích. Hãy cầu nguyện cho những người làm tổn thương hay ức hiếp mình, tha thứ cho họ và để mình trở thành một ân phước cho họ. Thật sự không dễ làm điều ấy, nhưng cố gắng thực hiện từng bước nhỏ, và phải hết lòng trì chí và không bỏ cuộc, thì Đức Chúa Trời sẽ làm mọi phần còn lại.

Đôi khi cội rễ của sự tức tối và giận dữ đến từ sự dưỡng dục mà mỗi người đã được nuôi dưỡng từ tuổi ấu thơ. Người nóng hung hăng thường đến từ những gia đình nóng nảy hay gây gỗ, và đứa trẻ học theo cách xử sự của những người trong gia đình. Có khi sự tức tối nóng giận đến từ những đòi hỏi không được thỏa nguyện hay đến từ tánh ganh tị, ghen tương, như trong trường hợp của Ca-in, để rồi đưa đến hành động giết người.

Bạn có thể có lý do chánh đáng phải tức giận, nhưng đừng dùng đó để bào chữa cho sự tức tối giận dữ hoài. Đừng che giấu và không chấp nhận sự giận dữ của mình hay tìm lý do bào chữa cho nó. Nhưng hãy cầu nguyện cùng Chúa xin Ngài giúp bạn đối đầu với sự tức giận của mình một cách chánh đáng. Sứ đồ Phao-lô đã khuyên: “Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác” (Rô-ma 12:21).

Chúng ta ai cũng gặp những điều làm chúng ta tức tối và giận dữ, đến độ làm nhói tim gan mình. Và, có những trường hợp, chúng ta có thể hợp lý cho sự giận dữ đó. Nhưng câu hỏi là, Làm thế nào, nhờ nơi quyền năng của Chúa, chúng ta không để cho sự giận dữ đó làm mọi người quanh mình cũng bị ảnh hưởng?

4. XUNG ĐỘT, LẠM DỤNG, QUYỀN HÀNH, VÀ ĐIỀU KHIỂN

Đôi khi những sự xung đột, bất hòa và giận tức chưa được giải quyết có thể phát triển thành một động lực rất tiêu cực, phá hoại, thậm chí thành một mối quan hệ đầy ức hiếp và lạm dụng. Sự lạm dụng và ức hiếp có thể ở dưới các hình thức như trong lời nói, qua tình cảm, bằng tâm lý, hay trong tình dục, v. v. . . Nhưng bất cứ loại hình thức áp chế hay lạm dụng nào đều là trái với nguyên tắc chính của nước Đức Chúa Trời: tình yêu vô vụ lợi.

Những sự dạy dỗ quan trọng nào về các mối tương giao chúng ta có thể tìm thấy trong 1 Giăng 4:7, 8 và Cô-lô-se 3:19?

“Hỡi người làm chồng hãy yêu thương vợ mình và chớ đối xử cay nghiệt với nàng” (Cô-lô-se 3:19). Chữ “*cay nghiệt*” trong văn bản tiếng Hy Lạp nói về sự giận dữ hoặc cay đắng đối với người phối ngẫu, gây đau đớn, hằn học, và bày tỏ sự căm thù đối với người khác. Ông Phao-lô nói rõ ràng rằng vợ hay chồng không được đối đãi với nhau bằng sự hằn học và bạo lực. Áp đảo hay lạm dụng tình cảm, tình dục, và thể xác là hành động không chấp nhận được của một người chồng hay bạn trai Cơ Đốc nhân. Phao-lô cũng nói tỏ tường rằng tình yêu thương phải kiên nhẫn và nhân từ, và tình yêu không có sự cạnh tranh ghen tức, không khoe khoang, không đầy tự phụ kiêu hãnh, không cư xử hỗn ấu, không tìm tư lợi, không nóng giận, không bắt lỗi, không vui về việc bất chính, nhưng vui về sự chân thật. Tình yêu dung thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả. Trong tất cả những sự định nghĩa tình yêu, chúng ta không thấy có một điều nào cho phép hay chấp nhận sự áp đảo hay lạm dụng trong bất cứ dạng thức nào.

Một tương giao khỏe mạnh phải là một mối liên hệ mà cả hai người trong cuộc đều cảm thấy được bảo vệ và an toàn, mà trong ấy, sự nóng giận phải được kiềm chế đúng cách, và luôn luôn cả hai người đều cảm nhận rằng phục vụ lẫn nhau là điều đương nhiên. Thường khi nạn nhân của các mối liên hệ có sự áp đảo, lại là người có mặc cảm tội lỗi nghĩ rằng lỗi tại mình, có thể mình đáng bị hành hạ hay bị đánh đập và lạm dụng. Những kẻ ức hiếp đáp và bạo hành người khác thường là những người có tính áp chế bắt người khác phải theo ý mình và họ rất khôn khéo trong việc làm nạn nhân của họ cảm thấy phải chịu trách nhiệm khi bị hà hiếp và lạm dụng. Sự thật rằng không một ai “đáng” bị bạo hành hay ức hiếp bởi người khác cả. Chỉ có kẻ hà hiếp mới là kẻ phải chịu trách nhiệm hành động của họ. Tin mừng cho chúng ta là chính Kinh Thánh đã nói rõ quan điểm ấy và cũng mang những lời an ủi chứ không buộc tội những nạn nhân bị ức hiếp. Có những trường hợp sự bạo hành cần phải được thông báo cho chính quyền hay nhờ người bên ngoài can thiệp.

Rất đáng tiếc là có những văn hóa không xem việc bạo hành hay ức hiếp phụ nữ là sai. Tại sao, là Cơ Đốc nhân, chúng ta không được xử sự như vậy cho dù là văn hóa của mình cho phép?

5. THA THỨ VÀ GIẢI HÒA

“Vậy trong mọi sự, hễ điều chi các ngươi muốn người ta làm cho mình, hãy làm điều ấy cho họ, vì đó là Luật Pháp và Các Tiên Tri.” (Ma-thi-ơ 7:12) Hãy nghĩ đến kinh nghiệm của bản thân mình, trong vòng gia đình mình hay với người không thân thích, mà những lúc bạn phải áp dụng nguyên tắc này?

Tác giả của sách Hê-bơ-rơ khuyên, “Hãy tìm cầu cuộc sống hòa bình với mọi người và sự thánh hóa, vì nếu không được thánh hóa, không ai sẽ thấy Chúa.” (Hê-bơ-rơ 12:14). Cho dầu có những lúc chúng ta đã làm đủ mọi điều cần thiết, có người vẫn tiếp tục muốn làm hại chúng ta và họ vẫn không lắng nghe và thay đổi. Có thể có người sẽ nói lời xin lỗi, nhưng cũng có những người cương quyết không nhận lỗi. Nhưng dầu thế nào, vì phúc lợi cho chính chúng ta, nhất là với người trong gia đình, thì chúng ta nên bắt đầu sự tha thứ như lời Kinh Thánh.

Thật sự, tha thứ là một phần quan yếu để giải quyết những sự bất hòa, nhất là với người thân yêu trong gia đình. Khi một người đã phạm tội cùng chúng ta, kẻ thù của Đức Chúa Trời sẽ vui mừng đặt một hòn đá lớn ngăn chặn không để chúng ta yêu thương được người ấy như cách Chúa đã yêu chúng ta. Tha thứ là sự chọn lựa giúp chúng ta đi qua cái ngăn chặn ấy.

“Chúng ta được tha thứ không bởi vì chúng ta đã tha thứ, nhưng như cách chúng ta tha thứ. Nền móng của mọi sự tha thứ được tìm thấy trong tình yêu không đòi hỏi của Đức Chúa Trời, nhưng bởi thái độ chúng ta đối với người khác, chúng ta đã làm sự yêu thương của Chúa thành của chúng ta. Đấng Cơ Đốc đã phán, “Vì các ngươi xét đoán người ta thế nào, các ngươi sẽ bị xét đoán lại thế ấy; các ngươi lường cho người ta mức nào, các ngươi sẽ bị lường lại mức ấy” (Ma-thi-ơ 7:2). – Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, trang 251.

Đồng thời, khi chúng ta là người có lỗi, chúng ta cần phải hàn gắn mối liên hệ đã rạn nứt, với người kia. Nghĩa là bạn phải tìm đến người kia và nói với họ rằng bạn ân hận cho những gì mình đã làm, và xin họ tha thứ cho mình. Đó là lời Đức Chúa Giê-su đã phán, “Ấy vậy, nếu khi nào người đem dâng của lễ nơi bàn thờ, mà nhớ lại anh em có điều gì nghịch cùng mình, thì hãy để của lễ trước bàn thờ, trở về giảng hòa với anh em trước đã; rồi hãy đến dâng của lễ (cho Chúa)” (Ma-thi-ơ 5:23, 24). Nếu có ai đã làm tổn thương chúng ta nay xin lỗi và yêu cầu sự tha thứ thì đó là một điều tuyệt diệu. Tương tự như thế, chúng ta cũng hành động như vậy khi mình làm tổn thương người khác.

Làm thế nào khi suy nghĩ về tất cả những gì bạn cần được tha thứ sẽ giúp bạn học cách tha thứ cho người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Rất thường trong gia đình khi quản trị con cái, các phụ huynh không thống nhất với nhau. Người cha, vì ít gần gũi và dành nhiều thì giờ với con mình, không biết gì về tính cách và tính khí của chúng, nên thường khắc nghiệt và nghiêm khắc. Ông ta không kiểm soát được tính khí của mình, và sửa trị con cái trong lúc mình đang nóng giận. Đứa trẻ biết điều này, nên thay vì bị khuất phục bởi sự sửa trị, các hình phạt càng làm nó thêm tức giận. Người mẹ thì khi đứa trẻ phạm lỗi, có khi không nói gì như thể là cho phép những hành vi sai trái; có lúc lại trừng phạt nghiêm khắc. Các con trẻ sẽ không biết điều gì sẽ xảy đến, và từ đó càng vi phạm nhiều hơn vì nó muốn biết giới hạn của sự trừng trị, và chúng bị cám dỗ để xem mình có thể vượt quá bao xa với sự trừng phạt. Như vậy là cha mẹ đã gieo mầm cho những hoa và trái ác.” – Ellen G. White, *The Adventist Home*, trang 314, 315.

“Gia đình phải là trung tâm của tình cảm tinh khiết và được nâng cao nhất. Bình yên, hòa thuận, tình cảm và hạnh phúc cần được trân trọng mỗi ngày, cho đến khi những điều quý giá này tồn tại trong trái tim của những thành viên trong gia đình. Cây tình yêu phải được nuôi dưỡng cẩn thận, nếu không nó sẽ chết. Mỗi nguyên tắc tốt phải được trân quý nếu chúng ta muốn nó phát triển mạnh trong tâm hồn. Sa-tan gieo vào lòng người sự ganh tị, ghen tương, lòng quý lụy theo những điều ác, nói những lời ác nghiệt, thiếu kiên nhẫn, thành kiến, ích kỷ, thêm muốn, và phù phiếm, tất cả những sự ấy phải bị nhổ bỏ. Nếu những điều xấu xa này cứ còn giữ lại trong linh hồn, chúng sẽ sinh những hoa trái ác mà làm nhiều người sẽ bị ô uế. Ôi, có bao nhiêu người trồng những cây độc giết chết những trái quý giá của tình yêu và làm ô uế tâm hồn!” – trang 195, 196.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc các lời sau đây được trích từ một bài báo nói về hôn nhân. “Vi chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội” (Hê-bơ-rơ 4:15). Như Đấng Cơ Đốc đã đặt chính Ngài vào hoàn cảnh của chúng ta, để Ngài hiểu được những gì con người phải đối diện, chúng ta cũng phải đối với người bạn đời mình như thế. Hãy cố gắng nhìn vào mọi sự bằng đôi mắt của người kia thay vì chỉ bằng cặp mắt của chính mình. Hãy nghĩ họ sẽ nghĩ gì và làm gì nếu họ đứng trong vị thế của bạn, và những điều ấy ảnh hưởng gì trong đời họ. Nguyên tắc này có thể giúp nhiều trong việc giảm bớt các tình huống khó khăn. Bằng cách nào chúng ta có thể áp dụng nguyên tắc này cho tất cả các lĩnh vực mà có thể có sự xung đột với những người khác?
2. Trong lớp học, mỗi người hãy trả lời câu hỏi, “Sự giận dữ có phải luôn là một cái tội hay không?” Hãy giải thích câu trả lời của bạn.

BÀI HỌC 11

GIA ĐÌNH CỦA ĐỨC TIN

CÂU GỐC: “*Thế thì, . . . chúng ta cũng nên quẳng hết gánh nặng và tội lỗi để vẫn vương ta, lấy lòng nhịn nhục theo dõi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, nhìn xem Đức Chúa Jê-sus, là cột rẽ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời*” (Hê-bơ-rơ 12: 1, 2).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Công vụ 10:1-28, 34, 35; 1 Cô-rinh-tô 2:2; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:21, 22; Giăng 1:12, 13; 3:7; 1 Giăng 5:1.*

Dầu chúng ta đang ở giai đoạn nào của cuộc đời, hoặc những gì chúng ta đã trải qua hoặc sẽ đối diện trong tương lai, chúng ta hiện hữu với một nền tảng văn hóa mình thâm nhận. Cha mẹ, con cái, gia đình, thậm chí cả hội thánh của chúng ta đều bị ảnh hưởng bởi văn hóa nơi họ sinh sống, và ảnh hưởng ấy cũng có thể rất là lớn. Nhưng cho dù có nhiều yếu tố góp phần, sự thay đổi ngày Sa-bát thành Chủ nhật là một ví dụ mạnh mẽ cho thấy văn hóa của thời đại, tốt cũng như xấu, đều ảnh hưởng đến hội thánh. Mỗi khi lái xe ngang một nhà thờ và nhìn thấy một bảng cho biết các phiên nhóm vào Chủ nhật, chúng ta lại được nhắc nhở rõ ràng rằng ảnh hưởng của văn hóa có thể mạnh đến mức nào.

Mọi gia đình Cơ Đốc đều luôn luôn đối diện với những thách thức văn hóa. Đôi khi các ảnh hưởng văn hóa có thể là tốt; nhưng hầu hết, thường khi, các ảnh hưởng văn hóa thường không hay.

Tin mừng lớn cho chúng ta ấy là quyền năng của phúc âm sẽ mang đến cho chúng ta ánh sáng, sự thoải mái và sức mạnh để đối phó với những thách thức mà văn hóa có thể mang lại. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu thế nào chúng ta giữ gia đình mình là “những gia đình của đức tin” khi chúng ta cố gắng để “hầu cho anh em ở giữa dòng dôi hung ác ngang nghịch, được nên con cái của Đức Chúa Trời, không vít, không tì, không chỗ trách được, lại giữa dòng dôi đó, giữ lấy đạo sự sống, chiếu sáng như đốc trong thế gian” (Phi-líp 2:15).

1. GIỮ CHẶT LẤY ĐIỀU TỐT LÀNH

Khi Phúc Âm loan truyền ra khắp thế gian, Cơ Đốc nhân khắp nơi phải đối diện với các nền văn hóa và cách sống của mỗi nơi, và phần lớn các điều này ảnh hưởng vào đời sống xã hội cũng như gia đình của họ. Một trong những ưu tư mà các nhà truyền giáo Cơ Đốc phải đối đầu ấy là họ cần phải hiểu văn hóa của những nơi họ đến, kể cả trong các mối tương quan của gia đình mà họ có thể thấy khác lạ.

Đọc Công vụ 10:1-28, 34, 35. Chúng ta học được gì trong bài học này để vượt qua được hàng rào văn hóa và thành kiến khi tiếp xúc với các văn hóa khác?

Sự chết của Chúa Cơ Đốc là vì tội lỗi của mỗi một con người, ở bất cứ nơi đâu. Nhiều người vẫn chưa biết được lẽ thật vĩ đại này. Mang tin mừng này đến cho muôn người và kêu mời họ hãy tiếp nhận đó là mục tiêu truyền giảng tin lành của mọi Cơ Đốc nhân. Bởi vì Đức Chúa Trời không phân biệt hay có thành kiến, nên mọi Cơ Đốc nhân cũng phải đối xử với mọi người như nhau, bằng sự kính trọng, chính trực, và cho họ có một cơ hội để nắm giữ được tin mừng mà Đức Chúa Trời có cho họ.

Những kết luận nào mà các nhà truyền giáo Cơ Đốc giáo đã đồng ý trong việc mang tin lành đến cho người không cùng văn hóa? Chúng ta học được nguyên tắc nào qua các câu Kinh Thánh dưới đây?

Công vụ 15:19, 20, 28, 29 _____

1 Cô-rinh-tô 2:2 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:21, 22 _____

Tuy mỗi văn hóa phản ảnh sự sa đọa của những người sống trong văn hóa ấy, mọi nền văn hóa đều có những khuôn phép mực thước tương đồng với Thánh Kinh, ngay cả hữu ích cho việc truyền bá phúc âm. Thí dụ, giá trị của tình thân trong gia đình trong nhiều văn hóa và cộng đồng rất hợp với sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Cơ Đốc nhân có thể nâng cao và cổ võ cho những truyền thống tốt và theo với các nguyên tắc của Kinh Thánh.

Nhưng luôn luôn, chân lý của Đức Chúa Trời không được để bị xâm phạm qua sự thỏa hiệp. Lịch sử đáng buồn của hội thánh Chúa cho thấy lẽ thật đã bị chèn ép và thỏa hiệp bởi các nền văn hóa đã mang lại một sự chấp vá của niềm tin Cơ Đốc giáo giả tạo mà làm như là Cơ Đốc giáo chân chính. Sa-tan tự xưng là thần của thế giới này và vui vẻ gieo rắc sự nhầm lẫn, nhưng Đức Chúa Giê-su đã cứu chuộc thế giới này và Thánh Linh của Ngài hướng dẫn những người theo Ngài đi vào mọi sự thật (Giăng 16:13).

Niềm tin của bạn đã được uốn nắn theo văn hóa là bao nhiêu, và bao nhiêu thì theo sự dạy dỗ của lẽ thật từ Kinh Thánh? Làm sao bạn học biết cách phân biệt hai điều ấy? Hãy suy nghĩ và thảo luận điều này trong lớp.

2. SỨC MẠNH CỦA VĂN HÓA TRONG GIA ĐÌNH

“Vi Ta biết nó; nó sẽ dạy bảo con cái nó và những người nhà nó sau này giữ theo đường lối Chúa, mà sống ngay lành và thi hành công lý, để Chúa sẽ thực hiện cho Áp-ra-ham những gì Ngài đã hứa với nó” (Sáng thế Ký 18:19 BD2011).

Dầu gia đình có thể có nhiều thể dạng hay cấu trúc, gia đình vẫn là những viên gạch góp lại thành xã hội; do đó, nhiều đặc điểm văn hóa riêng biệt của các xã hội khác nhau gắn liền với gia đình. Chẳng hạn, trong một nền văn hóa cổ đại, người ta cho rằng người trưởng nam có trách nhiệm phải ăn xác chết của cha mẹ mình; ở một nơi khác, một người nam muốn cưới vợ, phải mang cho cha của cô dâu một của hồi môn là những cái đầu bị thu nhỏ từ một người của bộ lạc đối thủ. Ngay cả trong thời hiện đại, các ý tưởng liên quan đến con cái, thời kỳ đôi trai gái dạm hôn, việc ly dị hay hôn nhân, bốn phận với cha mẹ, v.v ... rất khác nhau. Khi chúng ta truyền bá sứ điệp của Chúa đến các nền văn hóa khác, chúng ta phải học để hiểu văn hóa họ để sự liên hệ chúng ta có với họ thế nào mà đồng thời không để nó ảnh hưởng đến niềm tin của chúng ta, cũng không gây ra những rắc rối không cần thiết. Gắn hơn, trong gia đình, chúng ta cũng phải nhận thức được những gì là ảnh hưởng văn hóa đến với gia đình mình.

Trong các trường hợp dưới đây, văn hóa phong tục đã ảnh hưởng đời sống gia đình? Chúng ta học được nguyên tắc nào qua những thí dụ này?

Sáng thế Ký 16:1-3 _____

Sáng thế Ký 35:1-4 _____

Ê-xơ-ra 10 _____

1 Các Vua 11:1 _____

Chúng ta, gia đình chúng ta thấy đều chịu ảnh hưởng bởi nền văn hóa nơi chúng ta sống. Là Cơ Đốc nhân, bốn phận chúng ta là phải sống hòa mình giữa vòng những người quanh mình và giữa văn hóa ấy, và giữ văn hóa phong tục ấy miễn là những tập tục ấy phù hợp với niềm tin của mình, phải tránh những tập tục nào trái với niềm tin của chúng ta.

Những điều gì trong văn hóa của bạn hữu ích cho đời sống gia đình và phù hợp với Kinh Thánh? Những điều nào thì không? Làm thế nào để bạn áp dụng niềm tin của mình với văn hóa phong tục mà không vi phạm với lẽ thật của Chúa?

3. GIỮ GIA ĐÌNH VỮNG BỀN GIỮA NHỮNG ĐỔI THAY

Thay đổi là một điều không tránh được, và là một điều đáng lo ngại xảy ra trong mọi gia đình, bất kể họ sống ở nền văn hóa nào. Một số thay đổi có thể là bởi vì do những hoàn cảnh dự đoán trước được vì chúng là một phần của chu kỳ đời người. Thay đổi thường không đoán trước được, chẳng hạn như cái chết, tai nạn, thảm họa, chiến tranh, bệnh tật, gia đình dời chỗ ở, hay thất bại trong sự nghiệp. Nhiều gia đình phải đối diện với các thay đổi kinh tế và xã hội trong cộng đồng và quốc gia của họ. Những thay đổi khác liên quan trực tiếp đến văn hóa.

Dưới đây là một số ví dụ về những thay đổi lớn lao, thậm chí đau thương mà mọi người phải đối mặt. Hãy sử dụng trí tưởng tượng của bạn, đặt mình vào địa vị của họ. Những thay đổi này đã ảnh hưởng thế nào đến cuộc sống gia đình của họ? Cơ cấu nào bạn sẽ có để giúp đối phó với các thay đổi này? Có những phương cách nào bạn có thể đã phản ứng khác hơn?

Áp-ra-ham, Sa-ra, và Lót (Sáng thế Ký 12:1-5) _____

Ha-đa-sa (Ê-xơ-tê 2:7-9) _____

Đa-ni-ên, A-na-ni-a, Mi-sê-ên và A-xa-ri-a (Đa-ni-ên 1) _____

Cùng theo với sự thay đổi là kinh nghiệm của sự mất mát và sự lo lắng về sự vô định của tương lai kế cận. Tùy vào khả năng đáp ứng với thay đổi của gia đình, các kinh nghiệm này có thể đẩy mọi người đến sự tăng trưởng và lòng biết cảm kích với đời sống thuộc linh, hoặc chúng có thể dẫn đến sự căng thẳng và lòng lo lắng. Sa-tan khai thác các gián đoạn do sự thay đổi mang lại, và nó hy vọng sẽ đưa ra sự nghi ngờ và mất lòng tin vào Đức Chúa Trời. Các lời hứa của Lời Chúa, sự trợ giúp của gia đình và bạn bè, và sự chắc chắn rằng cuộc sống của họ nằm trong tay Chúa, đã giúp nhiều nam, nữ anh hùng của đức tin thành công khi đối phó với cuộc sống đầy biến động.

Nếu bạn biết một ai đó (hoặc thậm chí toàn gia đình) đang phải đối diện với một sự thay đổi đau lòng, hãy làm điều gì đó một cách thực tế để trợ giúp và an ủi và khuyến khích họ.

4. THẾ HỆ ĐẦU TIÊN CỦA ĐỨC TIN TIẾN BƯỚC

Cuộc khủng hoảng đức tin nào đã xảy ra và lan tràn trong dân Y-sơ-ra-ên sau khi Giô-suê và những người cùng thời với ông qua đời? Các Quan xét 2:7-13.

Các cuộc nghiên cứu về cách những giá trị và niềm tin của các tổ chức như hội thánh được truyền lại cho các thế hệ tiếp theo, cho thấy sự hết lòng của những người tiên phong với niềm tin của họ, ở một mức độ mãnh liệt. Họ là những người đầu tiên đã mang các niềm tin ấy rao truyền cho mọi người. Nhưng chỉ trong một hoặc hai thế hệ, nhiều người không còn ý thức được các nguyên tắc đằng sau các giá trị của tín ngưỡng mình là gì. Họ có thể cùng đi theo với tổ chức, nhưng thường là do thói quen. Ở các thế hệ tiếp theo, thói quen dần trở thành truyền thống. Và niềm đam mê của những người tiên phong hay sáng lập tổ chức, thời không còn hiện hữu trong tổ chức hay hội thánh nữa.

Người ta đã nói rằng Chúa không có cháu, chỉ có con. Bạn nghĩ điều đó có nghĩa là gì? Xem câu trả lời trong Giăng 1:12, 13; 3:7; 1 Giăng 5:1.

Một cách lưu truyền niềm tin và các giá trị qua nhiều thế hệ của Cơ Đốc nhân là những người lớn tuổi thuộc thế hệ đi trước kể lại cho thế hệ sau mình những gì họ tin. Tuy nhiên, học theo những gì cha mẹ mình tin hoặc những gì nhà thờ mình tham gia tin không phải là đức tin cá nhân. Trở thành Cơ Đốc nhân không chỉ thuộc về một tổ chức qua lịch sử và giáo điều. Đức tin thực sự không là một sự di truyền, hay là điều máu mủ được truyền tự nhiên từ đời này sang đời khác. Mỗi người cần phải có sự hiểu biết Đức Chúa Cơ Đốc cho chính mình. Cha mẹ chỉ có thể làm một phần nào đó thôi. Toàn thể giáo hội, và đặc biệt là cha mẹ, cần phải làm tất cả những gì họ có thể làm được để tạo ra một môi trường khiến những người trẻ tuổi đi đến sự lựa chọn đúng đắn đó; nhưng cuối cùng, một thế hệ có được cứu bởi phúc âm hay bị lạc mất khỏi phúc âm thì cũng chỉ do riêng từng mỗi cá nhân mà thôi.

Ông Tâm, khi còn trẻ vốn là người vô thần, nhưng khi trưởng thành thì tin Chúa và gia nhập Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm sau một biến cố thay đổi cuộc đời mình. Ông lập gia đình với một phụ nữ Cơ Đốc Phục Lâm và có một vài đứa con, tất nhiên chúng được nuôi dưỡng trong cùng niềm tin. Một ngày nọ, khi nghĩ về tình trạng tâm linh của những đứa con của mình, ông đã nói, “Ồi, ước gì các con tôi cũng trải qua những kinh nghiệm mà tôi đã trải qua!” Nếu bạn nghe câu nói ấy của ông Tâm, thì bạn sẽ có lời nào để nói với ông ta?

5. NHỮNG KẺ CHẠY RAO TRUYỀN TIN LÀNH TRONG THẾ KỶ 21

Trong quyển sách diễn giải Kinh thánh nổi tiếng của mình, “Sứ Điệp”, tác giả Eugene Peterson dùng chữ “thông điệp” cho bất cứ nơi nào Kinh Thánh dùng chữ “Tin lành” (hay phúc âm). Tin mừng về Chúa Giê-su thực sự vẫn là thông điệp mà thế giới ngày nay cần. Các gia đình Cơ Đốc được kêu gọi để cùng nhau trải nghiệm tin mừng ấy và chia sẻ nó trong bất kỳ nền văn hóa nào họ sống.

Bạn có thể tóm tắt “sứ điệp” qua các câu Kinh Thánh dưới đây, như thế nào?

Ma-thi-ơ 28:5-7 _____

Giăng 3:16 _____

Rô-ma 1:16, 17 _____

1 Cô-rinh-tô 2:2 _____

2 Cô-rinh-tô 5:18-21 _____

Tin mừng trước hết mà các môn đệ chạy khắp nơi để loan báo là về sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su. Nhiều tín hữu hay nhiều gia đình Cơ Đốc nhân ngày nay thuộc vào những dòng dõi Cơ Đốc nhân từ nhiều thế hệ. Cha ông của họ đã là những người tiên phong của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm đã rao truyền tin mừng “Ngài đã sống lại rồi” (Ma-thi-ơ 28:7). Vì sự phục sinh của Ngài là có thật và đã thực sự xảy ra qua lời những người đầu tiên chạy ra rao truyền tin ấy, nên chúng ta biết mọi điều khác mà Chúa Giê-su đã phán, là đáng tin cậy. Những gì mà Chúa đã nói về chính Ngài, về Đức Chúa Trời, và về tình yêu của Ngài đối với tội nhân, về sự tha thứ và về việc bảo đảm sự sống đời đời bởi đức tin vào Ngài.

Lòng tha thiết với phúc âm. Kinh thánh cho chúng ta thấy những nét về cách phúc âm đã ảnh hưởng mạnh mẽ đến trong cuộc sống của những người theo Đức Chúa Giê-su lúc ban đầu. Họ đã dùng nhà riêng để mời người khác đến học Kinh Thánh; họ cùng cầu nguyện và cùng ăn uống với nhau, chia sẻ tiền bạc và tài nguyên, và chăm sóc lẫn nhau. Các gia đình vui mừng đón nhận sứ điệp. Có phải họ đột nhiên trở thành người hoàn hảo chẳng? Không. Có một số mâu thuẫn và bất hòa giữa họ không? Có. Nhưng dường như những người theo Đức Chúa Cơ Đốc thì khác những người khác. Họ thừa nhận nhu cầu của họ đối với Chúa và đối với nhau. Họ đặt ưu tiên cho sự hiệp nhất và hòa thuận ở nhà và trong hội thánh, trong nỗ lực để hoàn thành lời cầu nguyện của Đức Chúa Giê-su nơi vườn Ghết-sê-ma-nê (Giăng 17:20-23). Họ làm chứng cho nhau và cho những người không tin Chúa một cách hăng hái không nản lòng, thậm chí đặt sự sống của mình trong sự hiểm nghèo vì niềm tin của mình.

Vì vậy, chúng ta cũng phải như thế. Ngay cả trong thời đại hiện nay, dầu những điều tin kính bị người ta xem thường, chúng ta cũng vẫn phải rao truyền sứ điệp. Đức Thánh Linh luôn khao khát lấp đầy trái tim con người với sự phấn khởi về phúc âm. Khi tin lành thực sự trở nên tốt đẹp trong lòng chúng ta cũng như nó đã tốt đẹp trong Đức Chúa Giê-su, thì việc chia sẻ sẽ tự phát và không thể ngăn cản được.

Những thay đổi nào có thể cần phải được thực hiện trong chính gia đình của bạn để có thể giúp gia đình trở thành một điểm loan báo “sứ điệp” mà chúng ta đã được gọi để chia sẻ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đạo của Đức Chúa Giê-su nâng người tiếp nhận đạo lên một bình diện cao hơn trong tư tưởng và hành động, đồng thời loài người được trình bày trước Đức Chúa Trời như thể họ là những kẻ đáng được Ngài yêu vì họ đã được chuộc bởi sự hy sinh của Con Ngài. Dưới chân Chúa Giê-su, người giàu và người nghèo, người có học và kẻ ngu muội, cùng gặp nhau và không có ý nghĩ về đẳng cấp hay sự ưu việt của thế giới. Tất cả những sự phân biệt xã hội của trần gian đều bị lãng quên khi chúng ta nhìn vào Ngài là Đấng đã vì tội lỗi của chúng ta mà bị đóng đinh. Lòng vị kỷ, sự nhượng bộ, lòng trắc ẩn vô hạn của Ngài là Đấng mà nơi thiên đàng là cao trọng hơn hết, đã làm cho sự kiêu hãnh của con người, lòng tự kiêu và đẳng cấp xã hội của họ phải hổ thẹn. Tôn giáo thuần khiết, không bị ô nhiễm biểu lộ các nguyên tắc thiên thượng trong việc mang lại sự đồng nhất cho tất cả những người được thánh hóa qua lễ thật. Tất cả gặp nhau như những linh hồn đã được chuộc bởi huyết báu, thấy đều như nhau, cùng tùy thuộc vào Ngài là Đấng đã cứu chuộc họ về cho Đức Chúa Trời.” – Ellen G. White, *Gospel Workers*, trang 330.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Cả lớp hãy cùng nhau thảo luận câu trả lời của các học viên trong bài học ngày Thứ Nhất.
2. Trong lời của bà White viết trên, những nguyên tắc nào chúng ta có thể tìm thấy, nếu được áp dụng, sẽ cách mạng hóa cuộc sống gia đình chúng ta?
3. Hội thánh địa phương của bạn đã làm những lợi ích như thế nào trong việc gây dựng thế hệ các tín hữu trẻ? Lớp bạn có thể làm gì để giúp hội thánh trong nhiệm vụ quan trọng này?
4. Cho biết có những thách thức nào trong việc lưu truyền niềm tin cho các thế hệ sau?
5. Cho biết trong văn hóa của nơi bạn sống có những ảnh hưởng nào tốt cho gia đình, và ảnh hưởng nào không tốt cho gia đình?

BÀI HỌC 12

HỌ THẤY GÌ TRONG NHÀ BẠN?

CÂU GÓC: “*Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhưn đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài*” (1 Phi-e-rơ 2:9).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-sai 38; 39; 1 Cô-rinh-tô 7:12–15; 1 Phi-e-rơ 3:1, 2; Hê-bơ-rơ 6:12; 13:7; 3 Giăng 11; Ê-sai 58:6, 7, 10, 12.

Có thể chúng ta đã đến một giai đoạn của cuộc đời, mà cảm tạ ơn Chúa, cuộc sống của chúng ta (ít nhất là trong lúc này) đang được bình yên: gia đình hòa thuận, việc làm tốt, sức khỏe và tài chánh cũng được an toàn. Hay có thể, không được bình yên? Có thể nào gia đình bạn đang trải qua những khủng hoảng? Dầu hoàn cảnh nào, nếu có ai đến thăm viếng nhà bạn, như ngày xưa các sứ thần của Ba-by-lôn được sai đến để thăm hỏi vua Ê-xê-chia, câu trả lời nào chúng ta có cho câu hỏi mà chính tiên tri Ê-sai của Đức Chúa Trời đã hỏi nhà vua: “Họ đã thấy gì trong cung vua?” (Ê-sai 39:4).

Người ta thấy gì trong nhà bạn? Thiên sứ của Đức Chúa Trời thấy gì trong nhà bạn? Khi bước vào nhà bạn, người ta có cảm thấy tinh thần nào trong đó? Người ta có nghe thấy trong nhà một tinh thần cầu nguyện không? Họ có thấy lòng tốt, sự rộng lượng, tình yêu, hay căng thẳng, giận dữ, oán giận, cay đắng và bất hòa? Khi rời nhà bạn, có ai sẽ nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su đang ở trong ngôi nhà này không?

Đó là những câu hỏi quan trọng mà mỗi người chúng ta phải tự hỏi mình khi nghĩ đến gia đình đang sống trong căn nhà của mình, và gia đình ấy là như thế nào. Trong tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu những điều gì giúp cho gia đình, căn nhà của chúng ta là một nơi an hòa, và hạnh phúc cho mọi người trong ấy, cho dầu các thách thức hay tranh đấu đang xảy ra trong đời sống hiện tại.

1. BÀI HỌC HỌC ĐƯỢC TỪ LỖI LẦM CỦA MỘT VỊ VUA

Đọc lại câu chuyện Vua Ê-xê-chia được chữa lành và cuộc viếng thăm của các sứ giả của vua Ba-by-lôn. 2 Sứ Ký 32:25, 31; Ê-sai 38 và 39.

Kinh Thánh nói rằng các sứ giả muốn được nghe biết về sự bình phục diệu kỳ của Vua Ê-xê-chia. Nhưng, dường như Ê-xê-chia làm thinh về sự mình được chữa lành cách lạ lùng. Vua không nhấn mạnh đến những điều có thể mở lòng của các vị đại sứ này cho họ biết về Đức Chúa Trời thật. Trong Ê-sai đoạn 38, lòng biết ơn của ông về căn bệnh hiểm nghèo của mình được chữa lành thật rất lớn, nhưng trong đoạn 39, ông không bày tỏ gì về việc mình được cứu cả, như thể ông đã quên mất điều ấy.

“Đức Chúa Trời lia người để thử người”. Cuộc thăm viếng của quốc khách này là một dịp rất quan trọng; tuy nhiên, không thấy sử sách có ghi lại gì về việc Vua Ê-xê-chia tìm cầu sự hướng dẫn đặc biệt về việc này trong lời cầu nguyện từ các vị tiên tri hoặc từ các thầy tế lễ. Đức Chúa Trời cũng không can thiệp. Một mình, đối ngoại mà chẳng có sự tham khảo ý kiến với các nhà cố vấn tâm linh, Vua Ê-xê-chia rõ ràng đã không để tâm vào việc có Đức Chúa Trời trong cuộc sống của mình và trong cuộc sống của quốc gia mình. Mục đích của nhà sử học trong 2 Sứ ký 32:31 có thể là cho thấy sự ban phước của Đức Chúa Trời đã rất dễ bị người nhận xem như là việc thường tình và đưa họ đến thái độ không cần phải trông cậy nơi Ngài.

Dưới đây là một vài bài học cho thấy thế nào sự trung tín trong đời sống gia đình có thể giúp chúng ta qua kinh nghiệm của Vua Ê-xê-chia. Còn bài học nào khác bạn lãnh hội được?

Mỗi lần viếng thăm nhà của các Cơ Đốc nhân là một cơ hội để mọi người gặp gỡ những người cùng theo Chúa Cơ Đốc.

Rất ít khách viếng có khả năng mở đầu cuộc trò chuyện để nói về những điều thuộc linh. Cơ Đốc nhân phải tìm cách khéo léo và dùng cơ hội thăm viếng này để chia sẻ tin lành.

Tín đồ Cơ Đốc không được kêu gọi để khoe khoang sự thịnh vượng hoặc những thành tựu vật chất của họ, dầu họ biết đó là những ân phước do Chúa ban cho. Người tín đồ được kêu gọi để “ra giảng như đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài” (1 Phi-e-rơ 2:9) hoặc, để dùng kinh nghiệm của Ê-xê-chia làm biểu tượng, để tuyên bố rằng họ sắp chết, nhưng Đấng Cơ Đốc đã chữa lành họ; họ đã chết trong tội lỗi, và Chúa Cơ Đốc đã phục sinh họ và đặt họ ngồi ở những nơi trên trời (Ê-phê-sô 2:4-6).

Có những cách nào bạn có thể dùng mái ấm gia đình của mình để làm chứng cho người khác? Làm thế nào bạn có thể chia sẻ niềm tin của mình vào Đức Chúa Giê-su một cách thẳng thắn và tự nhiên hơn với những người khách viếng thăm nhà của bạn?

2. GIA ĐÌNH TRƯỚC HẾT

Những người trước tiên mà chúng ta phải nỗ lực chia sẻ phúc âm phải là những người trong gia đình của chúng ta. Không có vùng đất truyền giáo nào quan trọng hơn nơi đây.

Chúng ta thấu thập được các kết luận nào qua Giảng 1:40-42 về việc chia sẻ đức tin cho gia đình mình. Cũng đọc Phục truyền 6:6, 7; Ru-tơ 1:14-18.

Một báo cáo nhiệt tình. Anh-rê không chỉ báo cáo đơn giản cho anh mình; chàng ta đã sắp xếp cho anh mình là Si-môn đến gặp Đức Chúa Giê-su. Một báo cáo nhiệt tình về Chúa và lời giới thiệu về Ngài trong tư cách là một người bạn, đó là một phương cách đơn giản để chia sẻ phúc âm với người thân trong nhà của mình! Sau phần giới thiệu, Anh-rê bước lui lại. Từ đó trở đi, Đức Chúa Giê-su và Phi-e-rơ có mối quan hệ của riêng họ.

Giúp trẻ đến một nơi của đức tin. Trẻ con trong nhà thường có thể không được dạy về phúc âm vì nhiều phụ huynh nghĩ chúng chưa thích hợp với vai trò là những người cần được tiếp nhận phúc âm. Cha mẹ lầm tưởng con cái sẽ tự động, rất đơn giản, tiếp thu đời sống tâm linh của gia đình. Chúng ta dùng lầm tưởng rằng việc chúng đi theo tín ngưỡng của cha mẹ là chuyện đương nhiên. Tuy trẻ em và thanh thiếu niên học hỏi từ gương mẫu mà họ quan sát, nhưng các thành viên nhỏ tuổi nầy của gia đình cũng cần sự chú ý và được cho cơ hội riêng của chúng để được giới thiệu với Ngài. Phục truyền đoạn 6 nhấn mạnh vào điểm này: Phải chú ý đến thể thức giáo dục tôn giáo hiệu quả nhất. Thói quen tâm linh của cá nhân cần được khuyến khích thường xuyên cũng như thói quen gia đình lễ bái đều đặn. Thời gian và nỗ lực nghiêm túc phải được thực hành vì những người trẻ tuổi nầy.

Chúng ta học được gì qua nỗ lực truyền giáo của bà Na-ô-mi? Ru-tơ 1:8-22.

Ru-tơ đã chứng kiến người mẹ chồng của mình ở trong một hoàn cảnh sầu thảm và cay đắng nhất của đời bà. Đến độ, bà đã đuổi hai người con dâu của mình đi, và lòng bà đầy tức giận với Đức Chúa Trời khi bà oán trách Chúa và kể lại những thất bại và đau đớn đến với gia đình bà (Ru-tơ 1:15, 20, 21). Không có lời chứng nào hùng hồn hơn lời của Ru-tơ đã đưa ra để cho thấy rằng người trẻ tuổi vẫn có thể lập một cam kết với Đức Chúa Trời toàn hảo, dẫu cả khi họ đã được biết Ngài qua một phụ huynh không hoàn hảo.

Làm thế nào để khái niệm rằng gia đình là lãnh vực truyền giáo quan trọng nhất, vì đó là nơi mà những lời chứng của bạn thể hiện qua thái độ bạn có với những người cùng sống trong nhà mình, là tổ tưởng cho bạn? Cả gia đình hãy cùng nhau dự tính một chương trình, liệt kê các nỗ lực cụ thể mà gia đình bạn có thể thực hiện để dẫn đưa những người thân chưa được cứu đến với Chúa Cơ Đốc.

3. HÒA BÌNH MANG CHIẾN THẮNG

Lời khuyên nào trong Tân Ước dành cho những gia đình bị phân rẽ vì lý do khác tôn giáo? 1 Cô-rinh-tô 7:12-15; 1 Phi-e-rơ 3:1, 2

Các ơn phước của một người bạn đời Cơ Đốc nhân. Trong 1 Cô-rinh-tô, Phao-lô trả lời sự lo lắng của những người mới tin Chúa về việc đã có gia đình với người bạn đời không đồng đức tin có thể gây ra sự không đẹp lòng với Chúa hoặc mang lại phiền não cho chính họ và con cái họ. Không phải vậy, ông Phao-lô nói. Hôn nhân là thiêng liêng và sự thân mật của nó vẫn sẽ được tiếp tục sau khi một trong hai người phối ngẫu này tin Chúa. Sự hiện diện của một người bạn đời tin Chúa sẽ thánh hóa người kia và các con cái của họ. Chữ “thánh hóa” ở đây nên được hiểu theo nghĩa là người vợ hoặc chồng là kẻ không tin Chúa nhưng cũng nhận được các phước lành của ân sủng qua việc sống với người phối ngẫu Cơ Đốc nhân của họ.

Và cũng có những hoàn cảnh đau lòng, khi người phối ngẫu không tin Chúa có thể quyết định từ bỏ cuộc hôn nhân. Mặc dù hậu quả của sự ly hôn sẽ rất nghiêm trọng, nhưng lời nhân từ của Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng luôn đề cao sự tự do lựa chọn của con người, đó là, “Nhưng nếu người bạn đời không tin Chúa nhất định đòi phải dứt khoát chia lìa, hãy để người ấy chia lìa. Trong trường hợp đó người anh em hay chị em không còn bị ràng buộc nữa” (1 Cô-rinh-tô 7:15).

Được kêu gọi để sống hòa bình. Lời Kinh Thánh tỏ tường rằng, bất chấp những thách thức của một mái gia đình bị chia rẽ về mặt thuộc linh, nếu có một cách nào để có thể có sự bình an của Chúa Cơ Đốc ngự trị ở đó, thì vẫn hơn. Niềm hy vọng là giữ cho cuộc hôn nhân được nguyên vẹn. Lời Kinh Thánh này đưa ra bằng chứng về sự chiến thắng của phúc âm giữa những khó khăn, và thúc đẩy việc đừng làm khó khăn với người bạn đời của mình dấu người ấy không tin Chúa; vì trong hôn nhân, người ấy cũng đã là một thịt của người tín đồ.

Điều gì có thể là những hạn chế trách nhiệm của người phối ngẫu đối với một người bạn đời không tin Chúa?

Tình yêu thương, lòng trung thành không lay chuyển, sự phục vụ khiêm nhường và sự làm chứng vững chải từ phía người tin Chúa có thể đạt được thành công trong việc kéo người phối ngẫu không tin. Sự khuất phục trong cuộc hôn nhân Cơ Đốc giáo phát sinh từ sự tôn kính đối với Chúa Cứu Thế (so sánh Ê-phê-sô 5:21). Khi người phối ngẫu cảm thông được việc khuất phục Cơ Đốc đối với một người bạn đời không tin, luôn luôn phải đặt Chúa Cứu Thế lên trên hết trong mọi mối tương quan của mình. Trung tín với lời hứa của Đức Chúa Trời có cho đòi mình không có nghĩa là phải chấp nhận sự bất trung hay hành hạ dưới bàn tay bạo hành của người phối ngẫu.

Nếu có ai đó trong hội thánh bạn đang phải khắc khoải đối phó với một người chồng hay vợ không tin Chúa? Có những phương cách thực tế nào bạn có thể giúp người ấy?

4. CHO NGƯỜI KHÁC THẤY ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH MÌNH

Trong các câu sau đây, hãy theo dõi cách Tân Ước sử dụng các động từ “đi theo” hoặc “bắt chước”. Các chữ này cho chúng ta thấy gì về quá trình trở thành và phát triển của một Cơ Đốc nhân? Bạn nghĩ chúng gợi ý gì về mối quan hệ giữa việc làm gương mẫu và làm chứng nhân? 1 Cô-rinh-tô 4:16; Ê-phê-sô 5:1; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:6; Hê-bơ-rơ 6:12 và 13:7; 3 Giăng 11.

Sự nhấn mạnh của Tân Ước về việc bắt chước thừa nhận vai trò quan trọng của việc làm gương mẫu trong tiến trình học tập. Mọi người có khuynh hướng trở thành giống những ai hoặc những gì họ xem. Nguyên tắc này áp dụng cho các mối quan hệ nói chung và đặc biệt là trong gia đình, nơi việc bắt chước xảy ra nhiều nhất. Trẻ con bắt chước cha mẹ và anh chị em của chúng; vợ chồng ở chung nhau cũng dần dần bắt chước nhau. Khái niệm này giúp cho chúng ta biết sự quan trọng về cách các cặp vợ chồng và gia đình có thể làm chứng nhân Cơ Đốc cho các cặp vợ chồng và gia đình khác.

Sức mạnh của ảnh hưởng xã hội. Chúng ta làm chứng từ nhà của mình khi chúng ta cho những người khác có cơ hội quan sát chúng ta và chia sẻ kinh nghiệm đời sống gia đình của chúng ta theo một cách nào đó. Có nhiều người thật chưa từng thấy một ví dụ tốt về mối quan hệ hôn nhân hoặc gia đình để bắt chước. Trong nhà của chúng ta, họ có thể thấy tinh thần của Đức Chúa Giê-su tạo nên sự khác biệt. Bà Ellen White viết, “Ảnh hưởng xã hội là một sức mạnh lớn. Chúng ta có thể sử dụng nó nếu đó sẽ là phương tiện để giúp đỡ cho người khác về chúng ta.” – Ministry of Healing, tr. 354.

Khi các cặp vợ chồng mời các cặp vợ chồng khác đến ăn uống chung, để cùng thông công, hoặc nghiên cứu Kinh Thánh hoặc khi họ cùng tham dự một chương trình tăng trưởng hôn nhân, các khách viếng sẽ thấy một gương mẫu. Khi họ thấy sự tương trợ, khẳng định, giao tiếp, giải quyết xung đột và chấp nhận những khác biệt, thấy đều sẽ làm chứng về cuộc sống gia đình trong Cứu Chúa Cơ Đốc.

Tuy nhiên, trong bối cảnh này, những gì chúng ta phải luôn luôn cẩn thận? Giê-rê-mi 17:9; Giăng 2:25; Rô-ma 3:23.

Các tín đồ đi theo Chúa Cơ Đốc. Tất cả các ví dụ của con người là thiếu sót; tuy nhiên, làm chứng qua đời sống gia đình Cơ Đốc không phải là về một gương mẫu hoàn hảo tuyệt đối. Khái niệm mà Tân Ước nói về bắt chước là một lời kêu gọi người ta hãy bắt chước những tín đồ đi theo Chúa Cơ Đốc. Ý tưởng là người ta sẽ nắm bắt được niềm tin Cơ Đốc giáo khi họ thấy nó được thể hiện trong cuộc sống của những người khác đầu họ cũng là những con người nơi thể trần như họ.

Bạn có thể làm gì để gia đình bạn là một gương mẫu tốt hơn trong việc làm chứng cho Chúa?

5. TRUNG TÂM CỦA SỰ THÂN THIỆN LÂY LAN

So sánh các chuyện Kinh Thánh về lòng hiếu khách với các sự việc thực tế tại nhà của một số gia đình trong Kinh Thánh dưới đây. Ê-sai 58: 6, 7, 10-12; Rô-ma 12:13; 1 Phi-e-rơ 4:9. Chú ý các cách thể hiện lòng hiếu khách của họ.

Áp-ra-ham và Sa-ra (Sáng 18:1-8) _____

Rê-bê-ca và gia đình nàng (Sáng 24:15-20; 31-33) _____

Xa-chê (Lu-ca 19:1-9) _____

Lòng hiếu khách biết đáp ứng nhu cầu căn bản của người khác về sự nghỉ ngơi, thức ăn và tình tương trợ. Đó là một cách diễn tả hữu hình của tình yêu thương quên mình. Đức Chúa Giê-su gắn liền ý nghĩa thần học với lòng hiếu khách khi Ngài dạy rằng khi chúng ta cho người đói thức ăn và cho người khát nước uống, là chúng ta đã làm những điều ấy cho Ngài (Ma-thi-ơ 25:34-40). Khi một người dùng nhà của mình cho công việc Chúa có thể kể cả từ việc đơn giản là mời người hàng xóm đến ăn chung một buổi ăn, đến việc triệt để hơn khi cho một nạn nhân bị bạo hành phải chạy trốn gia đình họ đến tạm trú. Sự hiếu khách cũng có thể qua một cử chỉ thân thiện đơn giản của tình bằng hữu, một cơ hội để cầu nguyện với ai đó, hoặc hướng dẫn việc nghiên cứu Kinh Thánh. Lòng hiếu khách thực sự nảy sinh từ trái tim của những người đã được Chúa cảm động yêu thương và muốn thể hiện tình yêu của họ bằng lời nói và việc làm.

Nhiều gia đình than phiền rằng họ không thể hiện sự hiếu khách và lòng ân cần được vì nhà họ chật hẹp, thời gian họ eo hẹp, hay đến cả năng lực để làm những việc hiếu khách. Hoặc có người ngại ngùng vì họ không dễ bày tỏ sự thân tình, họ không có cái tài làm quen với người lạ, hoặc không biết tiếp đãi người không thân thích trong nhà mình thế nào, hay biết làm chứng với những người chưa tin Chúa ra sao. Có người thì không muốn những sự phiền phức có thể xảy đến khi chung đụng với người khác. Nhiều gia đình tân tiến nhầm lẫn sự hiếu khách với giải trí.

Qua các cách nào mà đời sống của gia đình bạn phản ảnh tình trạng tâm linh của bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Sức mạnh của nhà bạn trong công tác truyền giáo. Có năng quyền mạnh mẽ hơn bất kỳ bài giảng nào, ấy là ảnh hưởng của một gia đình thực sự đối với tâm hồn và cuộc sống của con người. . . .

“Có thể phạm vi ảnh hưởng của chúng ta dường như không rộng, khả năng của chúng ta xem chừng nhỏ nhoi, cơ hội thì chẳng là bao nhiêu, và tài năng của chúng ta thì hạn chế; nhưng những khả năng tuyệt vời là của chúng ta nếu chúng ta biết sử dụng đúng cách các cơ hội từ chính mái nhà của mình.” – Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, trang 352, 355.

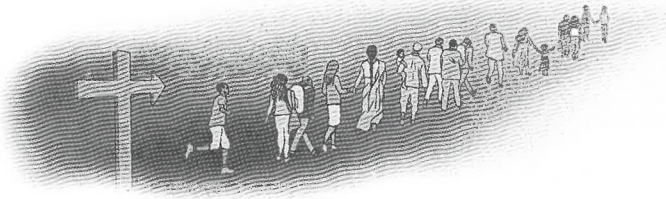
ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hỏi bất cứ người nào trong lớp, có phải bởi ảnh hưởng của một ai đó đã giúp họ đi đến quyết định tiếp nhận Cứu Chúa Cơ Đốc? Cả lớp thảo luận về lý do nào đã gây ấn tượng sâu xa như vậy. Cả lớp có thể học được gì từ kinh nghiệm đó?
2. Có những cách thực tế nào mà các thuộc viên trong lớp có thể hỗ trợ cho một gia đình mà trong đó, một trong hai người phối ngẫu không tin Chúa?
3. Cả lớp hãy cho biết có những sự khó khăn nào ở nhà mà chúng ta thấy trái với đức tin của mình. Viết xuống các sự khó khăn ấy; và ghi lại những phương cách nào để giải quyết.
4. Cuộc sống của mỗi người tín hữu là một phương tiện làm chứng cho con cái, cho người vợ hoặc chồng không tin Chúa, những người thân khác và các khách viếng. Mặc dù việc chia sẻ đức tin ở nhà có thể không phải lúc nào cũng phong phú như ý muốn hoặc có thể dẫn đến việc thay đổi niềm tin của người thân và khách viếng, những người trong gia đình đều là những con người bất toàn tìm cách chỉ đường cho người khác đến với Đấng Cứu Đòi hoàn hảo. Qua lòng hiếu khách hào phóng được thể hiện trong tên Đấng Cứu Thế, họ mang ân điển đến với tất cả những ai họ gặp gỡ. Hãy suy nghĩ về ảnh hưởng của mái gia đình của bạn đối với những người bước đến.

BÀI HỌC 13

LÀM CHO LÒNG QUAY VỀ TRONG THỜI KỲ CUỐI CÙNG

CÂU GỐC: “*Này, ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va chưa đến. Người sẽ làm cho lòng cha trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng cha, kéo ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này*” (Ma-la-chi 4:5, 6).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ma-la-chi 4:5, 6; Ma-thi-ơ 11:14, 15; 17:10; 1 Các Vua 16:29–17:24; 1 Các Vua 18:20–45; Ma-thi-ơ 3:2.

Cuộc sống chúng ta trải qua nhiều giai đoạn. Đôi khi có những giai đoạn mọi sự đều tốt đẹp; nhưng cũng có những lúc không êm đềm. Có khi những gia đình hòa thuận và vững mạnh; và cũng có khi chúng mong manh và ngay cả đổ vỡ.

Dẫu trong giai đoạn nào, hay thời kỳ nào, dẫu tình trạng nào trong đời sống cá nhân hay gia đình mình, chúng ta phải luôn nhớ mình cần sống trong ánh sáng của các lời hứa mà Đức Chúa Trời đã ban cho con người. Và chúng ta phải níu kéo và cầm chắc các lời hứa ấy bằng tất cả tấm lòng, linh hồn, và sức mạnh của mình, bởi vì, chung cuộc, chỉ có các lời hứa ấy là niềm hy vọng duy nhất cho chúng ta. Nhưng chúng là một niềm hy vọng quý báu vô cùng. Lời của Đức Chúa Trời thấm ra thành những những lời hứa, những lời hứa mà cho dẫu ở bất cứ trong giai đoạn nào của đời mình hay của gia đình mình, chúng ta vẫn có thể trông cậy các lời hứa ấy – cho chính bản thân, cho gia đình, cho hội thánh của mình.

Trong bài học cuối của ba tháng này, chúng ta sẽ xem thử một vài câu chuyện, những lời hứa, và các kinh nghiệm cuộc sống trong Kinh Thánh. Khi đọc lại những sự việc này, chúng ta cũng sẽ rút được những bài học cho cuộc sống của mỗi người chúng ta. Chúng ta là ai chẳng nữa, dẫu ở nơi nào và đang sống trong giai đoạn nào của cuộc đời mình, chúng ta cũng có những sự tranh đấu, sợ hãi, âu lo. Nhưng may mắn cho chúng ta vì chúng ta thờ lạy và phụng sự một Đức Chúa Trời là Đấng biết được những gì đang trải qua trong đời sống mỗi đứa con của Ngài.

1. LỜI TIÊN TRI CHO NHỮNG TẤM LÒNG QUAY VỀ

So sánh các lời tiên đoán về việc Ê-li được sai đến trong Cựu Ước và trong Tân Ước.

Ma-la-chi 4:5, 6 _____

Ma-thi-ơ: 11:14, 15; 17:10 _____

Mác 6:15 _____

Lu-ca 1:17 _____

Trong thời kỳ của Ma-la-chi, Đức Chúa Trời kêu gọi một quốc gia, “Các người đã quay bỏ và không vâng giữ các quy luật của Ta. Hãy trở lại với Ta, thì Ta sẽ trở lại với các người,” Chúa các đạo quân phán. “Nhưng các người hỏi, ‘Chúng tôi sẽ trở lại như thế nào?’” (Ma-la-chi 3:7). Đấng tiên tri đã bút rút và tuyên bố với họ rằng họ sẽ cần phải có thêm một cơ hội phục hưng nữa; ông nhắc lại cho họ sự phục hưng mà tiên tri Ê-li đã để lại (1 Các Vua 18:37).

Theo truyền thống tin tưởng của người Do Thái rằng chính bản thân Ê-li sẽ hiện ra để báo tin Đấng Mê-si sẽ hiện đến (đọc lại Ma-thi-ơ 17:10 và Mác 6:15). Nhưng trong Tân Ước, chúng ta thấy Giăng Báp-tít là người đã hoàn tất lời tiên tri về Ê-li ấy (Ma-thi-ơ 11:14, 15 và Lu-ca 1:17).

Theo bạn, thì câu “làm cho lòng quay về” có nghĩa là gì?

Có một số các câu Kinh Thánh cho chúng ta thấy “làm cho lòng quay về” là như thế nào: Nói về việc dân Y-sơ-ra-ên hòa thuận lại với Chúa. Nói về Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta (Ê-sai 63:16) đã bỏ sự giận dữ Ngài đã có với con cái của Ngài (Mi-chê 7:18, 19) và kêu gọi chúng trở về cùng Ngài (Ê-sai 44:22; Ma-la-chi 3:7). Nó cũng nói về sự liên kết trở lại của các thể hệ trẻ trở về với niềm tin mà các thế hệ trước của họ, qua giao ước, nay được lập mới lại. Lời tiên tri kêu gọi dân Đức Chúa Trời hãy đi theo đức tin của tiền bối như đã hứa với họ trong Cựu Ước. Nơi nào họ đang sống cũng sẽ được phước do bởi lời giao ước về sự tín trung (Dân số Ký 4:29-31). Nó nói đến những sự bồi linh và khôi phục lại của tình yêu thương trong mối tương quan của gia đình. Mối tương quan giữa cha mẹ và con cái là một biểu tượng rõ ràng về mối tương quan của chúng ta trong giao ước với Đức Chúa Trời. Ở đây nói đến trách nhiệm của con cái đối với cha mẹ thì họ sẽ tiếp tục nhận được ơn phước của đất do ân phước của Đức Chúa Trời (Châm ngôn 2:21).

Cho biết sự liên hệ giữa một mối tương quan đối với Đức Chúa Trời đã được phục hồi và mối tương quan chúng ta có trong gia đình? Tại sao điều này phải đi trước điều kia?

2. GIA ĐÌNH ĐOÀN TỤ

Khi Giê-sa-bên, người vợ ngoại bang của vua A-háp mang thần Ba-anh của mình vào Y-sơ-ra-ên, bà ta đã làm cho đời sống thuộc linh của dân Y-sơ-ra-ên đang bị lơ là lại càng tụt dốc trầm trọng. Những lời dạy của Đức Chúa Trời về sự tôn trọng hôn nhân, gia đình và tình dục đã bị lu mờ bởi những sự thực hành tà giáo như loạn luân, mãi dâm và các hành vi lạm dụng tình dục khác. Trong lãnh vực này, sự xung đột tín ngưỡng đã rất rõ ràng, và Ê-li đã được đẩy lên. Tên của ông có nghĩa là “Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời tôi,” là một sự chống đối lại với Ba-anh mà Giê-sa-bên dạy cho dân Y-sơ-ra-ên là thần của họ.

Kinh nghiệm nào của Ê-li cho thấy sự liên hệ của ông với việc hủy phá sự thờ lạy tà thần và mang đời sống mới vào các mối tương giao trong gia đình? So sánh 1 Các Vua 16:29–17:24 với Lu-ca 4:25, 26.

Tiên tri Ê-li đã trở thành một kẻ bị vua A-háp đòi bắt giết sau khi ông nói lên lời nguyên sẽ có hạn hán trên đất. Đức Chúa Trời đưa ông tá túc và che chở ông tại một nơi không an toàn lắm: tại nhà một góa phụ nghèo, sống ở Xa-rê-phát của xứ Si-đôn, gần quê hương của Giê-sa-bên. Ê-li đã chào người góa phụ ấy bằng một lời thử nghiệm nghiêm ngặt để tìm sự tử tế của bà là xin bà dùng dầu và bột cuối cùng của mình để nuôi ông và đặt lòng tin rằng Chúa sẽ lo cho tương lai của bà. Niềm tin của bà đã trở thành huyền thoại. Chính Chúa Giê-su sau đó đã khen ngợi bà (Lu-ca 4:26). Khi dầu và bữa ăn của bà cứ còn hoài trong nhiều ngày, người phụ nữ đã hiểu thêm về Đức Giê-hô-va. Nhưng rồi, bị thăm thay, đứa con trai duy nhất của bà ngã bệnh và qua đời. Khi bày tỏ sự đau buồn với Ê-li, bà ta đã phản ảnh tôn giáo của dân ngoại sống chung quanh dân Y-sơ-ra-ên thời ấy mà chính dân Y-sơ-ra-ên đã chịu ảnh hưởng và bắt chước, là niềm tin rằng tội lỗi của một người có thể được chuộc bằng cách giết con mình dâng cho các thần (1 Các Vua 17:18; so sánh Giê-rê-mi 19:5, Mi-chê 6:7).

Gặp lại con trai mình nay sống lại đã cho người đàn bà góa ngoại bang này một kinh nghiệm thuộc linh nào? 1 Các Vua 17:24. Chúng ta có thể học gì qua các lời bà nói?

Phản ứng của người mẹ cho thấy tác dụng của sứ điệp Ê-li. Niềm tin vào Đức Chúa Trời và Lời của Ngài này sinh trong lòng chúng ta khi nhờ quyền năng của Ngài, thì sự sống được phục hồi và gia đình được đoàn tụ. Nhiều người ngày nay có thể cho sự đồng ý khi các giáo lý được rao giảng, nhưng họ vẫn hăm hăm trong kinh nghiệm phần thuộc linh. Tuy nhiên, khi những sự thật về Lời Chúa được mỗi cá nhân trải nghiệm thì sự hồi sinh và phục hồi sẽ xảy ra trong các mối quan hệ trong gia đình, và niềm tin sẽ đến trong lòng họ với trái tim mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Có những sự đoàn tụ gia đình nào mà bạn vẫn đang chờ đợi? Có những lời hứa nào của Chúa mà bạn bám vào đó để cho bạn niềm hy vọng về cuộc hội ngộ đó?

3. TẮM LÒNG QUAY TRỞ VỀ NƠI BÀN THỜ

Đọc 1 Các Vua 18:20-45. Viết xuống những điểm chính của câu chuyện này là gì. Dầu bối cảnh hoàn toàn khác nhau, làm thế nào các nguyên tắc được thấy trong câu chuyện này có thể áp dụng cho cuộc sống gia đình?

Tại trên núi Cạc-mên, Ê-li đã ước ao cho sự khôi phục lại lời giao ước của dân mình đối với Đức Chúa Trời, để họ quay trở lại với đức tin của cha ông họ đang họ có được sự hàn gắn cho đời sống họ, gia đình họ và cho đất nước họ.

Trong giờ của lễ hy sinh buổi chiều. Sau khi các thầy tế lễ của tà thần Ba-anh đã dâng của lễ hy sinh cho thần của họ và vẫn thất bại trong việc cầu mưa, thì đến phiên của Ê-li. Ông đã cố ý chọn thời gian này vì giờ này trong ngày để nhắc lại chương trình cứu chuộc của Đức Chúa Trời được tiết lộ trong đền thánh (so sánh Xuất Ê-díp-tô Ký 29:41). Lời mời “Hãy đến gần tôi” (1 Các Vua 18:30) nhắc nhở chúng ta về Đấng Cứu Rỗi đón nhận tội nhân (so sánh Ma-thi-ơ 11:28). Những bậc phụ mẫu nào đã đau xót trước sự bướng bỉnh của con mình có thể an lòng rằng Đức Chúa Trời yêu thương con trẻ ấy chẳng khác nào như Ngài đã yêu dân Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời làm việc không ngừng để kêu gọi những con người bướng bỉnh đến với Ngài.

Việc Ê-li đã tập trung vào bàn thờ cho Đức Giê-hô-va cũng tương tự như trong gia đình chúng ta ngày nay, chúng ta cũng phải tập trung vào Đức Chúa Giê-su và ơn cứu rỗi của Ngài. Gia đình cần phải có những giờ lễ bái và thờ phượng với nhau. Đó là một cơ hội để mọi người trong gia đình nói chuyện với Ngài khi cầu nguyện, trò chuyện với Ngài, để nhận lại món quà cứu rỗi miễn phí của Ngài, và cho tấm lòng chúng ta thời gian để suy gẫm về những lời dạy của Ngài.

“Bàn thờ” của gia đình bạn đang ở trong tình trạng nào? Có phương cách đặc biệt nào bạn có thể “trùng tu lại bàn thờ” của gia đình bạn, nếu thật sự nó cần được trùng tu?

4. BIẾN ĐỔI LÒNG NƠI BỜ GIÔ-ĐANH

Bên cạnh dự đoán của thiên sứ Gáp-ri-ên (Lu-ca 1:17) và sự xác nhận của Đức Chúa Giê-su rằng Ngài chính Ê-li của các lời tiên tri (Ma-thi-ơ 11:14; 17:12, 13), các tác giả Phúc Âm khẳng định rằng Giảng Báp-tít là sứ giả, là người sẽ chuẩn bị đường cho Chúa (Ma-thi-ơ 11:10, Mác 1:2, Lu-ca 7:27; so sánh Ma-thi-ơ 3:1).

Hãy để ý các khía cạnh chính trong sứ điệp của Giảng Báp-tít. Bằng cách nào, sứ điệp của ông là một công cụ cho những tấm lòng quay trở về? Ma-thi-ơ 3:2, 8; 14:4; Mác 1:4; Lu-ca 3:3, 8, 9, 11, 13, 14.

Giống như một người nông dân cày xới đất cứng để chuẩn bị gieo giống, Giảng đã tố cáo tội lỗi và kêu gọi các tội nhân phải ăn năn. Bản chất của con người thường là, nếu không có sự tự kiểm điểm, không có nhận thức về tình trạng thực sự của mình, thì họ không cần phải cảm nhận điều gì hoàn thiện hơn. Sứ điệp của Giảng đã hướng mọi người về sự thánh thiện của các đòi hỏi của Chúa và nhu cầu của họ về sự công bình hoàn hảo của Ngài. Sự ăn năn thật sự luôn được đánh dấu bằng sự hạ mình và trông chờ Chúa giúp đỡ để thay đổi hành vi của mình. Bằng cách vạch trần sự nông cạn tự cao và giả hình của những người tuyên bố Áp-ra-ham là cha của họ, Giảng đã tìm cách mở ra cho họ thấy ý nghĩa sâu sắc hơn về đức tin của tổ phụ họ.

Sứ điệp của Giảng chuẩn bị và dọn đường cho Đức Chúa Giê-su là thế nào? Giảng 1:35-37, 3:27-30.

Giảng đã chứng minh rằng Chúa Giê-su là Chiên Con của Đức Chúa Trời. Khi ông giới thiệu Đức Chúa Giê-su cách này (Giăng 1:29, 36), ông đã thật sự hướng mọi người quay về Ngài. Anh-rê và các môn đồ khác, Giảng, tác giả phúc âm, là người ghi lại những điều xảy ra ngày hôm ấy, rời Giảng Báp-tít để đi theo làm môn đệ của Đức Chúa Giê-su. Cũng vậy, sứ điệp Ê-li không chỉ là chỉ ra sự cần thiết phải ăn năn; nó còn xác định Ai là Đấng cứu người ta khỏi tội, và sứ điệp ấy đặt trọng tâm về Chúa và giới thiệu mọi người với Ngài.

Nếu Giảng Báp-tít bước vào nhà bạn ngày hôm nay, bạn nghĩ sứ điệp nào ông sẽ nói với bạn?

5. QUAY LÒNG TRỞ VỀ TRONG NHỮNG NGÀY CUỐI CÙNG

Chúng ta, những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, cũng thấy mình đóng vai trò của Giăng Báp-tít. Lời rao báo phải ăn năn và sửa đổi đã được rao truyền để chuẩn bị cho sự giáng sinh của Đức Chúa Giê-su; và chúng ta, như một phong trào, chúng ta phải là những người cũng rao báo lời kêu gọi tương tự cho sự tái lâm của Đức Chúa Jê-sus (Khải huyền 14:12).

Hãy lắng lòng đọc lại Lu-ca 1:17 và suy gẫm. Các lời này nói hoàn toàn về sứ điệp của chúng ta như thế nào?

Cha thiên thượng đã biến trái tim của con cái Ngài quay trở lại với Ngài và đã biến tấm lòng của con cái Ngài hiệp cùng nhau qua Thập giá của Đấng Cơ Đốc. Sứ điệp Ê-li là những lời kêu cầu mọi gia đình hãy tin tưởng vào tin mừng này (2 Cô-rinh-tô 5:18-21; so sánh với Ê-phê-sô 2:11-18) và trở thành những người tràn đầy ân sủng khi Thánh Linh của Ngài gạt một mùa gặt hái yêu thương trong họ.

Thế giới rất cần một sự trình bày thế nào là lòng lo lắng vô vị kỷ, sự cam kết dài lâu và sự hết lòng với Đức Chúa Trời. Nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, mỗi gia đình Cơ Đốc nhân có thể biểu lộ được như vậy. Tuy nhiên, chúng ta phải nhớ rằng sứ điệp mà chúng ta có cho thế giới cũng phải là cho chính mình nữa. Chỉ khi nào các nguyên tắc phúc âm, sự hiệp nhất, tình yêu thương, lòng hy sinh bản thân, được biểu lộ giữa vòng chúng ta, đặc biệt là trong chính gia đình mình – bằng không chúng ta sẽ bất lực để chia sẻ sứ điệp này với người khác. Tất cả các bài giảng hùng hồn, tất cả các bài thuyết trình hợp lẽ và các dẫn chứng Kinh Thánh, cũng không đủ: Thế giới cần phải thấy rõ ràng trong cuộc sống của chúng ta, đặc biệt là trong cuộc sống gia đình của chúng ta, một sự ăn năn, những trái tim quay trở về, tình yêu và sự cam kết mà chúng ta giảng. Giống như Giăng Báp-tít đã có một quyền năng thay đổi cuộc sống và khiến cho việc rao giảng của ông có hiệu quả, chúng ta có thể làm điều tương tự nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, nhưng các điều ấy chỉ xảy ra tùy theo mức độ mà chúng ta sẵn sàng hợp tác!

Qua Đức Chúa Giê-su, chúng ta là một phần của gia đình trên thiên đàng (Ê-phê-sô 3:15). Do đó, dầu chúng ta là một gia đình của một hay nhiều người, chúng ta đã được gọi để làm nhân chứng cho Đức Chúa Trời là Đấng mà chúng ta tuyên xưng phục vụ, và không gì có thể làm cho chúng ta hiệu quả hơn là cho thế giới thấy một gia đình, bất kể nhỏ hay lớn, đã trở thành, nhờ sức mạnh của phúc âm.

Bạn có thể làm gì, trong phương cách đặc biệt của mình, để bày tỏ cho những người thân thích nhất của mình (có thể là người trong gia đình hay một ai đó) rằng bạn yêu thương và quan tâm đến họ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Sứ điệp của chúng ta phải nói ra trực tiếp như sứ điệp của Giảng Báp-tít. Ông quản trách các vị vua vì sự gian ác của họ. Bất chấp sự nguy hiểm đến với mạng sống mình, ông không bao giờ cho phép sự thật mòn mỏi trên môi mình. Công việc của chúng ta trong thời đại này phải được thực hiện một cách trung thực như thế.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, bộ 4, trang 1184.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Cả lớp hãy cùng nhau thảo luận về sự liên quan của sứ điệp Ê-li đến tình trạng của hội thánh nhà của bạn. Bạn có thể làm gì để giúp hội thánh bạn hiểu được sứ điệp này và vai trò của hội thánh trong việc giúp truyền bá sứ điệp ấy?
2. Học viên có thể chia sẻ với cả lớp những kinh nghiệm cá nhân của họ về việc đã làm tâm lòng họ quay về với Chúa. Gia đình họ có cùng kinh nghiệm ấy không? Tại sao?
3. Cả lớp hãy cùng góp ý để viết một đoạn văn, một loại “Tuyên Ngôn về Nguyên tắc Gia đình”, quy định tóm tắt các ý tưởng hay nhất theo Kinh thánh cho một gia đình là gì. Những tiêu chuẩn nào bạn sẽ sử dụng để giúp xây dựng các nguyên tắc ấy? Trong ba tháng này, bạn đã học được điều gì để có thể đã giúp bạn trong việc thiết lập các nguyên tắc này?

**DANH SÁCH CÁC HỘI THÁNH / ĐIỂM NHÓM
CƠ ĐỐC PHỤC LÂM VIỆT NAM
TẠI HOA KỲ**

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm El Monte

4114 Peck Road, El Monte, CA 91732

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh - (626) 422-6841

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Garden Grove

12702 Ninth Street, Garden Grove, CA 92840

Mục sư Dương Quốc Tùng - (714) 557-7999

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Houston

13885 Beechnut Street, Houston, TX 77083

Mục sư Nguyễn Thế Phong - (832) 490-7319

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Loma Linda

711 W. C Street, Colton, CA 92324

Mục sư Dương Quốc Tùng - (909) 825-6886

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Milpitas

121 Sinnott Lane, Milpitas, CA 95035

Trưởng lão Huỳnh Chí - (408) 221-5071

Trưởng lão Nguyễn Trung Hậu - (925) 413-6775

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Oakland

655 International Blvd., Oakland, CA 94606

Mục sư Thạch Long Hạnh - (510) 967-0582

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Orange County

2101 W. Edinger Avenue, Santa Ana, CA 92704

Mục sư Dương Quốc Tùng - (714) 557-7999

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Orlando

4417 N. Powers Dr, Orlando, FL 32818

Mục sư Phạm Xuân Nghĩa - (407) 339-4974

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Portland

7604 SE Clinton Street, Portland, OR 97206

Mục sư Ngô Duy Cường - (971) 322-3211

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Riverside

8778 Magnolia Avenue, Riverside, CA 92503

Trưởng nhóm Hoàng Ngọc Trân - (951) 500-8767

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm San Diego
4185 Home Avenue, San Diego, CA 92105
Mục sư Dương Quốc Tùng - (760) 599-4747

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm San Jose
1066 S. Second Street, San Jose, CA 95112
Mục sư Quách Trọng Toàn - (503) 935-9373

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Seattle
6020 Beacon Ave. S. , Seattle, WA 98108
Truyền đạo Hoàng Minh Trung - (713) 922-6758

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Greensboro
1320 Fleming Road, Greensboro, NC 27410
Trưởng nhóm Hà Phương - (336) 455-4907

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Oakland
2410 E. 15th Street, Oakland, CA 94601
Trưởng nhóm Nguyễn Nhật Tuấn - (408) 892-8652

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Portland
3707 SE 162nd Ave., Portland, OR 97236
Trưởng lão Văn Văn Tông - (503) 775-5664

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Shoreline
18354 8th Ave. NW, Shoreline, WA 98177
Trưởng nhóm Huỳnh Kim Anh - (425) 772-4418